

Độc Vương Cốc

Contents

Độc Vương Cốc	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	9
3. Chương 3	15
4. Chương 4	21
5. Chương 5	28
6. Chương 6	36
7. Chương 7	43
8. Chương 8	51
9. Chương 9	59
10. Chương 10	67

Độc Vương Cốc

Giới thiệu

Khá lắm , lợi hại lắm tiểu oa nhi. Nhưng lại một hồi công phu liền lấy lòng những người thủ hạ thân

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/doc-vuong-coc>

1. Chương 1

Hoài Ninh thành , mỗi năm một lần tổ chức hội nguyên tiêu đèn lồng , ở Âm Miếu Tiên vô cùng náo nhiệt , cả nam và nữ cầm trên tay đủ kiểu đèn lồng khác nhau ,có những đèn lồng hình dạng kì lạ và có cả trò chơi câu đố đèn , làm cho Hoài Ninh thành có một cảnh tượng náo nhiệt ngày hội.

Mỗi năm vào tới ngày hôm nay theo truyền thuyết những nam nữ chưa lập gia đình viết tâm nguyện của mình vào một tấm vải hồng rồi treo mang tâm nguyện đó treo lên nhánh cây cao lớn ở miếu nguyệt lão thì tâm nguyện đó sẽ được nguyệt lão nguyện thành .

Thiếu chủ , nơi đây đang có hội đèn lồng nguyên tiêu đúng thật rất náo nhiệt , người có muốn cũng cầm lấy một cái đèn lồng để Kim bà bà giúp người mua lấy một cái ?

“ Tối nay chủ tớ bọn họ bốn người đi ngang qua Hoài Ninh thành trùng hợp là ngày hội nguyên tiêu đèn lồng , nhìn người cầm trong tay đèn lồng , trên mặt tràn đầy tươi cười , Kim bà bà mới nghĩ đến Thiếu chủ mình từ nhỏ đến lớn chưa từng tham gia vào hội đèn lồng , bất quá có thể nhận xét rằng thiếu chủ nhà mình , tính tình cổ quái cũng không giống như những hài tử bình thường .”

“Không có hứng thú .”

Âu Dương Liệt tuần mỹ lãnh khốc trên mặt tỏa ra bộ dáng Thiếu chủ , hần để hai tay trước ngực , nhìn cảnh tượng náo nhiệt quanh mình chỉ cảm thấy ảm ỹ .

“Ai ? Nơi đó như thế nào lại có một tiểu cô nương “

Ngân bà bà vừa nhìn thấy một tiểu cô nương bộ dáng xinh đẹp khoảng chừng năm tuổi đứng ở miếu Nguyệt lão cách họ một khoảng cách , tóc cột lấy hai bím , môi tinh xảo bộ dáng , làm cho ai nhìn nàng cũng lâm vào ánh mắt sáng ngời .

Nàng đứng một mình nhìn đông nhìn tây , đôi mắt to tròn long lanh trong suốt hàm chứa lệ , như đang tìm kiếm gì .

Tiểu cô nương sau người ở đây một mình , người nhà của người đâu ?

Ngân bà bà nhìn thấy bộ dáng xinh đẹp , liền nhịn không được tiến đến bên cạnh nàng cười hiền lành nét mặt hiện lên những nếp nhăn già nua hỏi nàng

‘ Bà vú đi mua lồng đèn , tỷ tỷ cũng không thấy đâu “

Tiểu cô nương ánh mắt to tròn trong suốt tỏa ra phòng bị , cái miệng nhỏ chu ra , hốc mắt rưng rưng , bộ dáng làm cho người ta nhìn hoài không tha .

“ Oa ! Đâu ra một Tiểu cô nương đáng yêu thế này “

Kim bà bà cũng tiến tới thấy bộ dáng đáng yêu kia cũng không kiềm lòng tán thưởng ra tiếng , Đây chính là một mỹ nhân nha ! xem nàng kia cặp mắt to tròn kia , còn cả khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo , sau này lớn nhất định là một đại mỹ nhân à .

“ Làm sao vậy ? Kim bà bà , Ngân bà bà , hai người đối với lai lịch không rõ Tiểu nha đầu đó có hứng thú à ? “

Âu Dương Liệt cũng tiến đến dùng ánh mắt từ trên nhìn xuống , thấy nha đầu đó liền có bộ dáng sợ hãi.

Nàng thấy Âu Dương Liệt vừa đến gần thì theo trực giác bản năng cảm nhận không giống như hai vị bà bà thân mật , sợ hãi tránh ở sau Ngân bà bà .

Thấy thế, Ngân bà thở dài , nhìn hành động sợ hãi của tiểu cô nương , và ngược lại vẻ mặt đầy hứng thú của Thiếu chủ .

“Tiểu cô nương ngoan , noi cho Ngân bà bà biết người tên gì ?”

Linh hoạt cặp mắt to chớp chớp, nhìn trước mặt nụ cười hiền lành của hai vị bà bà, và nụ cười đến vẻ mặt biến hoá kỳ lạ thiếu niên, đứng bên cạnh, trầm mặc nhìn thiếu niên liếc mắt một cái, khuôn mặt nhỏ nhắn do dự , mới mở miệng dùng giọng mềm non nốt âm thanh , tinh tường nói ra ba chữ.

“Mai Hồng Diệp.”

“Tiểu Hồng Diệp, có biết hay không nhà của người ngụ ở đâu đâu? Kim bà bà đưa người về nhà.”

Ngân bà bà càng xem tiểu cô nương này càng thích, xem trên người nàng xiêm y chất liệu không tầm thường, tiểu cô nương này gia cảnh cũng không nghèo , khả làm sao có thể như vậy sơ ý, đem như vậy xinh đẹp đáng yêu tiểu cô nương đánh lạc .

“Không biết, bà vú mang ta ngồi xe ngựa đến.”

Tiểu Hồng Diệp lắc lắc đầu, xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn thượng, rốt cục làm cho ả nhẵn đã lâu nước mắt hạ xuống. Nàng vừa khóc, làm cho Kim, Ngân bà bà hai người đau lòng không thôi.

“Tiểu Hồng Diệp ngoan, đừng khóc.”

“Không khóc không khóc, chúng ta mang người đi tìm bà vú.”

Kim, Ngân bà bà thấy nàng bất đồng cho bình thường hài đồng gào khóc, cận là không tiếng động rơi lệ, điều này làm cho các nàng không tha cực kỳ, việc tranh tương đồ nàng.

“Nếu như vậy thích, liền đem nàng mang về trong cốc đi tốt lắm.”

Âu Dương Liệt không kiên nhẫn nhìn ba người, bàn tay to bất kỳ ý chụp tới, dễ dàng đem tiểu Hồng Diệp cấp đề bế đứng lên, tiểu Hồng Diệp sợ tới mức ở hắc trong lòng giấy dựa không thôi.

“Thả ta xuống dưới.”

Nho nhỏ thân hình mình bị bế cao, cùng hắc gương mặt nhìn thẳng vào, rưng rưng hai mắt chống lại hắc, sợ hãi không ngừng phát run, sợ hãi thấp nói.

“Thiếu chủ!” Kim, Ngân bà bà trăm miệng một lời kinh hô, hai người sắc mặt trắng nhợt, âm thầm thay tiểu Hồng Diệp nhéo một phen mồ hôi lạnh. Nào biết hắc kế tiếp trong lời nói, làm cho hai người đổ trầu một ngụm khí lạnh, cũng làm ột bên vẫn trầm mặc Mạc Ngôn, khó được nhú mảy.

Luôn lấy này động vật thử độc nhiều không thú vị, hiện tại đối này tiểu nha đầu thử xem, tin tưởng hiệu quả nhất định rất tốt.”

Âu Dương Liệt một cánh tay dễ dàng ôm lấy tiểu Hồng Diệp, nhìn kỹ nàng ngũ quan xinh xắn, cũng khó trách Kim, Ngân bà bà sẽ thích thật sự, có thể tương tượng đem này tiểu nha đầu mang về, tuyệt đối sẽ ở trong cốc.

“Vạn vạn lần không thể, thiếu chủ, tiểu Hồng Diệp người nhà nhất định còn tại gần nơi này tìm nàng, chúng ta vẫn là tìm nhanh đem nàng đưa trả lại cho người nhà của nàng mới tốt.”

Kim bà bà gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng, chỉ sợ này tính tình khó dò dữ dằn thiếu chủ, thực đem người cấp dẫn theo trở về.

“Đúng vậy, thiếu chủ, vẫn là đem tiểu Hồng Diệp giao cho ta đi, ta lập tức mang nàng đi tìm của nàng bà vú.”

Ngân bà bà mạo hiểm phạm thượng nguy hiểm, vội vã đã nghĩ thân thủ đem tiểu Hồng Diệp tiếp nhận. Nếu thực làm cho thiếu chủ mang về thử độc, tiểu cô nương này chỉ sợ cả đời đều bị hủy. Nàng âm thầm cáu giận chính mình vì sao phải phát hiện nàng, cái này khiến cho thiếu chủ hứng thú, chỉ sợ là hại thảm tiểu cô nương này.

Ở Âu Dương Liệt một liếc sắc bén ánh mắt nhìn chăm chăm thủ hạ, Ngân bà bà chỉ có thể lùi về thủ, nhưng là vẫn khẩn trương nhìn tiểu Hồng Diệp.

“Thiếu chủ.....” Ngay cả luôn luôn trầm mặc ít lời Mạc Ngôn, cũng nhin không được mở miệng nói chuyện.

Như thế nào, các người ba cái là muốn tạo phản sao?”

Âu Dương Liệt tinh nhuệ con người đen nhất nhất đảo qua ba người. Này thú vị, vì một cái tiểu nha đầu không nhận thức nữ oa, này ba cái thủ hạ trung thành nhưng lại không tiếc mạo hiểm phạm thượng nguy hiểm, này tiểu nha đầu mị lực nhưng thật ra không nhỏ. Hắc ánh mắt dừng ở khuỷu tay lý chảy lệ, khóc thút thít cái không ngừng tiểu Hồng Diệp trên mặt.

Người xấu.” Tính trẻ con nhuyển nộn đồng âm ngữ mang theo lên án, trong suốt mắt to không chút nào che dấu đáy mắt e ngại.

“Người nói cái gì?” Âu Dương Liệt nhú mảy, con người đen lóe hứng thú. Nha đầu kia thật to gan, quả thật là ghé mới sinh không sợ cọp.

Người xấu, người xấu..... Ta muốn bà vú.....”

Tiểu Hồng Diệp ở hẩn lệ mâu nhìn chăm chăm hạ, sợ hãi rụt thu nhỏ lại nhỏ thân mình, bắt đầu kịch liệt giấy dựa, muốn chạy trốn xa hẩn kiềm chế

Câm miệng! Lại ầm ỹ ta liền một chưởng đánh chết ngươi.” Âu Dương Liệt không kiên nhẫn rống to, vẻ mặt hiện lên rõ ràng ngũ quan tàn khốc, làm cho người ta chút không dám hoài nghi hẩn trong lời nói, cũng thành công làm cho tiểu Hồng Diệp không dám lại lộn xộn

Tiểu Hồng Diệp co rúm lại ở hẩn khuỷu tay, một cử động cũng không dám, khóe mắt vẫn lộ vẻ nước mắt, một đôi mắt to sợ hãi, kinh hãi nhìn hẩn.

Một bên ba người sắc mặt khê biến, sợ cực kỳ thiếu chủ sẽ ở ngay sau đó một chưởng đánh chết tiểu Hồng Diệp. Dù sao đối hướng đến làm việc chỉ bằng chính mình hỉ ác, ý làm bậy thiếu chủ mà nói, đây là cực vì mới có thể.

Từ giờ trở đi, ta chính là của người chủ tử, không muốn chết ở trên tay ta , liền ngoan ngoãn nghe lời, đã hiểu sao?”

Nói gần từng tiếng hạ xuống đồng thời, đại chưởng cũng chế trụ nàng nho nhỏ cổ, uy hiếp ý tứ hàm xúc nồng hậu, ở nhìn thấy tiểu Hồng Diệp sợ hãi thẳng gật đầu, hẩn mới vừa lòng buông tay.

“Chúng ta đi thôi!”

Hẩn ôm rất cực an tĩnh lại tiểu Hồng Diệp, hướng phía sau lo lắng lo lắng ba người liếc liếc mắt một cái, dẫn đầu đi nhanh rời đi.

“ thiếu chủ có không thể nào là thích tiểu Hồng Diệp, cho nên mới đem nàng mang về?” Ngân bà bà ôm một tia hy vọng hỏi bên cạnh Kim bà bà.

“Hôm nay nếu đổi thành là người khác, ta cũng không dám nói, nhưng nếu là thiếu chủ, ta dám chắc chắc tuyệt đối không thể có thể. Theo ta thấy đến, thiếu chủ là đem tiểu Hồng Diệp trở thành một cái thú vị đồ chơi, này tiểu Hồng Diệp ngày sau sợ phải cầu nhiều phúc “

Kim bà bà biết rõ thiếu chủ ác liệt bản tính, này tiểu Hồng Diệp dừng ở thiếu chủ trên tay, chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.

“Đi nhanh đi!” Mạc Ngôn thúc giục hai người. Nếu vô lực khuyên can, như vậy vì nay chi kế chính là tùy thời đi theo hai người bên cạnh, để ngừa thiếu chủ nhất thời bất khoái, thật sự đối tiểu Hồng Diệp đau hạ sát thủ.

Năm ấy năm tuổi tiểu Hồng Diệp, cứ như vậy cứng rắn bị mang đi, nhân sinh từ nay về sau thay đổi.

Người trên giang hồ nghe đến địa danh Độc sắc mặt trở nên đại biến . Muốn tiến vào Độc Vương Cốc trước tiên phải đi qua một khu rừng rậm khói độc , nếu may mắn sống sót có thể xuống dưới cốc , tiến vào Độc Vương Cốc cũng đừng hòng sống đi ra .

Trong cốc khắp nơi đều có xà độc , rết độc ,nhện độc ...chỉ cần người nói đến động vật độc thì nơi này nhất định có bao hàm cả kì hoa dị thảo ít hiếm thấy .

Trong cốc mỗi người đều sử dụng được độc , nhất là Âu Dương Liệt mới có mười lăm tuổi thiếu cốc chủ dùng độc tinh thông đến xuất thần nhập hóa ,làm cho người trúng độc không biết mình trúng độc bỏ mạng không hề hay biết ,lại càng thích nghiên cứu phát triển độc mới .

Nếu là có người tiến vào khói độc rừng rậm không chết, lại xông vào Độc vương trong cốc, kết cục chỉ có một chỉ trở thành đối tượng hẩn thử độc, cả đời mơ tưởng đi ra Độc vương cốc.

Quả nhiên, liền như Âu Dương Liệt tính, trong cốc một đám già trẻ lớn bé vừa thấy tiểu Hồng Diệp xinh đẹp đáng yêu bộ dáng, sợ hãi than liên tục sau, mọi người đối với nàng tỏ ra vui vẻ thiện ý, nhưng đang nghe đến người là thiếu chủ tự mình mang về , lại nhìn đến ba người vẻ mặt lo lắng bộ dáng đi theo sau, bọn họ vui vẻ bộ dáng nhất thời thu hồi lại không ít.

Hồng Diệp, còn không hướng mọi người ân cần thăm hỏi.” Âu Dương Liệt miễn cưỡng nhắc nhở bị mọi người nhiệt tình vây quanh tiểu nha đầu..

“Các vị hảo, ta gọi là Mai Hồng Diệp.”

Non nốt ngọt ngào đồng â còn có kia xinh đẹp nhu thuận bộ dáng, nháy mắt bắt lấy được mọi người tâm.

“Tốt lắm, xem cũng xem qua, chúng ta cần phải đi.” Âu Dương Liệt dễ dàng đem tiểu Hồng Diệp ôm lấy, không nhìn mọi người hồ nghi lo lắng ánh mắt.

“Đây là chuyện gì xảy ra? Thiếu chủ là từ đâu ôm đến một nha đầu xinh đẹp thế này ?” Phụ trách phòng ăn lão Triệu, người hỏi một hồi đến trong cốc liền sắc mặt quái dị ba người.

“Không cần nói, tiểu cô nương này cùng người nhà đi tán, ta thấy nàng bộ dáng xinh đẹp đáng yêu, tiền lên cùng nàng nói nói mấy câu, nào biết nhưng lại khiến cho thiếu chủ hứng thú, cứ như vậy kiên quyết dẫn theo người trở về, còn nói muốn bắt nàng thử độc.” Ngân bà bà lòng đầy căm phẫn nói, một bộ biết vậy chẳng làm, ảo não đến cực điểm bộ dáng.

Cái gì” Mọi người trăm miệng một lời, không dám tin kinh hô ra tiếng. Này rất tàn nhẫn, như vậy xinh đẹp đáng yêu tiểu cô nương, thiếu chủ như thế nào hạ thủ được? có chuyện gì mà thiếu chủ làm không được?

“Chuyện tới nay, chúng ta cũng chỉ có thể tận lực bảo hộ tiểu nha đầu đó thôi.” Kim bà bà trầm trọng nói. Sẽ không biết nha đầu này bị thiếu chủ mang về đến sau, về sau vận mệnh hội như thế nào, thực là lo lắng cho nàng.

Các vị, chúng ta chạy nhanh kiểm tra các khẩu tỉnh (từ này cũng chẳng hiểu), nhất là xà, nhện, rết độc này mấy khẩu tỉnh , trăm ngàn đừng cho gì một cái độc vật chạy đến, để tránh dọa đến nha đầu sẽ không tốt lắm.”

Lão Triệu kêu gọi mọi người phân công nhau tiến hành. Bọn họ những người này sớm nhìn quen này độc vật ở bọn họ trước mắt động, nhưng nha đầu này cũng không giống nhau, vạn nhất bị dọa hoặc là bị cắn được trúng độc, kia đã có thể phiền toái.

Xem ra mới đến tiểu Hồng Diệp, rất dễ dàng được mọi người quan đến.

Đứng ở nơi đó làm cái gì? Còn không mau tiến vào!”

Âu Dương Liệt một trong phòng, ngồi ở ghế, thay chính mình ngã chén nước, con người đen vừa nhấc, nhìn đến đứng ở cạnh cửa trọn to hai mắt mọi nơi nhìn xung quanh tiểu Hồng Diệp, không hồn giận gầm nhẹ.

Bị bất thành linh tiếng hô dọa đến, tiểu Hồng Diệp nho nhỏ thân mình giật mình , cuống quýt chạy đến bên cạnh hắn, nhìn ra được đến mấy ngày nay bị Âu Dương Liệt hung hăng dạy dỗ qua

“Nơi này là phòng ngủ của ta , về sau ngươi liền theo ta ngủ ở đây.” Âu Dương Liệt vừa lòng liếc nàng liếc mắt một cái, lãnh đạm khí nói.

Tiểu Hồng Diệp nghe vậy hoảng sợ ngẹn họng nhìn trần trời. Muốn nàng lúc nào cũng khắc khắc đi theo này người xấu bên người đã muốn đủ làm cho nàng thống khổ, hiện tại thế nhưng còn muốn cùng hắn cùng ngủ một gian phòng!

Mới năm tuổi nàng, không hiểu nam nữ chi phòng, chỉ biết là nàng sợ hãi trước mắt này thiếu niên. Nàng cái miệng nhỏ nhắn vì mân, nước mắt không khỏi ở trong hốc mắt đảo quanh.

“Như thế nào? Rất cao hứng nói không ra lời sao?”

Âu Dương Liệt mày rậm khê nhếch, mâu để có mặt ác ý, cố ý đùa nàng.

Đem nàng mang về trong cốc, chính là nhất thời quyết định, dọc theo đường đi nhìn nàng, cũng là thú vị thật sự, xem giờ phút này nàng giận mà không dám nói gì bộ dáng, làm cho hắn tâm tình trở nên tốt. Hắn lại muốn nhìn, trải qua mấy ngày “Dạy dỗ”, nha đầu kia còn dám không dám cãi lời hắn.

“Ta không cần.” Nho nhỏ kháng nghị thanh.

Con người đen nguy hiểm nheo lại, ngữ điệu nói:“Ngươi có lá gan nói một lại lần nữa.”

“Ta không cần với ngươi ngủ cùng gian phòng! Kim bà bà, Ngân bà bà, Mạc đại ca cứu ta!”

Mấy ngày nay tới nay đối mặt với hấn sợ hãi cùng sợ hãi, tất cả giờ phút này bộc phát ra đến. Tiểu Hồng Diệp hướng hấn kêu , đuổi ở hấn tức giận phía trước, chạy nhanh khóc chạy ra đi cầu cứu

Hấn bạc môi giờ lên một chút tà nịnh. Tốt lắm, xem ra này tiểu nha đầu là hướng thiên mượn cn đảm, dám phản kháng hấn! Có ý tứ, xem ra nàng đến bây giờ còn không có phải biết rốt cuộc ai mới là chủ tử, hấn phi thường thông cảm nàng tuổi quá nhỏ không hiểu chuyện, cũng không để ý làm cho nàng hung hăng nhớ kỹ.

Một khắc chung sau, Kim, Ngân bà bà cùng Mạc Ngôn ba người đồng thời xuất hiện ở hấn tắm phòng, Kim bà bà phía sau còn trốn tránh nước mắt chưa khô, vẻ mặt sợ hãi tiểu Hồng Diệp.

“Thiếu chủ, tiểu Hồng Diệp nàng tuy rằng còn nhỏ, khả dù sao cũng là nữ, thật sự là không thích hợp cùng thiếu chủ đồng giường cộng tắm.” Kim bà bà một mặt hướng Âu Dương Liệt cầu tình, một mặt lấy thủ trấn an lôi kéo nàng quần áo tiểu Hồng Diệp.

“Đúng vậy, thiếu chủ, cho dù người lại như thế nào thích tiểu Hồng Diệp, hai người đồng giường vẫn là không ổn.” Ngân bà bà cũng đi theo cầu tình, áp căn không dự đoán được thiếu chủ hội làm này an bài. Luôn luôn trọng riêng tư hấn, nhưng lại hội cho phép tiểu Hồng Diệp cùng hấn trụ cùng gian tắm phòng, chẳng lẽ thiếu chủ thật sự thích thượng tiểu Hồng Diệp sao?

Mạc Ngôn đứng ở một bên dù chưa ra tiếng, khả trong mắt cũng có mặt không đồng ý.

“Ai nói ta thích nàng tới? Còn có ta khi nào quyết định, cần phải qua các người ba người đồng ý? Trừ bỏ Hồng Diệp, những người khác còn không mau cho ta đi ra ngoài.”

Dạ ! ba người lui ra sau, tiểu Hồng Diệp cả người phát run, sợ hãi xem xét hướng nàng đi bước một đi tới thiếu chủ .

“Người cũng thật thông minh, còn đi tìm viện binh, bất quá người hiển nhiên đến bây giờ còn không có muốn làm rõ ràng ai ở nơi này mới chủ tử, mà ta không ngại giúp người hiểu chặt chẽ nhớ kỹ.”

Nói xong , hấn thành linh đem nàng đề ôm lấy, lần này tiểu Hồng Diệp ngoan ngoãn ở hấn trong lòng, vừa động cũng không dám lộn xộn, hấn liếc mắt xem bộ dáng nhu thuận của nàng vừa lòng đi nhanh đi ra ngoài.

Hấn ôm nàng một đường sau núi mà đi, ven đường trải qua vườn rau, còn có nở đầy những kỳ hoa ở đỉnh núi, cuối cùng đi vào trong cốc chỗ sâu nhất..

Chỉ thấy thạch bích tiền phương có mấy cửa cổ kính, có nhiều cái hang đá nhốt xà, con nhện, độc hạt, con rết....

“Có nghĩ là nhìn xem này mấy cửa hang có cái trong đó ?”

Âu Dương Liệt vừa nói đồng thời vừa cước bộ đã đi vào nơi có xà độc , cánh tay dùng sức dễ dàng đem một tảng đá đẩy ra một nửa, làm cho tiểu nha đầu trong lòng có thể thấy rõ cổ đáy giếng có cái gì.

Tiểu Hồng Diệp cúi đầu vừa thấy, khuôn mặt nhỏ nhắn phút chốc trắng bệch, sợ hãi hai tay run run ôm lấy hấn , ôm chặt hấn cổ, đem mặt vùi vào hấn trong lòng, sợ tới mức toàn thân run không ngừng.

Cổ đáy giếng đều biết vô số loại xà màu sắc khác nhau sắc sở độc xà, có con đầu vươn cao le lưỡi,nhe nanh múa vuốt nhìn nàng.

“Mới nhìn liếc mắt một cái, người liền bị dọa thành như vậy, lần sau người nếu không nghe lời, ta liền trực tiếp đem người quăng xuống giếng xà.” Âu Dương Liệt đem trong lòng nho nhỏ thân mình làm bộ hướng đáy giếng quăng xuống giếng xà .

Không cần..... Ta về sau nhất định ngoan ngoãn nghe lời..... Không cần.....”

Tiểu Hồng Diệp sợ tới mức khóc lên, ánh mắt không dám nhìn xuống i. Mới vừa rồi kia liếc mắt một cái, đã muốn thật sâu khắc ở nàng trong đầu, hiện tại hấn lại như vậy dọa nàng, hoảng sợ nàng chỉ có thể liều mình cầu xin tha thứ.

“Về sau còn dám không dám không nghe lời?”

“Không dám, cũng không dám nữa.”

Tiểu Hồng Diệp khóc thút thít nghẹn nức nở nói, bộ dáng làm cho người ta nhìn rất đau lòng.

Chỉ tiếc là Âu Dương Liệt tính máu lạnh chỉ làm mọi việc để đạt được mục đích, lại làm cho nàng đi thăm những nơi này, đến nàng sợ tới mức toàn thân hư nhược, khóc đến khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng tiểu Hồng Diệp mới rời đi.

Toàn thân vô lực bị Âu Dương Liệt ôm vào trong ngực tiểu Hồng Diệp, mặt tràn đầy nước mắt khuôn mặt nhỏ nhắn, nhìn trên mặt hắn đắc ý tà cười, cái miệng nhỏ nhắn ủy khuất nhấp nháy, và làm cho y nghĩ nàng chán ghét hắn, phi thường phi thường chán ghét!

“Tiểu Hồng Diệp, nghe nói ngươi liên tục làm ba ngày ác mộng, lại cho ta nhìn một cái, cả người đều gầy.”

Kim bà bà đau lòng vuốt nàng mát đi hồng nhuận hai gò má. Nha đầu này mới đến trong cốc vài ngày liền gầy thành như vậy, quay đầu nên kêu lão Triệu nhiều chuẩn bị một ít đồ ăn bổ mới được.

“Này thiếu chủ cũng quá quá đáng, làm sao có thể như vậy dọa tiểu Hồng Diệp !”

Ngân bà bà cũng nhịn không được ra tiếng thảo phạt Âu Dương Liệt. Xem tiểu Hồng Diệp bộ dáng này, làm cho các nàng đau lòng muốn chết.

Hai người bọn họ là thừa dịp thiếu chủ không ở trong phòng thời điểm chạy nhanh tiến vào quan tâm an ủi.

Lần trước thiếu chủ đã muốn hạ lệnh nói, các nàng cho dù nghĩ thương tiểu Hồng Diệp, cũng không dám chọc giận thiếu chủ.

“Kim bà bà, Ngân bà bà, ta nghĩ cha mẹ, ta cũng không thể mang được ta rời đi nơi này sao ?”

Tiểu Hồng Diệp mắt mở to nhìn nhị vị bà bà là thật tâm yêu thương nàng, ở nàng trong nho nhỏ tâm nàng nghĩ, Âu Dương Liệt đối hỉ nộ vô thường thật là sợ hãi, một lòng thầm nghĩ chạy nhanh thoát đi hắn.

“Ta rất muốn nhìn ai dám mang nàng rời đi.” Một đạo trầm thấp nén giận thanh âm thành linh ở ba người phía sau vang lên, Âu Dương Liệt thân hình cao lớn không biết khi nào xuất hiện ở ba người phía sau, bên cạnh còn Mạc Ngôn.

“Thiếu chủ người đã về rồi!”

Kim bà bà thầm kêu, khéo mắt dư quang hơi trách cứ bắn về phía Mạc Ngôn. Tiểu tử này thế cũng không lên tiếng cảnh báo nửa hại các nàng bị bắt vừa vặn.

Bị trùng Mạc Ngôn vẫn là duy trì bộ mặt không chút thay đổi.

“Nếu thiếu chủ đã trở lại, chúng ta đây cũng không quấy rầy.”

Nói xong, Ngân bà bà chạy nhanh lôi kéo Kim bà bà rời đi. Cho dù có đau lòng tiểu Hồng Diệp như thế nào, các nàng cũng không dám cùng thiếu chủ đối mặt xung đột, phải nói Độc vương trong cốc, không ai dám khinh thường.

Năm ấy thiếu chủ Ôn nhân mới mười lăm tuổi. Cốc chủ hạ độc bản đã cao, thiếu chủ càng hơn cả cốc chủ, Còn nhớ có một lần, trong cốc có người không biết sống chết làm phản, thế là cùng thiếu chủ giao đấu kết cục tro mắt nhìn thân thể của chính mình ở nháy mắt bị hòa tan. Thấy thế ai cũng không khỏi kinh hãi không rét mà run, từ đấy về sau, trong cốc mọi người đối thiếu chủ là tâm phục khẩu phục; Có thể nói thiếu chủ giết người như vô hình và không ai dám khinh thường.

Kim, Ngân bà bà chân trước mới đi, Mạc Ngôn cũng đi theo lui ra, trong phòng lại khôi phục bình thường hai người ở chung khi yên tĩnh.

“Còn không mau lại đây!”

Âu Dương Liệt nhìn đứng ở ngoài cửa nhìn ba người rời đi, mà vẫn lưu luyến không rời bộ dáng tiểu nha đầu, làm cho trong lòng hắn một trận không thoải mái.

“Đến đây!” Nàng lẩm bẩm âm thanh, cúi đầu không tình nguyện vào phòng.

Này tiểu nha đầu thật đúng cứng đầu t, xem nàng giờ phút này miện thì lẩm bẩm, đáy mắt hiện vẻ không phục, tuổi còn nhỏ tiểu tính tình liền như vậy, trưởng thành nhất định thực làm người ta đau đầu.....

Khi thấy chính mình nghĩ đến quá xa, vội vàng thu lại ánh mắt một lần nữa dừng lại ở trên tiểu nha đầu . Từ ngày mang tiểu nha đầu đi xem xét mấy giếng độc sau núi , liên tục ba ngày ban đêm nàng đều làm ác mộng, nàng lại ngủ ở nàng bên cạnh hấn lại đánh thức hấn , thật sự là vô dụng nha đầu.

“Người lá gan nhỏ như vậy, làm như thế nào là của ta Độc vương cốc người .”(ai mún làm độc vương cốc nhân đâu “ bo tay “)

“Ta nghĩ cha mẹ, ta muốn về nhà.” Tiểu Hồng Diệp hai mắt ửng hồng. Nàng chán ghét nơi này, càng chán ghét trước người trước mắt , nàng luôn muốn về nhà, nàng luôn nhớ đến cha mẹ.

“Câm miệng! Nếu người dám nói cho ta nghe được người muốn về nhà, ta liền đem người quăng xuống giếng xà!”

Hấn phiến chán rống to. Hấn đều còn chưa có chơi đã, làm sao có thể để cho nàng đi! Huống chi tiến vào Độc vương cốc là người của cốc , không có hấn cho phép, mơ tưởng rồi đi.

“Người xấu..... Người xấu..... Ta chán ghét người.....”

Tiểu Hồng Diệp nhìn không được vừa khóc lên. Nghĩ đến chính mình bị hấn cưỡng bắt mang đến nơi này, tìm không thấy cha mẹ, lại mỗi ngày bị hấn bắt nạt , còn động đến liền dọa nàng, nàng rốt cuộc nhìn không được khóc rống lên.

“Tốt lắm, xem ra người đêm nay là muốn ở giếng xà qua đêm.”

Hấn bị của nàng tiếng khóc biến thành phiến , gương mặt lãnh khốc hiện lên một chút cười lạnh, hấn mở rộng cánh tay chụp tới, dễ dàng đem nàng ôm lấy, đi ra ngoài.

“Không cần..... Ta đừng khóc..... Không cần.....”

Tiểu Hồng Diệp sợ tới mức hai tay nhỏ bé ôm chặt cổ hấn , nước mắt vẫn còn tại trên mặt, tiếng khóc đã ngừng, chỉ còn nghẹn ngào .

“Đây là lần cuối cùng ta cảnh cáo người, ta chán ghét khóc sụt sướt còn không nghe lời ta , lại có lần sau, ta tuyệt không thủ hạ lưu tình.”

Âu Dương Liệt nghiêm khắc cảnh cáo. Hấn trời sinh tính lãnh huyết, cho dù là đối năm ấy nàng năm tuổi, cũng mơ tưởng hấn chuyển ý ..

“Dạ biết.” Nàng ủy khuất mân cái miệng nhỏ nhắn, cố ý đem nước mắt nước mũi hướng hấn trước ngực quần áo lau đi, nho nhỏ trả thù một chút.

Này tiểu quỷ là cố ý. Con người đen của hấn híp lại nhìn hành động của nàng ..

“Về sau người như mọi người gọi ta thiếu chủ, không cho phép lại gọi ta người xấu, có nghe không?”

“Dạ nghe , thiếu chủ.” Nàng không tình nguyện thấp nói.

“Lão Triệu, người còn muốn ở bên ngoài đứng bao lâu?” Âu Dương Liệt con người đen nhú lại, đột nhiên hướng ra phía ngoài rống to.

Lão Triệu bị hấn thành linh hô to tiếng dọa đến thân mình kinh nhảy lên , cuống quýt bưng hai phần ăn trưa đi vào..

“Thiếu chủ, tiểu Hồng Diệp, ta đem thức ăn trưa đưa tới.”

Lão Triệu đem khay thượng thức ăn vừa thơm ngon để lên bàn , đau lòng liếc nhìn tiểu nha đầu mắt vẫn còn lấm lệ . Này tiểu Hồng Diệp đi theo thiếu chủ bên người, xác định vững chắc ăn không ít đau khổ, mới đến không vài ngày, toàn bộ khuôn mặt nhỏ nhắn đều gầy yếu đi xuống, này thiếu chủ thật đúng là nhẫn tâm.

“Xem đủ chưa ? Ta sẽ không giết này tiểu nha đầu, không cần như vậy lo lắng.”

Âu Dương Liệt lạnh lùng nói . Thật sự là kỳ quái, bọn họ Độc vương cốc nhân khi nào trở nên như vậy thiện lương như thế ? Vì sao với tiểu quỷ này , mỗi người còn không sợ chết thay nàng cầu tình.

“Thiếu chủ, tiểu Hồng Diệp nàng còn nhỏ không hiểu chuyện, thiếu chủ trăm ngàn đừng cùng nàng so đo.” Lão Triệu kiên trì, mở miệng cầu tình. Trước mắt hắn thiếu chủ rõ ràng tuy chỉ có mười lăm tuổi, nhưng đượ ánh mắt sắc bén nhìn hắn , hắn vẫn là không tự chủ được đổ mồ hôi lạnh.

“Được rồi, chỉ cần nàng nghe lời, nàng sei sống được so với người còn lâu hơn . Còn không mau đi!”

Âu Dương Liệt không kiên nhẫn quát, đem trong lòng tiểu Hồng Diệp thô lỗ đặt ở ghế.

Lão Triệu này vừa đi, trong phòng lại chỉ còn lại có hai người, Âu Dương Liệt trừng mắt nhìn nước mắt chưa khô tiểu Hồng Diệp liếc mắt một cái, thô thanh nói:“Còn không mau ăn! Ta cũng không muốn cho người ta nói ta ngược đãi người.”

Những người này thật đúng là quan tâm này tiểu quý. Nhìn trên bàn kia đều là thức ăn bổ cho tiểu quý này .

Tiểu Hồng Diệp nghe lời ăn vội ăn . Lão Triệu thấy nàng yếu nên nấu canh bổ cho nàng , chỉ cảm thấy hương vị độc đáo, thập phần ngon để uống, làm cho nàng nhin không được một hơi đem kia bát canh uống hết hoàn.

“Để uống lắm sao ?” gương mặt tuấn khốc cười đến không có ý tốt, giống như quan tâm hỏi.

“Để uống.”

Tiểu Hồng Diệp để chén canh xuống , vẫn còn lại một ít canh nàng đang uống , ngẩng đầu nhìn đến hắn quý dị cười, cảm thấy bất đầu lo sợ bất an đứng lên.

“Nếu thích uống vậy uống nhiều một chút, dù sao xà ở Độc vương cốc rất co nhiều , cho người uống bao nhiêu bát xà canh đều không có vấn đề.” Âu Dương Liệt lạnh lạnh nói, con người đen tràn ngập ác ý, vừa lòng nhìn nàng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng trắng bệch.

“Ác!” Tiểu Hồng Diệp hoảng sợ bịt miệng, rốt cuộc khổng chế không được lao ra ngoài cửa, khom người ở cửa phun đặc phun đứng lên.

“Ai, người cứ như vậy toàn nhổ ra, thật sự là phụ công hảo ý lão Triệu muốn thay người bổ .”

Phảng phất ngại nàng phun không đủ phẩm bát xà canh này , uống lên đến miệng , hương vị quả thực độc đáo ngon , lão Triệu tay nghề thật là cao .

Tiểu Hồng Diệp thống khổ vỗ về ngực, chỉ cần nhất nghĩ đến nàng vừa uống xong đúng là xà canh, đáy lòng luôn sợ hãi sợ hãi cơ hồ phải nàng bao phủ, làm cho nàng nhin không được chảy như điên, mãi cho đến rốt cuộc phun không ra gì , thế này mới cả người xụi lơ . Mà phía sau truyền đến cười mỉa, giống như ở của nàng miệng vết thương thương tất muối.

Nàng trong lòng càng chắc chắc nghĩ: Nàng chán ghét cái kẻ này !!

Ở nàng năm tuổi này một năm, bị bắt đưa Độc vương cốc đến, mà người bắt nàng năm ấy cũng chỉ là một thiếu niên mười lăm tuổi mà của nàng của nàng hoàn toàn bị hắn tính hỉ nộ vô thường ác liệt tính tình của hắn khổng chế ở.

2. Chương 2

Trời tảng sáng, một thân ảnh nhỏ gầy như thường lệ đứng giờ lui tới phòng bếp báo danh.

Trong phòng bếp , lão Triệu đang bận rộn bên bếp lò và cũng một số thực phẩm hỗn loạn để chế thức ăn , như mắt vẫn liếc nhìn thoảng qua thân ảnh nhỏ gầy của Tiểu nha đầu vừa đến miệng lập tức hé miệng cười.

“Sớm vậy Hồng Diệp. Đợi lát nữa cháo khoai lang cũng sắp chín.”

“Thơm quá nha, Triệu gia nấu cháo khoai lang là ngon nhất .”

Hồng Diệp ở ngoài cửa đã nghe đến từng trận mùi, nhin không được một hơi chạy đến lão Triệu bên cạnh, cổ vươn dài ra về mặt thềm nhỏ dãi nhìn nồi cháo được bắt trên bếp lò ..

“Chẳng lẽ trừ ngoài ra cháo khoai lang , Triệu gia gia nấu cái khác ăn cũng không sao?”

Lão Triệu giả vờ giận tay nắm thắt lưng, cúi đầu nhìn cái đầu đã đến hần trước ngực Hồng Diệp.

Thời gian qua thực nhanh mới đó trong nháy mắt Hồng Diệp đi vào trong cốc đã muốn được năm năm . Khi Nàng theo vào cốc tâm còn sợ hoảng loạn như đến bây giờ thì làm mọi người làm trong cốc phải đau đến tận xương tủy vì những trò nghịch phá của nàng như tính tình nàng cũng rất nhu thuận thông minh, đoàn người lúc đầu theo lo lắng, đến bây giờ mặc dù có khi vẫn sẽ thay nàng một phen mồ hôi lạnh , bất quá may mà đều có nguy hiểm, cũng không có đối mặt xúc phạm đến thiếu chủ tối kỵ, bình an sống đến bây giờ.

“ Ái không phải đâu, chỉ cần là Triệu gia gia nấu đều ăn ngon, Hồng Diệp thích nhất là những món do Triệu gia gia nấu .”

Hồng Diệp tay nhỏ bé lôi kéo Triệu gia gia ống tay áo, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh lệ hé nụ cười ngọt làm nũng nói.

“Ha ha ha, thật không uống công Triệu gia gia như vậy thương người.”

Lão Triệu được dỗ tâm vui vẻ , đặc ý cười thoải mái vui vẻ theo trên bàn cầm lấy phần bánh đậu xanh đã chuẩn bị từ sớm đến nàng trước mặt.

“Hồng Diệp, người ăn trước này bánh đậu xanh trước , chờ Triệu gia gia chuẩn bị tốt đồ ăn sáng, người ang trở về.”

“Cám ơn Triệu gia gia.”

Hồng Diệp hai mắt sáng lên, cao hứng cầm bánh đậu xanh ngồi ở một bên băng ghế – đó là vị trí của nàng khi đến phòng bếp và bắt đầu ăn bánh .

“Tốt lắm, tốt lắm, cháo nấu chín rồi .”

Lão Triệu đem cháo đổ vào một tô lớn , và đổ ra tô nhỏ cho vị cộng rau ngâm cùng đậu vào cháo chuẩn bị tốt rồi mang cũng hai cái chén thìa bỏ lên khay .

Cùng thời gian, Hồng Diệp cũng đem đĩa bánh đậu xanh ăn xong rồi đặt lên bàn một bên, tiếp nhận lão Triệu bưng tới khay, nhu thuận nói cảm ơn , thật cẩn thận bưng đồ ăn sáng cáo biệt rời đi.

Lão Triệu cười nhìn Hồng Diệp nho nhỏ thân ảnh rời đi, trên mặt tươi cười chậm rãi .

Năm năm ! Hồng Diệp nha đầu ngoài miệng mặc dù không hề âm ỹ phải rời khỏi, nhưng là mọi người trong lòng đều hiểu được, Hồng Diệp kỳ thật chưa từng buông tha cho y tưởng rời đi nơi này niệm trong đầu.

Mà bọn họ, có bao nhiêu năng lực đủ lớn để lưu lại nàng bao lâu ?

Chỉ hy vọng ngày nào đó không cần quá sớm xảy ra, nếu không trong cốc già trẻ lớn bé chỉ sợ đều khổ sở cực kỳ.

“Sáng sớm muốn người lấy cái đồ ăn sáng, người lại chạy đi đâu?”

Vừa bước vào cửa phòng, một âm thanh như sấm tiếng hô pha lẫn giận tức hướng nàng bổ tới, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp co rúm lại, kiên trì đi đến, chạy nhanh đem đồ ăn sáng trên khay đặt ở mặt bàn sợ hãi nâng mắt nhìn người ngồi ở giường, mang vẻ mặt của nam nhân thịnh nộ .

Nam nhân này tính tình, theo nàng nhận thức hần đến bây giờ và năm năm trước đều không thay đổi gì.

Hơi không hài lòng rời giường khi cơn tức vẫn còn tràn đầy tựa như một con sư tử đang thịnh nộ muốn xé rách kẻ kích ..

“Như thế nào, lại chỗ lão Triệu lấy xú điểm tâm mà lâu thế ? Người rõ ràng là ở phòng bếp mà quên đường đi về “

Con người đen nháu lại, chú ý tới miệng nàng dính xú bánh đậu xanh một phen nháy mắt bốc hỏa .

“Hảo.” Một đạo thật nhỏ như tiếng muỗi kêu không sợ chết.

Nha đầu kia là chán sống ! Con người đen hung hăng trừng mắt nhìn mắt nàng buông xuống khuôn mặt nhỏ nhắn. Nàng càng muốn chạy trốn cách hắn, hắn càng không cho nàng như nguyện.

“Người đã ở lão Triệu nơi đó ăn qua điểm tâm, như vậy đồ ăn sáng người cũng không cần ăn , đi ra phía sau núi độc hoa hái hoa và ma phần độc cho ta .

“Dạ .” Hồng Diệp cũng không nhiều làm giải thích , xoay người rời đi, âm thầm may mắn chính mình mới vừa có ăn chút điểm tâm . Dù sao nàng thường bị phạt không cho phép ăn cơm, đây cũng không phải lần đầu tiên.

Nàng làm bộ đáng chẳng có gì .

Làm cho Âu Dương Liệt thâm thấy chói mắt, xem ra hắn đối nha đầu kia quá rộng dung.

“Cho ta đứng lại.”

“Thiếu chủ, còn có chuyện gì sao?”

Hồng Diệp xoay người lại, trong lòng ngầm bực chính mình mới vừa rồi biểu hiện đã sai để hắn thấy được.

Nàng đối hắn đã hiểu biết ý của hắn làm cho hắn càng thấy khó chịu cảm tức hơn .

“Ta thay đổi chủ ý, người trước tiên ở một bên hầu hạ ta ăn xong đồ ăn sáng hãy đi đi.”

“Dạ “ Nàng chủ động cầm lấy thìa, xúc lên cái tô và cho từng thìa cháo khoai lang vào chén để trước mặt hắn , từng trận ngọt mùi thơm của mùi cháo khoai lang xông lên mũi, làm nàng nhịn không được nuốt nước miếng. Sớm biết rằng thế lúc ở phòng bếp nên ăn vụng một chén mới đúng .

“Ta sẽ nói cho lão Triệu, nếu là về sau ,quá sớm lại cho người ăn ịu chút tâm, ta sẽ hắn liên tục một tháng cũng không dùng đồ ăn sáng” Dám ảnh hưởng đến hắn tâm trạng khi dùng điểm tâm sáng , hai người kia đều đừng có để dằn được hắn bỏ qua ..

“Người xấu.” Mơ hồ không rõ thấp giọng lầm bầm nói.

“Người có lá gan thì hãy nói lớn cho ta nghe một lần.” Con người đen nheo lại i, hung hăng nhìn chằm chằm nàng buông xuống khuôn mặt nhỏ nhắn.

Nàng ngay cả đầu nâng cũng không dám nâng lên, cũng không dám

ở cổ họng lên tiếng, thế này mới vừa lòng cho hắn dùng bữa, nhưng mày kiếm của hắn vẫn hờn giận nhàu nát.

Nha đầu kia đối hắn là khẩu phục tâm không phục, bất quá vô phương, chỉ cần không phải rất làm càn, hắn có thể dễ dàng tha thứ g mạng nhỏ của nàng .

Có lỗi !!

“Cái gì?” Âu Dương Liệt đột nhiên nhàu mày ngẩng đầu, hắn rõ ràng có nghe được kỳ quái tiếng vang.

Tầm mắt đảo qua bên cạnh buông xuống khuôn mặt nhỏ nhắn, ánh mắt dừng ở nàng hai tay vòng lại trước bụng .

“Thì ra là thế, đã đói bụng? Vậy ngồi xuống ăn đi!” Con mắt đen

xẹt qua một chút lạnh lung trên khuôn mặt tuần khốc mặt không chút thay đổi.

Hồng Diệp nghe vậy, hai mắt sáng lên như vẫn hồ nghi ở ánh mắt hắn lạnh lung .

“Ở ta còn không thay đổi chủ ý

Trước khi ta còn chưa thay đổi chủ ý còn không nhanh ngồi xuống ăn “

Trầm thấp âm thanh cảnh cáo vang lên , thân ảnh nhỏ động tác nhanh chóng ở hắn đối diện ngồi xuống, chủ động lấy thìa đồ cháo khoai lang vào chén ăn , khoe miệng mang cười, cảm thấy thật ngon .

Mới ăn hai có hai thìa , một trân đầu nhanh ở bụng nàng nhanh chóng truyền đến và đau đớn càng ăng lên , Hồng Diệp khuôn mặt nhỏ nhắn nhất bạch, hai tay ôm bụng, nàng đã biết hẳn không có khả năng đột nhiên trở nên có lòng tốt như vậy.

Trong suốt hai trông mắt hàm oán trừng lại ánh mắt nhàn nhã hưởng thụ đồ ăn sáng, không nhìn nàng khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch cần rằng oán hận nói.

“Người lại hạ độc ta

Âu Dương Liệt mặt vẫn bình thường như trước chậm rãi ăn đồ ăn sáng, không nhanh không chậm .

Hồng Diệp tìm được giải độc thảo được ăn vào sau, cái miệng nhỏ nhắn cắn giận bất bình thì thầm, nhưng vẫn một mặt theo Âu Dương Liệt phân phó, cẩn thận tuyển chọn độc hoa, chuẩn bị ma chế thành độc phần.

“Đáng giận! Sớm hay muộn có một ngày, ta nhất định sẽ ở người trên người hạ độc, chờ coi tốt lắm.”

“Đời cả này người là không có khả năng đối hẳn hạ độc.”

Đột nhiên, mỉm cười thanh âm ôn nhu vang lên, một vị tuổi chừng ba mươi đến tuổi xinh đẹp phụ nhân, chậm rãi đi vào nàng bên cạnh.

“ Dì Quế , lời này dì nói với ý tứ gì?”

Hồng Diệp nhìn thấy người tới, khuôn mặt nhỏ nhắn cười mở ra, chạy về phía của nàng ôm ấp.

Dì Quế đau lòng khẽ vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của nàng . Nàng chính là nghe được tin tức, biết nha đầu kia sáng sớm liền chọc giận thiếu chủ, lại bị hạ độc nên mới đến xem một chút .

Nha đầu kia đi theo thiếu chủ bên người, tuy rằng mạng nhỏ là tạm thời giữ được, nhưng ngày cứ bị hạ độc thể vẫn không tốt , ta nhất định phải cái biện pháp tốt giúp cho nha đầu ấy mới được.

“Hồng Diệp, người khả năng không biết, thiếu chủ mới trước đây từng uống qua tây vực xích liên xà huyết, cho nên hiện tại hẳn là bách độc bất xâm, đối với hẳn hạ độc cho hẳn chết không có khả năng “

“Cái gì?” Hồng Diệp nghe vậy kinh hãi. Kia đáng giận nam nhân, hẳn đã là một người hạ độc xuất thần nhập hóa , hiện tại hẳn còn bách độc xâm nhập ! Nói như vậy, nàng này cả đời đều đừng nghĩ muốn báo thù.

Dì Quế nhìn nàng đã kích khuôn mặt nhỏ nhắn cũng hiểu rằng nàng đã hiểu , cảm thông tâm tình của nàng, nhưng sự thật dù sao cũng là tàn nhẫn, Hồng Diệp cũng chỉ có thể sớm làm tiếp nhận .

“Hồng Diệp, người nếu thật muốn báo thù, dì Quế có thể chỉ một cái khác phương pháp, nếu thành công trong lời nói, nói không chừng người đời này không bao giờ làm việc gì phải nhìn vào sắc mặt của thiếu chủ , hơn nữa hẳn cũng sẽ không đối với người hạ độc.”

Dì Quế cười đến bí hiểm. Phương pháp này là nàng suy nghĩ đã lâu đây là cách tốt nhất có lợi cho nàng và mọi người .

“Biện pháp gì? Có phải là Quế di rốt cục nguyện ý nói cho ta biết cách nào để có thể đi ra khỏi Độc vương cốc, đi ra khỏi độc rừng rậm biện pháp ?” Hồng Diệp khuôn mặt nhỏ nhắn mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng , tin thần thật cao hứng. Nghĩ đến có thể rời đi Độc vương cốc. Vĩnh viễn thoát khỏi Âu Dương Liệt, nàng liền vui vẻ hoa tay múa chân. Chẳng qua, dì Quế thật sự nguyện ý nói cho nàng sao?

“Không phải.” dì Quế thở dài, thương hại nhè chăm chú vào thấy khuôn mặt nhỏ nhắn ảm đạm của nàng .“Kia còn có cái gì biện pháp đâu?” Hồng Diệp nhụt chí hỏi. Nàng chỉ biết dì Quế làm sao có thể hội nói cho nàng, có lẽ nên trong cốc mọi người không ai nguyện ý mạo hiểm đắc tội Âu Dương Liệt nguy hiểm nói cho nàng.

“Nghĩ biện pháp làm cho thiếu chủ thích người, thương người.” Đúng vậy, đây là nàng nghĩ ra tốt nhất biện pháp. Cứ như vậy, Hồng Diệp chẳng những khả miễn trừ bị thiếu chủ bắt nạt, cũng khả vĩnh viễn ở lại Độc vương trong cốc.

“Ta không cần!” Nghe vậy, Hồng Diệp vội nói , đột nhiên kinh sợ lui mấy bước, kêu thảm thiết thanh. Nàng tuy rằng mới mười tuổi, nhưng là tính tình mê mê biết thích là cái gì ý tứ, muốn nàng bị cái kia người xấu thích , sau gấn bó cả đời, chẳng kêu nàng đi tìm chết có vẻ mau.

“Vì sao? Hồng Diệp, ngươi thực hiểu rõ trong lời ta mới nói sao ?” Di Quế bị nàng kịch liệt phản ứng cấp làm sợ, lo lắng lại hoài nghi nhìn nàng.

“Đương nhiên..... Biết, rất hiểu Biết, dù sao ta không cần cùng người xấu cùng một chỗ là được.” Tuy rằng không phải thực sự hiểu được, nhưng ước chừng biết, dù sao kết quả muốn cùng cái kia ác Liệt nam nhân tại cùng nhau thật lâu thật lâu là được.

“Hồng Diệp ngươi hãy nghe ta nói –”

“Ta không thích nghe!”

Hồng Diệp phản ứng như bị độc xà mãnh thú đuổi theo, cầm lấy hảo hoa hái được bỏ vào cái giỏ bỏ chạy đi .

“Hồng Diệp..... Nha đầu kia khinh công khi nào trở nên tốt như vậy?” Nhìn nháy mắt biến mất thân ảnh, Di Quế bất đắc dĩ thở dài.

Xem ra phương pháp này là không thể được. Không nghĩ tới Hồng Diệp nhưng lại sợ thiếu chủ sợ đến loại tình trạng này, hoặc là không nên nói là sợ, mà là chán ghét. Một khi đã như vậy, kia chỉ có thể ý khác, một nàng còn cho rằng đó là phương pháp tốt một đẹp cả đôi đường .

Á !!!!

“Đáng sợ, đáng sợ, Di Quế nhưng lại nghĩ ra phương pháp này! Muốn inh thích người xấu , phương pháp này rất khủng bố, ta chết cũng không cần!” Hồng Diệp hiện tại nỗi khiếp sợ vẫn còn, nhưng ma chế độc phần tay nhỏ bé chưa từng ngừng nghỉ. Đối với cái kia nam nhân, nàng là chán ghét đến cực điểm, nếu có cơ hội làm cho nàng rời đi Độc vương cốc, nàng tuyệt đối sẽ không nghỉ ại cùng hắn có gì liên hệ .

Rời đi Độc vương cốc này ý niệm trong đầu, thủy chung chiếm cứ ở nàng trong đầu, năm năm đến chưa từng không lúc nào không bỏ qua , hiện tại nàng chờ là một cái cơ hội, một cái có thể rời đi Độc vương cốc thuận lợi thông qua khỏi độc rừng rậm .

“Ngươi miệng ở nói thầm cái gì?”

Phía sau đột nhiên truyền đến trầm thấp không hề giận tiếng nói, làm Hồng Diệp nhỏ gầy thân mình toàn bộ kinh hãi dựng lên, tay nhỏ bé vỗ về ngực, xoay người nhìn về phía khung cửa cao lớn thân ảnh.

Bởi vì bị che , nàng xem không rõ trên mặt hắn vẻ mặt, hắn cao lớn thân hình sở tỏa mát ra mãnh Liệt uy hiếp, cũng rất nan tính làm cho người ta bỏ qua.

“Thiếu..... Chủ, người đến khi nào?” Nàng những mới vừa nói của nàng hắn có nghe được không ? Nàng tâm tình không yên bất an khẩn trương nhìn hắn .

“Hạn ngươi một cái canh giờ nội đem độc phần ma chế tốt , đi phòng bếp lấy thức ăn trưa mang đến cho ta , nếu làm không đúng thời hạn ngươi cũng không được ăn trưa “

Ấu Dương Liệt con người đen nhìn chung quanh toàn bộ phòng luyện độc , hình những kẻ để những bình độc được đều là hắn tỉ mỉ điều phối độc được, có chỉ cần nhẹ nhàng nhất đánh, là có thể trong nháy mắt vong mạng ; Ánh mắt cuối cùng dừng ở khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của nàng , ánh mắt có chút đăm chiêu, không nói một câu một hồi sao thân ảnh cao lớn không tiếng động rời đi.

Hắn này vừa đi, Hồng Diệp nhất thời thở ra, tay nhỏ bé khẽ vuốt ngực, để an lại nhịp tim đập hỗn loạn .

Xem ra hắn là không có nghe đến nàng mới vừa rồi lầm bầm lầu bầu trong lời nói. Nàng phải nhanh tay hơn để làm cho xong đã muộn rồi nếu không cơm trưa cũng không được ăn .

“Hồng Diệp.”

Một tiếng gọi thấp giọng , làm cho nàng đang chuyên tâm chế ma được dừng tay làm ngạc nhiên ngẩng đầu .

Vừa thấy, hai mắt nàng sáng lên, ánh mắt nhìn thẳng người tới trong tay bánh bao thịt, không thể dời ánh mắt.

Bánh bao thịt mùi, làm cho nàng cơ bản xem nhẹ chuyện đói khát trở nên khó có thể khống chế.

“Mạc đại ca, ngươi là đặc biệt lấy bánh bao thịt cho ta ăn sao?”

Mạc Ngôn như trước vẫn không nói lời nào tay đưa bánh bao thịt cho nàng . Hồng Diệp cũng không khách khí, rất nhanh tiếp nhận, từng ngụm từng ngụm ăn đứng lên.

Quá cảm động! Nàng chỉ biết trong cốc toàn người tốt chỉ trừ bỏ cái kia người xấu ở ngoài, mỗi người đều rất thương yêu nàng, tuy rằng Mạc đại ca nói rất ít, nhưng là đối nàng cũng thực tốt quan tâm .

Mạc Ngôn nhìn nàng ăn bánh bao bộ dáng, khóe miệng giờ lên một chút ý cười. Hắn chú ý tới nàng dính có độc phần ở ngón tay đụng đến bánh bao thịt, một ngụm bị nàng ăn vào miệng, nhưng nàng lại bình yên vô sự, xem ra Hồng Diệp đối độc được đã có thể chống cự.

Hắn xem Hồng Diệp trở thành người nhà mình là một muội đối với nàng chiếu cố , tuy rằng miệng hắn không nói, nhưng đối của nàng quan tâm tuyệt không thiếu.

“Hồng Diệp, ngươi là một người thông minh, ta biết ngươi thực chán ghét thiếu chủ, nhưng là vì chính mình tốt , đừng dễ dàng chọc giận hắn. Cùng thiếu chủ sớm chiều ở chung năm năm, ngươi hẳn là thực hiểu biết hắn, thiếu chủ tuy rằng hỉ nộ vô thường, nhưng chỉ đừng phạm đến hắn, ngươi tuyệt đối có thể bình yên qua ngày .”

Nghe Mạc Ngôn nói vừa xong, cơ bản đang mở to miệng ăn bánh bao Hồng Diệp ngừng lại bị nghẹn họng nhìn trân trối nhìn hắn, kia bộ dáng rất giống gặp quỷ giữ ban ngày .

“Làm sao vậy?” Mạc Ngôn nhướn mày. Hắn mới vừa có nói sai cái gì sao? Nếu không của nàng phản ứng vì sao là như thế này.

Hồng Diệp kinh ngạc nhìn hắn, nhanh nuốt vào miệng đồ ăn, cho bị nghẹn tiếp theo tay nhỏ bé mới kích động chỉ vào hắn nói:“Mạc đại ca, ngươi biết không? Đây là ta nhận thức ngươi năm năm đến, ngươi nói nhiều nhất một lần.”

Mạc Ngôn nhìn nàng . Nha đầu này thật sự muốn cười cũng không được muốn khóc cũng không xong .

Hì nếu nha đầu kia không phải thông minh tinh quái thì mọi người trong cốc làm sao yêu thương nàng .

“Ta đi , mới vừa rồi những gì trong lời nói của ta , hy vọng ngươi suy nghĩ một chút đến .”

Nhìn chăm chú vào Mạc Ngôn rời đi bóng dáng, Hồng Diệp miệng mi้ม cười .

Mạc đại ca nói rất đúng, năm năm thời gian, làm cho nàng mười phần hiểu biết Âu Dương Liệt tính tình, có khi bằng mặt không bằng lòng, là nàng không muốn thuận theo, sẽ làm nàng ngẫu nhiên làm ra chọc giận hắn, cũng sẽ làm cho nàng gieo gió gặt bão.

Dì Quế cùng Mạc đại ca trong lời nói, nàng phải cẩn thận suy nghĩ một chút, nàng không nên lại làm cho những người quan tâm lo lắng cho nàng phải chịu thêm vất vả . Tuy rằng phương pháp của dì Quế nàng là tuyệt đối không thể có thể đi làm, nhưng muốn cùng Âu Dương Liệt chung sống hoà bình, này đối nàng mà nói cũng không khó, đó xem nàng có nguyện ý hay không mà thôi.

Tại đây một khắc, nàng giống nhau nháy mắt trưởng thành không ít. Nếu nàng không thể đối hắn hạ độc, như vậy phải học hết tất cả cách thức hạ độc của hắn , ít nhất làm cho chính mình sẽ không lại thụ hại.

Trước mắt chờ đợi thời cơ đó là điều duy nhất có thể làm, nếu là một ngày kia có thể thuận lợi rời đi Độc vương cốc, nàng cũng sẽ rất nhớ mọi người trong cốc đã yêu thương nàng .

Ăn xong một ngụm bánh bao cuối cùng , vội vàng lại trở lại công việc đang làm . Nếu quyết định, theo giờ khắc này bắt đầu, nàng sẽ cẩn thận cẩn thận.

Nàng bước đầu tiên phải làm chính là không thể lại chọc giận Âu Dương Liệt, cùng hắn chung sống hoà bình.

3. Chương 3

Cái nắng hè chói chang ngày mùa hè, trong không khí luôn oi bức thời tiết nóng làm người ta thật khó chịu .

Phòng trong cửa sổ được mở ra . có một nam nhân thân hình cao lớn đang nhắm nhắm mi mắt , nam nhân này ngũ quan tuần tú như trên mặt luôn cho nét lãnh khốc , hần nhếch môi lộ ra một tia cứng rắn , cho dù phút này hần mắt nhắm lại cũng hiện rõ ra sự lãnh khốc làm cho người ta cảm thấy cần phải cẩn thận khi tiếp xúc .

“Tiếp tục quạt, không cho phép ngừng.” Nam nhân hai mắt vẫn nhắm , thấp giọng nói.

Hồng Diệp đang dừng quạt để nghỉ ngơi xiu lên nói vậy nên chỉ cho thể nhìn về phía hần ta đang nhắm mắt làm cái mặt quỷ rồi nhận lệnh tiếp tục cầm lấy quạt làm tiếp .

Mạc Ngôn một bước vào phòng liền thấy tình hình .Nhìn kỹ Hồng Diệp, hần phát giác nàng nhú mày, hai tay cầm quạt thì hơi hơi run , đông tác quạt đã chậm lại và cứng ngắt.

Nếu là hần nhớ không lầm, Hồng Diệp thay thiếu chủ một cái canh giờ đứng quạt ..

“Thiếu chủ, hay là cho ta thay Hồng Diệp quạt cho người Hồng Diệp dùng lực quá yếu , còn không nhanh đi xuống chuẩn bị nước ô mai ướp lạnh cho Thiếu chủ giải khát “ Mạc Ngôn nói chuyện đồng thời, lấy ánh mắt ý bảo Hồng Diệp chạy nhanh rồi đi và nhanh tiếp nhận công việc của nàng đang làm .

Hồng Diệp cảm kích liếc mắt nhìn hần, vội vàng lui xuống đi chuẩn bị. Cũng may hần hợp thời giải nguy, bằng không hai tay của nàng sắp chống đỡ không nổi nữa.

“Người lá gan nhưng thật ra càng lúc càng lớn. Lần này cho qua nếu lại có lần sau, ta sẽ phạt người phải phạt cho ta ba ngày .” Nằm trên giường thượng Âu Dương Liệt, khẽ nhếch con ngươi đen cảnh cáo trừng mắt nhìn hần liếc mắt một cái. Đừng tưởng rằng hần không biết hần âm thầm giúp nha đầu kia bao nhiêu việc mà Mạc Ngôn này chẳng lẽ lại thích cái nha đầu kia chứ ?

Hồng Diệp năm nay đã được mười hai tuổi rồi , nàng đã dần dần xuất hiện những nét của một cô gái hồn nhiên , dung mạo giống như nụ hoa đang nở xinh đẹp làm mọi người chú ý đến hơn nữa cá tính tinh quái của nàng lại làm cho nàng cũng người nào tiếp xúc qua luôn có ấn tượng khắc sâu , cũng khó trách trong tộc mọi người đều thích nàng và khi nàng càng lớn lên thì mọi người lại càng yêu thương nàng nhiều hơn .

“Nước ô mai đến đây.”

Một âm thanh trong trẻo truyền đến , một thân nhỏ gầy xuất hiện tiếp theo. Hồng Diệp hai tay bưng khay, để trên bàn một ly ô mai lớn nàng cẩn thận xúc lên từ cái và đổ vào cái ly nhỏ , nhu thuận gọi:“Thiếu chủ, xin đứng lên đến uống nước ô mai.”

Âu Dương Liệt đứng dậy ngồi xếp bằng đồng thời đưa tay ý bảo Mạc Ngôn thôi lui đến một bên, hần con ngươi đen như đuốc nhìn chăm chăm Hồng Diệp, không nói được lời nào.

Hồng Diệp cũng thông minh, hần vừa nhắc mắt, nàng liền đang cầm nước ô mai đi vào trước mặt hần, Âu Dương Liệt tiếp nhận nàng mới thôi lui đến một bên.

“Người hôm qua nửa đêm, không ngủ rồi đi ra phòng làm cái gì?” Âu Dương Liệt uống lên mấy ngụm nước ô mai tỏa vẻ lơ đãng hỏi .

Hồng Diệp nhú mày, không dự đoán được sẽ bị phát hiện, phần môi mi้ม do dự hội mới dám nói:“Ta.....Ta đi nhìn lọ quỷ hoa quỳnh có nở hay không ?”

“Kết quả sao? “

“Mở.”

“Quỷ hoa Quỳnh có độc tính gì “”

“Nó mùi thơm đặc biệt, chợt nghe thấy được mùi thần trí mình mất như về sau sẽ xuất hiện tình trạng hoa mắt và nôn nếu là hai canh giờ không ăn giải được sẽ trở thành một kẻ si ngốc “

“Phải không? Quý hoa quỳnh độc tí này , lại cùng loại độc nào tương khắc?”Uống xong một ngụm nước ô mai cuối cùng , không đưa ly cho nàng hẳn tựa như không để ý đến nàng hỏi lại .

“Cùng mặc thần tán độc tương khắc.” Hồng Diệp như trước cúi đầu giọng nhu thuận trả lời .

Ở một bên nghe thế đối thoại Mạc Ngôn, không khỏi âm thầm kinh hãi. Trúng mặc thần tán độc, nếu không có cấp kịp giải được, sẽ thần trí thác loạn, trở nên điên điên khùng khùng, Hồng Diệp nhưng lại nghiên cứu ra như thế nào khắc chế nó độc tính, giải độc phương pháp này. Hồng Diệp còn tuổi nhỏ lại thông minh có tính thiên phú như thế làm cho hẳn kinh ngạc như thiếu chủ lại tựa hồ không có gì đáng kinh ngạc có phải chẳng thiếu chủ định thu nàng làm đệ tử ?

“Tốt lắm. Mặc thần tán, huyết anh thảo, ma túy diệp, người đều nghiên cứu ra lấy độc trị độc phương pháp, ta chờ xem kế tiếp theo người còn có thể tìm được những độc tính nào có tương khắc nhau nữa “

Âu Dương Liệt khoe miệng cười, trong mắt không phải không có tán thưởng. Nha đầu kia thập phần thông minh, ngộ tính rất mạnh, rất nhiều sự tình đều có thể thông qua , hơn nữa ở nhận thức các hiểu rõ tính chất độc của thảo dược rất sâu sắc và có hứng thú , xem ra nàng càng lớn lên thì khả năng sử dụng độc cũng chẳng thua hẳn là bao xa .

“Vậy thỉnh thiếu chủ mỗi mắt mong chờ.” Con mắt sáng lên chống lại hẳn, chiếu ý tứ hàm xúc nồng hậu, không chút khách khí tiếp được khuyên chiến .

Hắn mỉm cười, không nhìn đến nàng khiêu chiến, cảnh cáo nói:“Lần sau không cho phép ở nửa đêm rời giường, ảnh hưởng đến giấc ngủ của ta “.

Hắn thản nhiên la thế , có gió thổi cỏ lay đều đã bình tĩnh, làm sao huống là nàng ngủ ở bên cạnh hẳn , hơi có động tĩnh, hẳn tức khắc liền biết.

“Dạ “ mắt chợt lóe lên về sau nàng phải cẩn thận hơn .

Ngày này đã đến Hồng Diệp chờ đợi đã lâu khó được tốt cơ hội.

Âu Dương Liệt bế quan ba ngày, Mạc Ngôn phụng mệnh xuất cốc làm việc, nếu là may mắn có lẽ đây là có cơ hội để nàng có thể thoát đi Độc vương cốc.

Sau giữa trưa, Hồng Diệp đi vào phòng bếp quả nhiên ở trước phòng hành lang dài phòng bếp nhìn thấy lão Triệu.

“Triệu gia gia.” Hồng Diệp nhu thuận gọi ngay sau đó ngồi xuống ở bên cạnh hẳn dài ghế.

“Hồng Diệp tới rồi à . Có nghĩ là muốn ăn gì không ? Triệu gia gia làm ột ít riêng cho người ăn “.

Lão Triệu vừa thấy nàng, vui vẻ cười hớ hớ, nghĩ đến làm sớm chuẩn bị điểm tâm không đợi nàng phản ứng nhanh chóng đi vào trong phòng bếp .

“Dạ...” Hồng Diệp không kịp nghĩ muốn ăn gì , chỉ có thể lắc đầu theo Triệu gia gia .

Triệu gia gia biết nàng thị ăn đồ ngọt, nếu là có người xuất cốc, không quên phân phó giúp nàng mua chút món điểm tâm ngọt làm cho nàng đỡ thèm, đây là gia gia yêu thương của nàng , nàng sau khi rời đi nơi này nhất định rất nhớ đến người .

“Hồng Diệp, đến đây.”

Trở ra khi, lão Triệu cầm trên tay trúc cái giỏ, bên trong chứa một lọ rượu và một ít điểm tâm .

“Cám ơn Triệu gia gia.” Hồng Diệp cao hứng tiếp nhận, cầm khối hoa quế , đôi má cười không khách khí ăn .

“Hồng Diệp, thiếu chủ đã nhiều ngày bế quan người cũng có thể thoải mái một chút , nhiều năm nay hầu hạ cho thiếu chủ cũng thật sự khổ cho người “.

Lão Triệu thở dài, tuy rằng đau lòng nha đầu kia như cũng không dám vi phạm thiếu chủ, chỉ có thể thừa dịp thiếu chủ không chú ý khi, vụng trộm giúp nàng một phen.

“Triệu gia gia, vì sao các người mọi người đều thích ở tại này Độc vương cốc, chẳng lẽ các người cũng không nghĩ đi ra cốc sao?” Hồng Diệp nuốt vào trong miệng điểm tâm, uống ngụm trà hồi nàng đã tò mò vấn đề này đã lâu .

“Ừm người không biết đâu , người đừng xem mọi người đối với người đều thương yêu liền đem chúng ta trở thành là người tốt , mỗi người ở đây đều có danh tánh xấu được gọi là những ma đầu làm người ta nghe đến sắc mặt biến hóa mọi người trên giang hồ chán ghét và truy giết , bọn ta lựa chọn đi theo cha của thiếu chủ tức là cốc chủ trước đây cùng nhau thoái ẩn gian hồ và lưu lại tại đây không giao thiệp trên giang hồ và ân oán tình cừ nữa “

Nhớ lại năm đó, lão Triệu không còn quyền luyện chuyện giang hồ nữa bình thần tình nguyện với cuộc sống bình thường .

“Kia Mạc đại ca lại làm sao có thể ở đây ?”

“Hắn là do một lần cha của cốc chủ xuất cốc cứu mạng về . Lúc ấy hắn mới tám tuổi, cùng tuổi với thiếu chủ , cha mẹ đều mất , một người lưu lạc đầu đường, đói khổ lạnh lẽo, cốc chủ đưa hắn dẫn theo trở về, muốn hắn sau này cùng thiếu chủ theo bên người “.

Lão Triệu ngửa đầu uống một ngụm rượu nghĩ đến tiểu tử Mạc Ngôn kia, cốc chủ đặt tên cho tiểu tử đó thật đúng với tính tình hắn .

“Thì ra là thế.” Hồng Diệp cuối cùng cũng đã hiểu được chuyện nàng tò mò muốn hiểu từ lâu . Nàng cắn miếng bánh hoa quế , bất động thanh sắc hỏi lại:“Triệu gia gia, vì sao mọi người đều sợ rừng rậm kia vì có khói độc à ? Nó rất cuộc có cái gì đáng sợ?”

“Nói đến khói độc rừng rậm, nó có ba cái trí mạng máu chốt, thứ nhất là trong rừng rậm có khói độc và những hố sâu nếu vô ý rơi xuống sẽ không có cơ hội sống sót trở lên , cái thứ hai trong rừng có rất nhiều động vật độc sinh sống mặc dù không nhiều như trong cốc như số lượng cũng làm cho người ta kinh sợ , cuối cùng là rất âm u , ẩm thấp ánh nắng mặt trời ít khi có thể chiếu vào sương mù quanh năm không tiêu tan, cùng với độc khí, theo gió bốn phía, nếu là người nhiễm khí độc không kịp cứu sẽ mất mạng “.

Liền bởi vì như thế, ít có người có thể sống đi ra khỏi độc rừng rậm, đương nhiên càng không thể có thể đi vào Độc vương cốc, trong cốc mọi người cũng mới có thể qua cuộc sống bình dị này .

“Nếu như vậy thật đáng sợ, vậy khi mọi người muốn xuất cốc như thế nào đi ra khỏi độc rừng rậm?” Hồng Diệp hai tròng mắt to tròn tập trung nhìn vào ly trà , giống như quan tâm hỏi.

“Này đương nhiên là có phương pháp, chính là –” Lão Triệu nói đến một nửa, xoay mình dừng lại, dừng lại động tác uống rượu, một đôi lão mắt hồ nghi nheo lại nhìn người bên cạnh .

“Hồng Diệp nha đầu, vì sao ta cảm thấy ngươi tinh quái làm bộ hỏi ta, ngươi nên sẽ không lại muốn làm chủ ý quỷ gì chứ “

“A!” Hồng Diệp thở dài , buông trong tay cái ly, khuôn mặt nhỏ tở ra bất đắc dĩ. Nàng lắc lắc đầu, thương hại liếc mắt nhìn Triệu gia gia nói nhỏ:“Xem ra Kim bà bà nói được đúng vậy, Triệu gia gia người quả thật là bệnh đa nghi quá nặng.

“Cái gì? Nha đầu, ngươi lặp lại lần nữa, Kim lão thái bà nói ta cái gì tới?”

Nghe vậy, lão Triệu tức giận đến giận sôi lên, phất chốc theo ghế trên nhảy dựng lên, chỉ vào cái mũi Hồng Diệp muốn nàng đem nói rõ ràng.

“Triệu gia gia, người đừng kích động, lại hại đến sức khỏe không tốt . Kim bà bà là nói, Triệu gia gia thiên tính đa nghi, Kim bà bà lúc tuổi trẻ cũng vì không chịu nói tính thể cho nên mới liều chết cũng không chịu gả cho người.” Hồng Diệp cười mỉ , mắt ôn tồn trấn an lão , giúp đỡ lão một lần nữa ngồi xuống.

Kim bà bà cùng Triệu gia gia xưa kia có xảy ra chuyện tình cảm , trong cốc không người không biết, Triệu gia gia cũng bởi vì Kim bà bà không chịu gả lão mà cả đời đến chết cũng chẳng chịu cưới ai .. Một người cả đời không cưới, một người cả đời không lấy chồng, lại cùng nhau sống ở Độc vương cốc, thường xuyên nghe thấy hai người khắc khẩu thanh cãi vã nhau .

“Kim lão thái bà còn nói ta cái gì? Nha đầu ngươi đừng sợ, tất cả đều cho ta nói ra!”

Lão Triệu tức giận đến trừng mắt dựng thẳng mắt, một phen lửa giận bốc cháy . Kìa lão thái bà dám sau lưng lão và chung quanh lão hủy hoại hẩn thanh danh, muốn lão tại đây sống không yên à ?

“Kim bà bà còn nói, Triệu gia già đi, hơn nữa đã nhiều năm qua không xuất cốc nên sớm đã quên đi như thế nào ra khỏi độc rừng rậm, chỉ có thể cả đời ở trong cốc.”

Hồng Diệp ở trước mặt lão đi qua đi lại , khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra nét mặt đồng tình, cảm khái, thể hiện phong phú nói rất cao hứng sống động .

Trái lại lão Triệu, nghe được những lời đó thì cơn giận dữ theo đến trên nhảy dựng lên ghế , trực tiếp phóng đi tìm Kim bà bà nói cho ra lẽ. Hồng Diệp giữ chặt lão chạy nhanh ở bên cạnh lão lại hai tay ôm lão lại đưa cho lão bình rượu trấn an tức giận của lão.

Lão Triệu tức giận đến đổ rượu vào miệng , thô lỗ lau đi bên môi dính rượu , ngón tay chỉ phương hướng Kim bà bà ở kích động rống to:“Ai nói ta đã quên đi ra khỏi độc rừng rậm phương pháp? Kim lão bà chết tiết kia ta nói cho người nghe rõ ràng, đi vào khỏi độc rừng rậm tiền trước hết ăn vào khu độc hoàn, sau đó một đường đi tây phương mà đi, ven đường phải cẩn thận các loại độc vật thường lui tới, trọng yếu nhất là, nếu là gặp được khỏi độc ở mũi phải hít vào gian mật thượng đàn hương cao, mới có thể an toàn đi ra khỏi độc rừng rậm,Kim lão bà chết tiết ta nói đúng không đúng?” Lão Triệu tức giận đến đỏ mặt tía tai, rống to tức giận, có thể thấy được Lão rất để tâm đến lời nói của Kim bà bà.

“Triệu gia già, ngươi cũng đừng nên tức giận nhiều thế cận thần cho sức khỏe à !”

Hồng Diệp càng không ngừng ở bên cạnh lão ôn nhu trấn an, tay nhỏ bé khẽ vuốt lão lưng giúp lão thuận khí.

“Nha đầu, kìa lão thái bà trừ nói cái này còn có ở ta sau lưng nói cái xấu cái gì?”

“ Dạ không có, ngươi cũng đừng tức giận nữa í.”

“Thật sự không có sao? Nha đầu, ngươi nhưng đừng gạt ta.”

“Thật sự không có, Triệu gia già cẩn thận đừng tức giận lại hại đến sức khỏe “

Trước hành lang dài của phong bếp , thỉnh thoảng truyền đến âm thanh của lão căm giận bất bình tra hỏi, cùng với cô gái an thanh trấn an giữa buổi trưa hè nóng oi bức.

Cao ngất cao lớn thân hình không tiếng động đi vào trong phòng , một đôi mắt tinh nhuệ con người đen trong bóng đêm đi tuần tra trong phòng mỗi một cái góc, đi vào không có một bóng người trên giường, hẩn dùng tay xúc đệm chăn, không một tia lo lắng độ ẩm vẫn còn , hẩn quay đi ra ngoài .

Bước ra phòng ngủ , hẩn thân cao lớn sinh nghi , con người đen híp lại, quay đầu nhìn chăm chú vào giường giữ tử quần áo, đi vào tử quần áo, hai tay mở ra cửa gỗ quần áo , phát hiện tử quần áo chỉ còn lại của hẩn quần áo còn những món của nàng chỉ còn lại vài món những quần áo thường gương mặt tuấn khốc trầm xuống, đi nhanh đi ra ngoài, đến đại sảnh rống to:

Tiếng hô như sấm, lay động trong cốc từng cái góc, thoáng chốc, từ xa đến gần lục tục truyền đến mọi người kinh hô, kêu thảm thiết âm thanh.

“Trong cốc tất cả mọi người tập trung cho ta” .

Một khắc chung sau, mọi người quần áo không chỉnh, hoảng tốc tới i; Có người bị tiếng hô cấp sợ tới mức ngã xuống giường, còn không kịp kiểm tra vết thương, liền hăng hái chạy tới, rất sợ đã muộn một khắc sẽ bị phạt .Đoàn người tất cả đều là vẻ mặt kinh ngạc, vốn có buồn ngủ cũng sớm bị dọa chạy, nhìn Âu Dương Liệt vẻ mặt xanh mét, hoàn toàn không rõ đã xảy ra chuyện gì.

“Thiếu chủ, phát sinh chuyện gì?” Kim bà bà hỏi trước sự nghi vấn của mọi người , không rõ trước thời gian xuất quan thiếu chủ bởi vì gì mà giận dữ, đã lâu rồi không có nhìn đến thiếu chủ phát lớn như vậy phát hỏa. Bất quá nói trở về, đoàn người đều đến đông đủ, như lại sau không thấy Hồng Diệp thực ra là chuyện gì ?

“Hôm nay là ai cuối cùng nhìn đến Hồng Diệp? Cùng nàng nói qua cái gì?” Âu Dương Liệt mắt đảo qua mọi người, khuôn mặt tuần tú âm trầm ép hỏi mọi người.

“Ta đại khái là giờ Thân có nhìn đến Hồng Diệp, nàng bảo ta về sau đừng cũng lão tử cãi nhau nữa “ Kim bà bà dẫn đầu mở miệng, nàng trong miệng tử lão nhân chính là lão Triệu.

“Ta cũng vậy khi đó, Hồng Diệp muốn ta cẩn thận chiếu cố thân mình.” Ngân bà bà tiếp giả nói.

“Ta không sai biệt lắm cũng là khi đó, Hồng Diệp nói ta giống nương nàng quan tâm nàng, nàng thực cảm tạ ta này mấy năm qua chiếu cố.” Di Quế hồi tưởng nói.

“Ta cũng vậy.....” Mọi người đều cùng nói , vừa nói mở ra, mọi người mới giật mình thấy sự tình không thích hợp.

Gần canh giờ, hơn nữa đối thoại đều như là cáo biệt, hay là nha đầu kia..... Đoàn người nhân này vô cùng có khả năng phỏng đoán, vừa ngấm mắt thiếu chủ nhân âm vụ gương mặt, bắt đầu lo sợ bất an đứng lên.

“Lão Triệu đâu?”

Âu Dương Liệt chú ý tới duy nhất chưa mở miệng, lại về mặt bất an lão Triệu.

Hắn này vừa hỏi, mọi người ánh mắt tất cả đều tập trung ở lão Triệu trên người, làm lão Triệu không khỏi cả người mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Ta là ở nha đầu kia , ta nhất thời kích động nói lỡ miệng.....”

Lão Triệu kiên trì mở miệng, hắn cũng đã hiểu chuyện xảy ra , hắn không đề phòng tiểu quý này hắn lại bị nha đầu kia hại chết rồi .

“Người đối nàng nói gì đó sao?”

Âu Dương Liệt đi đến trước mặt hắn, từ trên cao nhìn xuống hắn, trầm thấp ngữ điệu như cơn gió lốc.

“Thiếu chủ, ta là trúng nha đầu kia bẫy, mới có thể nhất thời kích động nói ra đi ra khỏi độc rừng rậm phương pháp.” Lão Triệu hồi hận nảy ra, nhất ngữ nhất thập đem ngay lúc đó mang tình hình kể lại .

Mọi người vừa nghe, tất cả đều khiếp sợ thở hắt vì kinh ngạc, lặng im sau một lúc lâu, chớ không kịp Âu Dương Liệt rống giận, Kim bà bà đầu tiên làm khó dễ.

“Người lão tử , lão tử người , người thật đúng là già rồi , người là cái đồ hồ đồ, cái gì đi hướng tây , người muốn hại chết Hồng Diệp sao? Đó là tiến vào khỏi độc rừng rậm phương hướng, đi ra khỏi độc rừng rậm muốn hướng đông đi!”

Kim bà bà kích động nâng tay lên đánh lão Triệu. Này tử lão người, nhiều năm không xuất cốc, thế đã quên phương hướng, đi tây là xâm nhập độc đàm phương hướng! Hồng Diệp nếu ra chuyện gì, nàng tuyệt đối muốn cùng tử lão này liều mạng!

“Cái gì?”

Lão Triệu kinh ngạc cả người cứng ngắc, thấy lạnh cả người từ lòng bàn chân lui khỏi. Cái này Hồng Diệp.....

“Tất cả đều không cho phép hành động thiếu suy nghĩ, ở tại đây chờ ta tin tức.”

Âu Dương Liệt về mặt ngưng trọng hướng mọi người mệnh lệnh nói, cao lớn thân ảnh, hướng xuất cốc phương hướng mà đi.

“Lão Triệu, người này lão hồ đồ.....”

“Hy vọng thiếu chủ có thể tới kịp cứu ra Hồng Diệp.....”

Mọi người người một lời, một câu nhưng lại tương chỉ trích lão Triệu, đến cuối cùng chỉ có thể cầu nguyện Âu Dương Liệt có thể thuận lợi đem nàng cứu ra. Dù sao ở khỏi độc rừng rậm khỏi độc ban đêm có thể so với ban ngày tới nghiêm trọng hơn , trừ bỏ thể chất không sợ độc Âu Dương Liệt, thật đúng là không ai dám vào nhập rừng rậm đi cứu người.

Triệu gia gia người thật là già đi ? Nàng như thế nào càng đi cảm thấy khói độc càng trọng, càng đi càng cảm thấy không thích hợp.

Bên tai nghe thấy tả phượng truyền đến tê tê thanh, thả có cái gì hăng hái hướng nàng tới gần, trong tay nắm chặt hắc bình nhanh chóng hướng đi. Này hắc bình lý trạng là thực cốt phần, khả làm gì độc vật tránh xa ..

Tay phải cầm cây đuốc chiếu đường . Nàng rõ ràng y theo Triệu gia gia theo như lời một đường đi tây mà đi, nhưng càng đi độc vật càng nhiều, còn có tràn ngập khói độc rất nặng làm cho nàng phân không rõ phương hướng, trong tay cây đuốc cuối cùng tắt.

Cũng may nàng có chuẩn bị vài cái đèn nhỏ nhưng nếu không đi ra chỗ ngồi này rừng rậm, nàng không dám đoán rằng đèn nhỏ tắt sau đó nàng như thế nào .

Mặt ở mũi gian đàn hương cao, cuối cùng không chịu nổi khói độc quá nặng , cho dù nàng đã không ngừng mặt thượng, vẫn là hút vào một chút khói độc. Dưới chân một cái lão đảo, nàng ngã ra đầy người chặt vật, trong tay cầm mỗi lửa nhỏ cũng đồng thời tắt .

“A!” Nàng thở ra đau , có cái gì cản trên của nàng chân, nàng vội vàng một lần nữa thấp sáng một mỗi lửa. Cuộn cuộn nổi lên ống quần, phát hiện một cái miệng vết thương, miệng vết trở thành màu tím đen, nàng không ngừng ăn giải độc đan, mặc dù không biết là bị loại độc vật nào cắn, nhưng hy vọng có thể tạm thời giải độc.

Một lần nữa đứng lên, nương ánh sáng của mỗi lửa nhỏ , nàng xem nhanh chính mình vị trí hoàn cảnh, đồng thời cũng kinh ngạc ghen ghét nhìn trần trời.

Ở nàng trước mặt có một chỗ hồ sâu, xung quanh phụ cận không có một ngọn cỏ, trên không ngừng mà tản mát ra một cỗ ác khí, nàng trăm phần trăm khẳng định kia cỗ làm người ta buồn nôn ác khí có độc.

Thảm, nàng thế nhưng đi vào rừng rậm chỗ sâu nhất, tạo thành khói độc rừng rậm là quan trọng nhất mấu chốt – độc đàm.

Triệu gia gia, cái này ta thật sự sẽ bị người cấp hại chết !

Nàng về sau tuyệt đối tin tưởng Kim bà bà trong lời nói – Triệu gia gia quả thật là nhân già đi, trí nhớ không được.

Biết rõ nơi đây không nên ở lâu, nàng lại ở mũi gian mặt thượng một tầng đàn hương cao, cho dù đàn hương cao đã không ngăn cản quá nặng khói độc, nhưng ít ra khả giảm bớt hít vào trong cơ thể độc khí.

Nàng quay đầu,, nàng kinh sợ thấy chính mình bị bao quanh khói độc cấp vây quanh, trên tay mỗi lửa lại tắt .

Một trận choáng váng đánh úp lại, nàng cố gắng vận động ý thức , tính lại xuất ra một cái khác mỗi lửa khác , lại phát hiện mỗi lửa mình dùng đã hết rồi .

Khói độc tựa hồ càng lúc càng dày đặc, trước mắt lộ vẻ bao quanh sương trắng, mắt hoa càng lúc càng nghiêm trọng, nàng thống khổ giúp đỡ đầu, cuối cùng không địch lại khói độc xâm nhập, thân mình mềm nhũn, cả người bị khói độc cấp vây quanh trụ, ý thức dần dần tan rã. Chẳng lẽ nàng hôm nay thật muốn chết như thế sao?

Nàng không cam lòng, cho dù đã quên người nhà hình dáng , nhưng nàng vẫn nhớ mang máng nàng có cha, có nương, có huynh tỷ, nàng tưởng nhớ bọn họ.

Vĩnh biệt, người nhà của ta ,hắn.....

Đột nhiên một trận kịch liệt lay động, làm cho Hồng Diệp mơ hồ thần trí xuất hiện ngẩn ngủ thanh tỉnh, hai tròng mắt chống lại một đôi mắt ẩn hàm lo lắng con người đen. Nàng nên sẽ không chết trước khi chết thần trí không rõ đi? Này lấy bắt nạt nàng người xấu, thế nhưng nào lại lo lắng nàng!

“Thiếu chủ.....”

“Người mơ tưởng nghĩ sẽ chết , một mình thoát đi Độc vương cốc, ta còn chưa tính toán với người ,không cho phép người chết !”

Âu Dương Liệt ở bên tai nàng gằm nhẹ. Nhìn thấy nàng khuôn mặt nhỏ nhắn chuyển đen , thân mình không nhúc nhích hoành, hẳn còn tưởng rằng chính mình đến chậm.

“Người đang làm cái gì?” Nàng thấy hẳn nhưng lại xuất ra một chủy thủ hướng chính mình trên cổ tay cắt ; Càng đáng sợ là, hẳn nhưng đưa tay cổ tay chảy máu đến miệng nàng , cưỡng bức nàng há mồm uống máu của hẳn .

Máu chảy rất nhanh vào miệng nàng , nàng theo bản năng giãy dụa, lại dám bị hẳn chế trụ i, cưỡng bức nàng uống cổ tay hẳn chảy ra máu t.

“Câm miệng! Của ta máu trên người ta khả giải được người trên người độc. Người trúng độc quá nặng , đây là phương pháp nhanh nhất, nếu không uống xong của ta máu, chỉ sợ người mạng nhỏ khó bảo toàn. Nhớ kỹ, uống lên của ta máu , người này cả đời đều là người của ta ,trừ phi ta đáp ứng thả người, nếu không người này cả đời đều mơ tưởng thoát đi ta.”

Hẳn trân quý máu có thể hoàn toàn giả độc , nha đầu kia có dũng khí tiến vào khói độc rừng rậm, tốt nhất cũng có dũng khí đối mặt bị trừng phạt.

Ta không cần uống máu của người! Nàng trợn to hai tròng mắt, ủy khuất trừng mắt hẳn đáy mắt lửa giận. Nàng tình nguyện chết , cũng không nguyện được hẳn cứu sống!

Âu Dương Liệt thấy nàng uống xong cũng đủ huyết sau, tùy tay kéo xuống vạt áo, đơn giản đưa tay cổ tay trên miệng vết thương bằng bó tốt ôm lấy nàng .

“Người muốn chết, cũng phải do ta cho phép .” Trầm thấp tiếng nói ở nàng bên tai lược hạ cảnh cáo trong lời nói.

Của nàng mạng nhỏ tạm thời là bảo vệ, nhưng nơi đây không nên ở lâu, hẳn không nhìn khói độc quay chung quanh, làm cho của nàng khuôn mặt nhỏ nhắn tai nhọt trong ngực hẳn , người nhảy, đặt lên ngọn cây, mạnh mẽ thân thủ, ở nguy cơ tứ phía ám dạ rừng rậm lý không hề trở ngại, quen thuộc không một tí do dự.

Bị hẳn ôm vào trong ngực Hồng Diệp, nghe hẳn trầm ổn tim đập, ở mất đi ý thức tiền một khắc, trong đầu xoay quanh ý niệm trong đầu là: Mất đi đây cơ hội đào tẩu, chỉ sợ lần sau tưởng rời đi Độc vương cốc, khó như lên trời.....

4. Chương 4

“Hiện tại tình hình rốt cuộc là thế nào? Đều đã muốn qua một cái canh giờ, thật làm người ta lo lắng muốn chết !!”

Kim bà bà lo lắng đi qua đi lại ở ngoài phòng ánh mắt thỉnh thoảng nhìn ra cửa .

Mọi người nhìn thấy Âu Dương Liệt thuận lợi cứu trở về Hồng Diệp , tất cả đều tụ tập ở ngoài phòng mỗi người trên mặt đều che kín lo lắng, ánh mắt đều tập trung chiếu vào nha đầu đang chằm chằm nhắm chặt hai mắt .

“Bên trong như thế nào một chút động tĩnh đều không có?” Ngân bà bà lo lắng nói.

Âu Dương Liệt ra mệnh lệnh không cho vào nên mọi người chỉ có thể bên ngoài lo lắng sưng, theo thời gian trôi qua, nỗi lo lắng trong lòng mọi người cũng tăng theo .

“Chỉ sợ tình huống không quá lạc quan.”

Dì Quế chỉ cần tưởng lại hình ảnh Hồng Diệp được thiếu chủ ôm khi trở về khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên đen kìa bộ dáng rõ ràng là trúng độc rất nặng sẽ không biết thiếu chủ có thể đem Hồng Diệp theo quỹ môn quan tiền cấp cứu trở về được không .

“ Lão tử nhà ngươi nếu Hồng Diệp có xảy ra chuyện gì không hay ta phí mạng già này liều chết với ngươi !” Kim bà bà nhìn đến kẻ đầu sỏ gây chuyện đang cúi đầu về mặt của lão cũng lo lắng như bà liền nhin không được chữ nói.

“ Lão thái bà kia , ngươi nghĩ rằng ta cố ý yếu hại nha đầu chết tiết kia sao!” Lão Triệu lo lắng đã lâu cũng khi nghe Kim bà bà nói thế thì bùng nổ cảm tức hướng về phía Kim bà bà quát.

Lão thái bà này không nghĩ đến trong lòng hấn cũng lo lắng sao? Hấn đã rất tự trách chính mình , nàng còn ở tại một bên không ngừng chửi bậ

“Tốt lắm, các ngươi hai người đều cầm miệng cho ta, nếu ầm ỹ đến thiếu chủ cứu người, đừng nói thiếu chủ không tha cho các ngươi, chúng ta cũng trước không buông tha cho hai người các ngươi!” Dì Quế không thể nhin được nữa hướng hai người bọn họ rống to. Đều đã đến lúc này rồi mà hai cái lão gia này còn ầm ỹ cái không để yên, chỉ làm gia tăng thêm phiền thôi.

Hai người kia bị rống mắng đều tự đi thông thả hướng đi một bên sinh hờn dỗi.

Mọi người ở đây chờ đợi một lúc sau hai cánh cửa gỗ cuối cùng là mở ra, Âu Dương Liệt sắc mặt hiện lên vẻ mệt mỏi tái nhợt, hấn đảo mắt qua nhìn mọi người, cuối cùng đem ánh mắt đứng ở Dì Quế đi .

“Ngươi tiến vào đi, những người khác lập rút khỏi nơi này cho ta “

Không để ý tới mọi người bất bình nói nhỏ, dì Quế vội vàng đi theo Âu Dương Liệt đi vào phòng trong, đóng cửa lại, ngăn cách bên ngoài ầm ỹ mọi người.

“Thiếu chủ, Hồng Diệp hiện tại rốt cuộc tình hình như thế nào?” dì Quế đi theo hấn phía sau đi vào phòng ngủ bên trong trên đường nhin không được mở miệng hỏi.

“Nàng trong cơ thể độc đã toàn được đẩy ra rồi , cũng không lo ngại, người giúp nàng thay cho nàng quần áo tắm đi .” Hấn đem xiêm y sạch đưa cho nàng, lập tức xoay người rời đi .

Quế đi nhìn trên tay quần áo sạch sẽ , lại liếc mắt nhìn trên giường hôn mê Hồng Diệp, buồn bực nhíu mày.

Nếu là nàng nhớ không lầm, Hồng Diệp bị thiếu chủ ôm khi trở về, trên người quần áo nàng không phải hiện tại mặc bộ này , nếu thiếu chủ đã vì Hồng Diệp đổi qua quần áo , vì sao lại sai nàng lại đổi một lần?

Nàng thủ đang cầm xiêm y, hồ nghi hướng giường đi .

Một khắc sau, Quế đi sắc mặt ngưng trọng đi ra phòng ngủ , nàng hướng về người đưa lưng về mình đang khoanh tay để ra sau lưng nhìn ngoài cửa sổ Âu Dương Liệt nói:“Thiếu chủ, người trước đã thay Hồng Diệp xiêm y .” Câu nói khẳng định.

“Đúng vậy.” Âu Dương Liệt cao lớn thân hình chưa động, chờ nàng kể tiếp trong lời nói.

“Hồng Diệp sau khi tỉnh lại , xin cho nàng theo ta ngủ đi.”

Nay hai người đã không thích hợp cùng giường ngủ nữa , chuyện này nàng vẫn muốn tìm cơ hội nói, hiện tại cơ hội này đã đến .

“Không có của ta cho phép, không được lệnh của ta không được tự tung tự tác hiện tại ai đang làm chủ ?”

Khuôn mặt lẳng khốc của hấn trầm xuống. Không có mệnh lệnh của hấn, ai dám tự cho là thông minh, liền đừng trách hấn vô tình.

Dì Quế dạ ! và kinh ngạc trước phản ứng của hấn , nhưng hấn hấn là biết Hồng Diệp đã không phải đứa nhỏ mới đứng.

“Thiếu chủ, ngươi hấn là biết Hồng Diệp của nàng có kinh lần đầu rồi đấy ?”

“Thế thì sao ?”

“Hồng Diệp đã không phải đứa nhỏ, cô nam quả nữ thật sự không thích hợp chung cùng phòng và hướng chỉ ngủ cùng giường ” Quế đi kích động nói.

Cho dù thiếu chủ quan trọng lễ giáo, nhưng Hồng Diệp là một tiểu cô nương cần phải giữ trong sạch cho nàng , nên phải nghĩ cho nàng à !

“Mao Quế Hương người nói đủ chưa !” Âu Dương Liệt toàn thân đối mặt nàng đột nhiên hét lớn, gương mặt che kín âm trầm, con ngươi đen như đao cảnh cáo trừng mắt nàng.

Dì Quế bị hấn đột nhiên ngay cả danh mang họ nhất rống, nhất thời dọa hoảng tâm thần, một lúc sau mới phục hồi tinh thần , ảo não chính mình nhưng lại nhất thời hồ đồ .Nàng hít một hơi thật sâu nói:“Thiếu chủ thực xin lỗi, Quế Hương không nên can thiệp chuyện của người, nếu thiếu chủ thích Hồng Diệp làm bạn, kia Hồng Diệp liền phiền người hao tâm tổn sức chiều cổ, Quế Hương cáo lui trước.”

Dì Quế đi rồi, trong phòng lại khôi phục yên tĩnh. Âu Dương Liệt đi vào phòng ngủ , đi đến vào giường ngồi xuống, nhìn khuôn mặt tái nhợt nhỏ nhắn sứt nửa chết , con ngươi đen thâm trầm khó hiểu .

Hắn không phải nghe không hiểu Mao Quế Hương trong lời nói ý tứ, chính là hấn thật sự là thích nàng ở cùng sao ?

Nha đầu kia ở trong cốc đều thích mọi người chỉ duy nhất đối với hắn cực vì chán ghét. Hắn khóe môi gợi lên nụ cười .

Một khi đã như vậy rồi , vậy thì làm cho nàng đối hắn chán ghét hơn !

Ở nàng mười hai tuổi năm ấy , vận mệnh vẫn nằm trong tay hắn nắm , chẳng qua sau này trong cuộc sống, hai người ở chung thế tất sẽ có thay đổi.....

Bốn năm sau.

“Trời mưa.” Một đôi tuyết trắng tay mềm vươn ngoài cửa sổ, tùy ý mưa xối, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh lệ xinh đẹp mang thần sắc có bệnh, phấn môi gợi lên một chút cười.

Giữa trận mưa rào có sấm chớp tới đột nhiên, hy vọng trận mưa này đừng hại những độc hoa mà nàng vất vả nuôi trồng được .

“Đừng đùa nữa, còn không nhanh lại đây uống thuốc .”

Một trận quát khê ở nàng phía sau vang lên, mang nụ cười trên khuôn mặt nhỏ nhắn nháy mắt suy sụp xuống , nàng di chuyển đi trở về ghế ngồi xuống, trừng mắt trên bàn kia chén thuốc nghe mùi khó chịu rất khó uống về mặt giấy dựa.

“Buổi tối người lại để cho ta nghe của người tiếng ho thì đừng bảo ta không người.” Âu Dương Liệt nửa nằm nửa ngồi trên giường trong tay cầm cuốn sách mặt nâng cảnh cáo nói.

Phấn môi chu ra không tình nguyện bùng lên chén được, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ uống.

“Hồng Diệp, nghe nói người bị bệnh, Triệu gia gia làm riêng chút điểm tâm ngọt cho người –”

Lão Triệu thanh âm nhanh chóng từ xa đến gần, ở nhìn thấy trong phòng có Âu Dương Liệt , âm thanh tự động nhỏ lại tươi cười ở trên gương mặt cũng tang ra .

“Thiếu chủ, người như thế nào ở trong này?” Lúc này không phải lúc này là thời gian cố định luyện công?

“ Đây là phòng của ta , ta không nên ở trong này, chẳng lẽ là người nên ở trong này sao?”

Âu Dương Liệt ngẩng đầu, tuấn khốc gương mặt mang ý cười, nhưng này tươi cười lại phá ra làm người ta sợ hãi. Này lão Triệu chẳng lẽ chán sống sao lại hỏi hắn thế .

“Không không không, ta không phải ý tứ này, ta nghĩ đến lúc này thiếu chủ hẳn là thiếu chủ đang luyện công . Ta mang chút điểm tâm ngọt cho Hồng Diệp dùng khi uống được “

. Hồng Diệp, “ Triệu gia gia trước đi , lần khác ta đến tìm người “

Lão Triệu ở hấn tức giận , quyết định lòng bàn chân phải đi nhanh ra nơi này . Hắn thật sự là lão hồ đồ, nhưng lại đã quên này mấy năm qua thiếu chủ đối Hồng Diệp thái độ chuyển hướng tốt đối với nàng trân trọng có thêm, Hồng Diệp bị bệnh, hắn tự nhiên sẽ không để nàng mặc kệ, hẳn quả nhiên là lão hồ đồ.

“Người làm cho Triệu gia gia sợ.” Nói với âm thanh thâm oán. Hồng Diệp cắn vào miệng miếng điểm tâm ngọt mà Triệu gia gia mang đến ngọt mà không ngán, vị nhanh chóng hòa tan trong miệng mang đi mùi của vị thuốc còn sót lại.

Âu Dương Liệt đậm liếc nàng liếc mắt một cái, ánh mắt dừng lại ở nàng lược hiển ử rỗ khuôn mặt nhỏ nhắn thượng, không hờn giận thấp nói: “Thuốc uống xong rồi, còn không lại đây trên giường ngủ một hồi.”

“Không cần, ta ngủ không được.” Ý định cùng hắn làm trái lại. Nàng thà rằng hắn đi luyện công, cũng không cần vẫn đối mặt hắn.

“Đừng cho ta nói sau lần thứ hai, còn không mau lại đây.” Sắc mặt trầm xuống, quát khế.

Phấn môi quật cường nhấp nháy, không tình nguyện đứng dậy, buông xuống khuôn mặt nhỏ nhắn, chậm rãi đi hướng hắn.

Cánh tay sắt duỗi ra, nhỏ nhắn mềm mại thân thể đã tụt tiến đến trong lòng hắn hai tròng mắt nàng nhìn chăm hắn hiện lên ý chống lại hắn, nàng việc không ngừng đem tầm mắt nhìn hắn..

Đem trong lòng thân thể mềm mại không buông, lòng bàn tay hắn để lên trán nàng, xác định nhiệt độ ở cơ thể nàng bình thường thể hắn mới yên tâm.

“Ta không phát sốt.” Tay nhỏ bé kéo tay của hắn xuống làm cho bàn tay hắn nắm ngón lớn nhanh bắt lấy tay nàng kéo tựa vào cổ hắn và kéo trán tựa thẳng luôn vào cổ hắn, làm nàng hoảng sợ không dám nhìn thẳng vào cặp mắt của hắn. Có khi luôn nhìn chăm chú vào nàng, nàng có cảm giác khác thường không hiểu cảm thấy bất an, nàng chỉ có thể lựa chọn trốn tránh không dám đuổi theo ánh mắt đó của hắn.

“Nếu không ngủ, bên ngoài trời lại có mưa rơi vậy ngoan ngoan ngồi theo giúp ta đọc sách.”

Âu Dương Liệt một tay cầm sách, một tay kia khinh chế trụ của nàng eo nhỏ, luôn luôn tuần khóa gương mặt, vào lúc này có vẻ đặc biệt nhu hòa. Bị bắt buộc ngồi ở hắn trong lòng Hồng Diệp, thấy không thú vị che miệng ngáp một cái, nhìn hắn lãnh cứng rắn khuôn mặt, tâm tư dần dần nghĩ vu vơ.

Nàng thật sự không rõ bên cạnh nam nhân này có ý nghĩ cái gì. Theo năm nàng năm tuổi bất hạnh bị hắn cưỡng bắt mang nhập cốc, g đến nàng mười hai tuổi vẫn duy trì hắn là chủ, nàng là hắn bên người nha hoàn, cho dù ban đêm hai người ngủ cùng giường, hắn cũng không chuẩn cho nàng đụng chạm đến thân thể hắn, hắn lại cứng rắn buộc nàng cùng hắn cùng giường, thật sự là cái kỳ quái nam nhân!

Nàng lại tự tiện trốn chạy ra Độc vương cốc, suýt nữa chết cho khói độc rừng rậm, lại được hắn cứu trở về một mạng sống hắn mang nàng từ quỷ môn quan trở về.

Từ đó hắn đối của nàng thái độ bắt đầu trở nên thập phần quái dị, làm nàng như vậy cho rằng.

Hắn không chỉ có không có xử phạt nàng, ngược lại bắt đầu “cho phép” Nàng có thể đụng chạm người thể hắn, cho dù đó là cưỡng bức nàng hắn mang nàng ôm vào lòng nàng cũng không thể không khuất phục.

Càng đáng sợ là, hắn đối nàng mặc dù không đến mức hỏi han ân cần, nhưng nàng lại rõ ràng cảm nhận được hắn quan tâm đầy đủ, làm cho nàng không thể không hoài nghi, hắn hẳn là cũng trúng độc, mới có thể tâm tính thay đổi lớn thế, không giống như là nàng chán ghét đến cực điểm “Người xấu”.

Hắn đối của nàng thái độ chuyển biến, như đối với mọi người trong cốc thì vẫn như trước. Nàng thà rằng hắn đối nàng như xưa, cũng không cần giống như bây giờ, làm nàng như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, bị bắt tựa vào hắn trong lòng, không biết nên như thế nào để phản kháng lại..

“Suy nghĩ cái gì? Nghĩ đến như vậy xuất thần.”

Hắn thăm dò nhìn chăm chú nhìn vào nàng đã lâu, đôi mày rậm m không hờn giận kéo lại. Luôn như vậy, cho dù nàng người ở hắn trong lòng như tâm không ở, nàng cũng thật có biện pháp chọc giận hắn.

“A..... Đau.” Hồng Diệp kêu thảm thiết một tiếng, ôm chặt bên hông của hắn, tâm đang dao động nghĩ vu vơ nhanh chóng trở về vị trí cũ, ủy khuất hai tròng mắt chống lại hắn sự giận của hắn, nàng cảm thấy da đầu run lên, một đôi tay nhỏ bé khinh đặt hắn trong ngực, sợ hãi thấp gọi: “Liệt..... Làm sao vậy?”

Này nam nhân này lại không hiểu ở chuyện gì phát hỏa?

Cách gọi tên hần thân thiết như thế cũng là một năm trước hần quái dị bắt nàng phải gọi hần như thế .

“Người vừa rồi suy nghĩ cái gì?” Con người đen của hần nguy hiểm nheo lại, giọng điệu pha chút bức mình hỏi .

Căn cứ vào nhiều năm dưới sự khổ khổ giáo huấn của hần , Hồng Diệp cảnh giác tinh thần phút chốc rung lên, đối hần giờ lên một chút nụ cười .

“Ta chỉ tưởng đến người không thích ăn đồ ngọt, lại chỉ thích ăn kẹo bông tuyết của ta làm , chờ ta hết bệnh rồi, ta lại làm cho người nếm thử.” (bông tuyết cao là món gì ta không biết như nghĩ chắc cũng là đồ ngọt cho nên ta cho là kẹo(^_~).....)

“Phải không?” Âu Dương Liệt dùng tay khê vuốt nàng cẩn thận hai gò má, con người đen nheo lại như tự hỏi nàng trong lời nói thật giả.

“Đương nhiên là thật, ta làm sao dám lừa người đâu!”

Khuôn mặt nhỏ thanh lệ cẩn thận, nở rộ nụ cười ngọt giống như nở rộ đóa hoa.

“Hồng Diệp.” Trầm thấp tiếng nói mềm nhẹ gọi .

“Chuyện gì?”

“Người thực đem ta trở thành lão Triệu cùng trong cốc với đám kia ngu ngốc, có thể để cho người xoay vòng vòng sao ?” Ác Liệt gương mặt trầm xuống, cắn răng gầm nhẹ.

Nha đầu kia thực nghĩ đến có thể ý lường gạt hần sao? Nếu thật sự là như vậy, kia nàng cũng thật là quá coi thường hần.

“Liệt..... Đừng kích động, chuyện gì cũng từ từ.”

Hồng Diệp trên mặt tươi cười lung lay sắp đổ, thân thể mềm mại theo bản năng lui về phía sau, nhưng đáng thương nàng lại như thế nào lui, vẫn là trốn không ra hần trong lòng, chỉ có thể cố gắng trấn an hần tức giận.

Ô..... Này nam nhân thật là không khó khăn phải dùng biện pháp nào để lấy lòng hần đây ? Nói thật ra cũng không được, nói láo thậm hại hơn, hần rất cuộc muốn thế nào thôi?

“Câm miệng!” Tiếng hô chưa dứt, hần tấn quặc trụ của nàng phấn môi, không hề làm cho nàng có chộc giận hần cơ hội.

Ở hần cuộn nhiệt tàn sát trên môi nàng , Hồng Diệp ở thần trí tan rã , trong đầu xẹt qua đến lời của Di Quế .

Hần lại đối nàng có ý đồ xấu.....

Bầu trời trong xanh , mây bay du dương tiêu điều tự tại.

“Hi!” Một tiếng thở dài, tay cầm nhánh hoa đào, ủ rũ Hồng Diệp trong miệng.

Cá chậu chim lồng, như hiện tại có thể hình dung đó là cuộc sống của nàng .

Theo năm tháng nàng từ từ trưởng thành , nàng càng lúc càng cảm thấy chính mình giống như cá chậu chim lồng, bị nhốt tại đây Độc vương cốc, không thể nhúc nhích.

Bốn năm trước đào tẩu sau khi thất bại, Âu Dương Liệt bắt đầu mỗi ngày đều phái người thay phiên cố định ở chỗ xuất cốc canh giữ , để ngừa nàng lại đào tẩu.

Ngửa đầu lại than nhẹ. Chẳng lẽ nàng thật cả đời bị nhốt tại đây Độc vương trong cốc sao?

Mạc Ngôn xa xa tức nhìn thấy nàng ngồi ở rừng hoa đào âm thanh thở dài cước bộ không tiếng động hướng nàng đến gần.

“Vì sao thở dài?”

“Mạc đại ca người đã về rồi!”

Hồng Diệp nghe tiếng kinh hỉ quay đầu, mỉm cười nhìn Mạc Ngôn ở nàng bên cạnh ngồi xuống. Hắc phụng Âu Dương Liệt mệnh lệnh xuất cốc một chuyến, nàng bảy ngày qua nàng không có gặp qua hắn.

“Ừm.” Hắn hừ nhẹ, theo trong lòng lấy ra một cái giấy túi, đưa cho nàng.

“Oa! Là củ ấu tô!”

Hồng Diệp mở ra tú giấy, hai mắt sáng lên, hưng phấn mà kêu to, quên đi mới vừa rồi buồn bực tâm tình, nhanh chóng ăn ..

Mạc Ngôn trong mắt thật ôn nhu, khóe môi mỉm cười, nhìn bộ dáng ăn ngon lành của nàng. Biết nàng thị ăn quà vật, nếu là xuất cốc lần nào cũng một quà vật trở về cho nàng, này tựa hồ đã thành thói quen vì vì trong cốc mọi người tuy không nói ra như ai cũng yêu thương nàng với phương thức khác nhau.

“Này phiên hoa đào là người gieo trồng?”

Nhìn chung quanh hai người phía sau chiếm không nhỏ rừng hoa đào, cảm thấy đó hoa đào nhan sắc quá mức kiều diễm, không giống bình thường hoa đào.

“Đây là túy hoa đào, nghe nếu hít vào lâu sẽ thấy tình huống phát sinh làm hoa mờ mắt, nếu là hơn nữa ta nuôi trồng mộng cục mùi hoa khí, hai loại độc xen lẫn trong cùng nhau, sẽ biến thành mê loạn lòng người xuân được.”

Hồng Diệp thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn quý dị tươi cười, nàng buồn cười nhìn người bên cạnh dù chưa mở miệng, nhưng nháy mắt nhú mày.

“Mạc đại ca, ngoài cốc chơi vui không?” Cắn một ngụm củ ấu tô, giống như không chút để ý hỏi.

Mạc Ngôn không có trả lời, lo lắng nhìn nàng.

Đã sớm đoán trước đến hắc trầm mặc, Hồng Diệp khuôn mặt nhỏ nhắn tươi cười có chua sót, nàng cúi đầu nói nhỏ: “Mạc đại ca, người luôn luôn là hiểu biết ta nhất, ta không thể hại người, nhưng là ta thật sự tưởng rời đi Độc vương cốc, ta khát vọng cùng chính mình cùng người nhà đoàn tụ.”

Có một lần Kim bà bà nói lưu miệng, nhắc tới bọn họ là ở hoài ninh thành xem âm miếu tiền gặp gỡ nàng năm ấy năm tuổi, nàng còn muốn chạy một chuyến hoài ninh thành, đi tìm của nàng thân nhân.

“Thiếu chủ sẽ không tha người đi.” Từ trước hắc sẽ không, hướng chỉ hiện tại thiếu chủ đối Hồng Diệp giữ lấy bên mình như thế rõ ràng, đời này thiếu chủ cũng không sẽ thả.

Hồi tưởng khởi bốn năm trước, hắc phụng mệnh xuất cốc làm việc trở về, vừa bước vào trong cốc, tức nghe được Hồng Diệp chạy ra cốc bị cứu trở về, còn nhớ rõ lúc ấy hắc lòng nóng như lửa đốt muốn đi tìm thiếu chủ cầu xin, nào biết nhưng lại phá lệ nhìn đến thiếu chủ tự mình cho Hồng Diệp uống được, lúc ấy hắc chấn ngạc ghen hống nhìn trần trối, thật lâu không thể hoàn hồn, hoài nghi chính mình nhìn lầm người.

“Ta biết.” Nàng cười khổ thở dài.

Nhìn luôn luôn sáng sủa của nàng, lại luôn bởi vì này sự kiện mà mặt co mày cau như đối việc này hắc lại bất lực. Không chỉ có là hắc; Trong cốc mọi người có ai dám hỗ trợ nàng bỏ trốn, trừ phi người kia không muốn sống nữa.

“Người cần phải trở về.”

Nàng tại đây đãi lâu lắm, để tránh thiếu chủ tự mình tìm người, nàng vẫn là nhanh chóng trở về.

Mạc Ngôn dẫn đầu đứng dậy, hướng nàng vươn tay cùng đợi nàng. Hồng Diệp do dự tuy rằng tưởng tại đây ngồi một hồi, nhưng thực sợ như hắc lời nói, cái kia nam nhân thực tìm đến nàng, đành phải nhận mệnh thân thủ cầm tay hắc muốn đứng lên, nhưng có lẽ là ngồi đã lâu lắm, cước bộ một cái lão đảo, ngã vào hắc trong lòng.

“Các người hai cái đang làm cái gì?”

Phía sau đột nhiên truyền đến một âm thanh rống lên , chỉ phương ở Mạc Ngôn trong lòng đứng không vững chân Hồng Diệp sợ tới mức lại yếu đuối ở Mạc Ngôn trong lòng, cũng may Mạc Ngôn đứng lúc ôm trụ nàng.

Xem một màn ở Âu Dương Liệt trong mắt, chỉ cảm thấy hai người luyến tiếc tách ra, ngực dâng cuồng lòng đổ kị cơ hồ bao phủ hẳn . Thành linh, hẳn phút chốc xuất chưởng đánh về phía Mạc Ngôn làm Mạc Ngôn ngực bị thương nặng sau một chưởng của hẳn . Cánh tay sắt đuối ra, đem Hồng Diệp ôm lại trong lòng ..

“Mạc đại ca!” Hồng Diệp khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch cả kinh kêu lên.

Mạc Ngôn thủ võ về ngực, nôn ra một búng máu đến, hai mắt thản nhiên nhìn thẳng Âu Dương Liệt, đạm nói:“Người hiểu lầm, ta xem nàng như chính là muội muội.”

Âu Dương Liệt không nói một câu, con ngươi đen thâm trầm nhìn chăm chú hẳn hồi lâu, ôm Hồng Diệp rời đi khi, thản nhiên bỏ xuống một câu cảnh cáo trong lời nói:“Về sau, cách xa nàng một chút.”

“Người hơi quá đáng, làm sao có thể như vậy không phân tốt xấu liền ra tay đả thương người! Là ta té ngã, Mạc đại ca hảo tâm đỡ ta một phen, chúng ta trong lúc đó lại không có gì!”

Một hồi đến phòng trong, Hồng Diệp rốt cuộc nhin không được chửi ầm lên. Hẳn hơi quá đáng, làm sao có thể ra tay đánh người như thế , nghĩ đến Mạc đại ca nôn ra máu kia một màn, nàng liền cảm thấy này nam nhân rất ác Liệt.

“Người đau lòng sao?”

Âu Dương Liệt hai tay hoàn ngực, cao lớn thân mình dựa ở cửa sổ, con ngươi đen như đuốc xem kỹ nàng khuôn mặt nhỏ nhắn phần nộ.

“Người nói bậy bạ gì đó!”

Hồng Diệp cảnh giác đến hẳn lạnh nhạt trong giọng nói dấu điểm lệ, nàng dám thề, nếu là nàng trả lời là có , Mạc đại ca khả năng tánh mạng khó giữ được.

“Người thích Mạc Ngôn sao?”

Mạc Ngôn nói hẳn hiểu lầm, chính là đem nàng trở thành muội. Kia còn nàng ?

Nàng đối Mạc Ngôn lại là loại nào cảm tình? Hẳn từng nhiều lần nhìn thấy hai người một mình cùng một chỗ, Mạc Ngôn lời tuy không nhiều lắm, nhưng đối mặt nàng lại nói nhiều lời , mà nàng mỗi khi gặp Mạc Ngôn lại tươi cười rạng rỡ có phải nàng thích Mạc Ngôn chỉ làm bạn.

“Đương nhiên thích.” Thoáng nhìn hẳn nhanh chóng âm trầm gương mặt, nàng vội vàng giải thích nói:“Liên giống như trong cốc mọi người giống nhau thích, hẳn là của ta Mạc đại ca ca

“Thế ta đây ?”

Mạc Ngôn trong lòng hẳn địa vị liên giống như trong cốc mọi người giống nhau, kia hẳn đối nàng như thế nào ? Cũng là giống như bình thường hay lại càng kém hơn ?

Không dự đoán được hẳn sẽ có hỏi như thế , Hồng Diệp nhất thời hoảng tay chân, nàng có thể thật không ? Hai tròng mắt không dám chống lại hẳn, nàng ấp a ấp úng nói:“Liên..... Như vậy.....”

“Như thế nào?” Cao lớn thân hình rời đi cửa sổ, đi nhanh đi hướng nàng, ở nàng né tránh , mau từng bước ra tay đem nàng vây ở trong lòng, con ngươi đen không tha nàng trốn tránh nhìn gần nàng bối rối đôi mắt nàng .

Mắt thấy trốn không ra, Hồng Diệp thở dài, hàm răng khê cắn môi dưới, hai tròng mắt dửng dưng cảm ghênh thị hẳn.

“Người hy vọng ta như thế nào trả lời? Người biết rõ của ta trả lời người sẽ không muốn nghe, như vậy người còn muốn cứng rắn bức ta nói sao?”

Hai người giảng co hồi lâu, tuần khốc gương mặt buộc chặt, ngón cái khê vuốt của nàng đôi môi, con ngươi đen thâm trầm khó dò.

“Một ngày nào đó, ta sẽ muốn người chính miệng nói ra cho ta đáp án”

Hồng Diệp thông minh dương môi mỉm cười. Này đề tài nàng tốt nhất không cần tiếp, miễn đừng chọc giận hần, nàng cũng xong rồi.

“Về sau không cho phép người lại một mình gặp Mạc Ngôn, nếu người còn muốn hần tiếp tục làm của người Mạc đại ca trong lời nói, tốt nhất cách hần xa một chút. Hôm nay chuyện lại phát sinh, ta không dám cam đoan Mạc Ngôn hay không còn có mạng sống sót.”

Lại có lần sau, hần không dám cam đoan Mạc Ngôn còn có thể trong tay hần sống sót.....

“Người.....” Hồng Diệp buồn bực trừng mắt hần, không cam lòng chịu hần uy hiếp, nhưng là không dám hoài nghi hần trong lời nói chân thật, cùng lắm thì không cần một mình gặp Mạc đại ca thì tốt rồi, nàng đều có biện pháp.

Âu Dương Liệt nhíu mày, chờ nàng kể tiếp trong lời nói.

“Đã biết.” Hồng Diệp không tình nguyện đáp.

“Như vậy không tình nguyện, Mạc Ngôn đối với người thực sự như vậy rất quan trọng sao?”

Về mặt của nàng cùng ngữ khí giải thích của nàng không tình nguyện, làm hần không thể không hoài nghi, Mạc Ngôn đúng như nàng lời nói chính là của nàng Mạc đại ca sao?

“Liệt, như vậy còn nghi ngờ người lại cũng giống như Triệu gia gia, bệnh đa nghi giống nhau à.”

Hồng Diệp dùng một loại ánh mắt không dám gạt nhìn chăm chú vào hần, còn một mặt lắc đầu thở dài, làm như cực kỳ không thể chịu đựng được.

Nha đầu kia! Âu Dương Liệt vừa tức giận vừa buồn cười, tâm tình hờn giận bị của nàng biểu tình làm vui vẻ làm tiêu tan tuần khóc gương mặt giờ lên một chút ý cười, tay khẽ vuốt cằm thân mặt nàng, con người đen để quang trở nên ôn nhu.

Nhận thấy được hần muốn làm cái gì, Hồng Diệp hai tay vội vàng chống đỡ hần ngực, cười nói: “Ta đi phòng bếp, làm người bông tuyết cao.”

“Ta hiện tại không muốn ăn.” Hần hiện tại có vẻ muốn ăn nàng.

Hần dễ dàng chế trụ của nàng hai tay, bờ môi nhanh chóng quặc trụ của nàng môi. Hồng Diệp theo ngay từ đầu giãy dụa, không muốn mở miệng, đến cuối cùng bên hông ăn một lần đau, mở miệng hô đau đồng thời, bị hần tiến quân thần tốc, lại một lần nữa bị bắt cùng hần môi kề môi.

5. Chương 5

Đôi mi thanh tú khép lại thỉnh thoảng chớp động, làm cho người ta không thể nào dời đi ánh mắt trên khuôn mặt thanh lệ đang chìm vào giấc mộng kia, một đôi môi phần hồng khuôn mặt nõn nà mịn màng tạo thành một dung nhan tuyệt mỹ.

Đây là khuôn mặt nhỏ nhắn đã cùng hần bên cạnh mười một năm rồi, theo nàng từ nhỏ đến trở mã lớn dần càng thêm xinh đẹp mê người làm cho ánh mắt của hần không thể rời đi được trên người mà nàng nào biết.

Âu Dương Liệt một tay ôm vào lòng mỹ nhân xinh đẹp ngủ say lòng người, ánh mắt dài xẹt qua nàng cẩn thận thân thể con người đen của hần hiện lên mãnh liệt ánh lửa.

Làm như cảm nhận được có người nhìn chăm chú mình đôi mi nàng nhẹ nhàng chớp động hai mắt mở ra to tròn

“Liệt..... Người ngủ không được sao?”

Hồng Diệp mắt mở to, lập tức chống lại con mắt hăm trầm của hần. Hiện tại là canh mấy rồi? Liếc mắt ngoài cửa sổ, phỏng chừng nên vào lúc canh ba, mặc dù không biết hần rốt cuộc xem nàng đã bao lâu, nhưng do bị cơn buồn ngủ vây quanh nàng sự miệt mỏi theo đuổi.

“Đừng động ta, người tiếp tục ngủ.” Trầm thấp tiếng nói ở nàng bên tai , đem nàng vén đi những sợi tóc, làm cho hắn có thể nhìn kỹ khuôn mặt ngủ say kiều diễm của.

Hồng Diệp khẽ hừ một tiếng, như lại không chống lại được buồn ngủ hai tròng mắt lại nhắm lại, ngay sau đó tức lâm vào giấc ngủ say.

Âu Dương Liệt nhìn chăm chú vào nàng lại ngủ khuôn mặt nhỏ nhắn, trong đầu bất kỳ nhiên hiện lên ban ngày hai người tranh chấp một màn. Lòng của nàng không có hắn điểm này hắn đã mười phần khẳng định. Cho dù là như vậy hắn cũng tuyệt không cho phép nàng cùng với nam nhân quá mức thân cận thậm chí đừng nghĩ rời đi hắn.

Con mắt đen của hắn toát ra lửa giận, bạc môi theo nàng mảnh khảnh cổ một đường hạ xuống hôn nàng , cẩn thận đi vào nàng xương quai xanh; nhanh chóng dễ dàng rút đi trên người nàng y phục , lộ ra hồng nhạt yếm nhỏ , đem cái yếm hồng nhạt phiêu nhiên hạ xuống, hắn ôm nàng vào lòng và đồng thời tay hắn vuốt ve bầu ngực rất tròn của nàng ..

“Liệt.....” Hồng Diệp không ngừng bị hắn quấy nhiễu, cuối cùng bị đánh thức, trợn mắt mở mắt, tức chống lại sự ham muốn của hắn ,ánh mắt này của hắn nhìn nàng cũng không xa lạ đối với nàng ..

Ba tháng trước, đêm hôm đó ở nàng sinh nhật mười sáu hắn cũng là dùng loại này ánh mắt nhìn nàng, cũng là đối nàng những loại hành động này làm nàng xấu hổ và hắn chỉ cho hắn chỉ cho phép chính hắn đoạt lấy nàng không được cự tuyệt.

“Ta muốn người.” Hắn cường hãn tuyên cáo và nóng cháy lời lẽ nhanh chóng quặc trụ của nàng đôi môi, cao lớn thân mình đồng thời áp vào thân hình mềm mại của nàng , một hồi từ hắn chủ đạo theo thể lồi kéo nàng đang trầm luân không để cho nàng được một mình thanh tĩnh.

“Không cần.” Hồng Diệp ở hắn cao lớn thân mình dưới giầy dựa như lại làm cho hắn càng kích cường đoạt hơn , thô suyền âm thanh cùng với những tiếng khẽ rên đến khi ánh rạng đông hiện ra mới dần dần đình chỉ.

“(^ _ ^) thế là Tiểu Hồng Diệp của ta bị ăn sạch sẽ rồi....hì hì !! “

Dì Quế hai tay vuốt ve ở bộ y phục đang đặt ở trên giường , thêu thủ công tinh xảo được may bằng lụa gấm tốt nhất ngoài phi sa mỏng trên còn thêu mấy con bướm , tay áo và đường viền váy dùng chỉ kim tuyến thêu mấy đóa hoa, cảm xúc mát lạnh làm nàng yêu thích không buông tay, tin tưởng bộ quần áo này khi mặc ở Hồng Diệp trên người tuyệt đối cực kỳ xinh đẹp.

“ Dì Quế người ở đâu?” Không đợi người trong phòng trả lời, Hồng Diệp thẳng đẩy cửa đi vào. Nàng tự tay làm rất nhiều kẹo bông tuyết , dọc theo đường đi đã phân cho không ít người, hiện cầm riêng một phần cấp cho Dì Quế ..

“Hồng Diệp, người tới vừa đúng lúc , người có thích bộ xiêm y này đẹp không ?”

Dì Quế vừa thấy nàng, vui vẻ lôi kéo tay nàng đi vào trước giường, chỉ vào trên giường kia bộ váy cười hỏi.

“Rất được. Dì Quế , người lần này xuất cốc lại giúp ta mua xiêm y?”

Hồng Diệp thân thủ chạm đến chất liệu, mềm nhẵn xúc cảm, đây lại được nhất xuất giá trị từ một cửa hàng xiêm y nổi tiếng. Những người này xuất cốc, mọi người đều nhớ đến nàng nọ không mang về những thức ăn nàng thích thì lại lo đến việc ăn mặc cho nàng thật là làm nàng cảm động .

“Không phải, này bộ xiêm y này là do thiếu chủ riêng sai người làm, ta lần này xuất cốc là phụng mệnh đi lấy trở về. Thiếu chủ đối với người thật là có tâm a!”

Dì Quế cầm lấy xiêm y ở trên người nàng so với, càng xem càng vừa lòng, thiếu chủ ánh mắt quả thật là không sai.

Nghe vậy, Hồng Diệp trên mặt tươi cười phút chốc biến mất, không nhìn đến bộ xiêm y liếc mắt một cái, thẳng đi đến bên cạnh bàn, hướng dì Quế tiếp đón,“Quế di, đừng động xiêm y, đến ném thử ta làm kẹo bông tuyết đi!”

“Hồng Diệp, người làm sao vậy?”

Dì Quế sâu sắc nhận thấy được nàng thái độ chuyển biến, chẳng lẽ lại cùng thiếu chủ lại phát sinh chuyện gì ?

“Không có gì, Dì Quế i ngồi xuống nếm thử, mới vừa rồi Triệu gia gia cùng Kim, Ngân bà bà đều ăn qua Dì Quế nhanh lại đây ngồi xuống ăn đi.” Hồng Diệp lảng tránh của nàng ánh mắt, đem kẹo bông tuyết đưa đến trước mặt nàng .

Dì Quế ở nàng bên cạnh ngồi xuống, ánh mắt ở trên mặt nàng đánh giá quan sát đánh giá ,ánh mắt sắc chú ý tới nàng cổ đã được quần áo che dấu bí mật – những dấu màu đỏ đậm ngân, ở nàng trắng nõn da thịt hiện lên rõ ràng. Xem ra nàng lo lắng nhất chuyện rốt cục đã xảy ra.

“Hồng Diệp, cùng thiếu chủ cùng một chỗ, thực làm người cảm thấy như vậy thống khổ sao?” Dì Quế không hề vượt nàng cẩn thận khuôn mặt nhỏ nhắn. Nàng thật sự là rất sợ ý, thế nhưng đến bây giờ mới phát giác Hồng Diệp trên mặt tươi cười , chẳng bao lâu sau mày nhưng lại có chứa một chút sầu, trước kia Hồng Diệp với khuôn mặt sáng sủa tinh quái khô hài vui vẻ đi nơi nào?

“Ta chỉ cảm thấy chính mình giống cá chậu chim lồng, mất đi tự do, chỉ có thể bil nhốt tại đây Độc vương cốc.”

Nàng chưa sót cười, biết Dì Quế không thể giúp nàng , không nghĩ lại tăng thêm của nàng phiền não rồi.

“Hồng Diệp, người thành thật nói cho Dì Quế , người cùng thiếu chủ có phải hay không sớm đã thật đã có quan hệ như vợ chồng rồi ?” Dì Quế sắc mặt ngưng trọng nghiêm túc hỏi.

Hồng Diệp xấu hổ gật nhẹ đầu. Cho dù Dì Quế nàng xem như là mẹ ruột của nàng như nói đến chuyện này nàng cũng rất xấu hổ khi mở miệng nói .

“Khi nào thì phát sinh chuyện?”

Quế di nhin không được dưới đáy lòng thâm than, này thiếu chủ không khỏi cũng quá nóng vội đi! Như thế rất tốt, biết rõ Hồng Diệp đối hần cảm giác, tuy rằng này mấy năm qua đã từ chán ghét đến bây giờ không hề chán ghét, nhưng là tuyệt sẽ không thích thiếu chủ bức bách đoạt lấy, chỉ làm cho trốn ý niệm muốn chạy trong đầu Hồng Diệp sâu sắc mà thôi.

“ Vào đêm ta mười sáu tuổi hôm đó.”

Hồng Diệp cúi đầu , hồi tưởng khởi lại chuyện đêm hôm đó , đồng thời làm cho nàng vẫn còn sợ hãi. Hần điên cuồng đoạt lấy, bức bách nàng chỉ có thể nhận, không cho phép nàng cự tuyệt trong quá trình ham muốn của hần nàng cảm nhận được hần đối của nàng mãnh liệt giữ lấy, khi thì cường hãn, khi thì ôn nhu, cũng không có thể làm nàng tâm động .

Mà ngược lại làm nàng có cổ thâm trầm cảm giác vô lực ở nàng kích tình qua đi . Nàng thật sự sắp chống đỡ không nổi nữa, muốn chạy trốn ý niệm trong đầu từ ngày đó gia tăng mãnh liệt.

“Trong lòng người hần là hiểu được, thiếu chủ thích người, mặc kệ người có nguyện ý hay không, thiếu phu nhân vị trí này nhất định là của người vị trí .”

Dì Quế thương tiếc nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của nàng rõ ràng nét cự tuyệt . Nha đầu kia nếu không thể nhận tình yêu của thiếu chủ chỉ sợ về sau lại càng thống khổ.

“Vì sao các người mọi người nhất trí nhận định ta nên thuộc loại hần? Chỉ vì hần là Độc vương cốc thiếu chủ? Chưa từng có người hỏi qua ta có nguyện ý hay không ở cùng hần, ta thật sự là chịu đủ!” Hồng Diệp kích động bỏ ra , trước những trấn an của Dì Quế cũng không quay đầu lại đẩy cửa rời đi.

Này một màn làm Quế di cả người đứng ngẩn ra , nàng nhìn cánh cửa chầm chầm không chớp, sắc mặt không khỏi chuyển hơi xuống trầm trọng.

Nàng chưa bao giờ gặp qua Hồng Diệp không khống chế được cảm xúc , xem ra chuyện này không đơn giản , không lại chỉ sợ chuyện bốn năm về trước tái diễn lại, nàng tìm mọi người phải nghĩ ra cái biện pháp gì mới được.

Rời đi chỗ ở Dì Quế, Hồng Diệp thi triển khinh công, một đường chạy gấp đi đến rừng hoa đào chỗ mà nàng yên nhất khi tâm tình không tổ thường lui đến, lòng nàng phiền nàng nằm nằm trong rừng hoa đào, thân hình mảnh mai nhanh chóng bị hoa đào che lấp

Nàng làm sao vậy? Nàng làm sao có thể nghe được Dì Quế nói hắt đối với nàng yêu thương nàng lại rống to? Khi quay về mình cùng Dì Quế xin lỗi mới được. Gần đây tâm tình buồn bực tựa hồ đã đến cực điểm, hôm nay mới có như thế không khống chế được hành vi phát sinh, nếu là nàng lại nắm trong tay không được chính mình tính tình, chỉ sợ ở khôn khéo Âu Dương Liệt trước mặt nàng tuyệt đối không thể toàn thân đi ra cốc.

Càng nghĩ đến càng phiền lòng nàng đơn giản không nghĩ, bực mình nhắm lại hai tròng mắt. không chịu quá nhiều tại đây lẳng lặng nằm một hồi, nhưng đêm qua kích tình mỗi một, lại vào lúc này bao phủ nàng toàn thân, làm nàng mí mắt càng thêm trầm trọng, cuối cùng không chống lại buồn ngủ, nặng nề ngủ.

Lại tỉnh lại, khi thấy chính mình nằm ở một cái quen thuộc rắn chắc trong ngực, đôi mắt nàng vừa mở ra vừa vận chống lại một đôi thâm trầm con ngươi đen, hai người tầm mắt ở lẫn nhau trong mắt dây dưa hồi lâu, hai tròng mắt nàng trốn tránh đem nhìn đến hắt cổ. Hắt sâu sắc cặp mắt nhìn có thể hiểu rõ nàng và nàng không muốn đối mặt hắt chất vấn.

“Vì sao không trở về trong phòng ngủ? Tại đây ngủ không cẩn thận lại bị cảm lạnh.”

Âu Dương Liệt tay khẽ vuốt nàng mềm nhẵn tóc đen, con ngươi hắt trở nên ôn nhu đối mặt nàng. Hắt biết nàng là ở trốn tránh hắt, hắt không nghĩ là ở hắt quản nàng quá chặt.

“Ta định ở tại đây nằm một hồi, không nghĩ tới nhưng lại ngủ luôn.” Nàng rầu rĩ thấp giọng nói hai tròng mắt nhắm lại, che miệng ngáp một cái. Mới vừa rồi ngủ xú vẫn chưa làm cho nàng đủ giấc ngủ cơn buồn ngủ làm nàng không thể tập trung tinh thần đối mặt hắt câu hỏi.

“Người hắt là nên ngủ thêm một hồi, không nên quá sớm xuống giường.”

Đêm qua, hắt đem nàng mệt muốn chết rồi, nàng thể lực đã quá kém, đối mặt hắt tận tình tác quái cần nên nghỉ ngơi một ngày mới có thể khôi phục, mà nàng cũng không khẳng định an phận nghỉ ngơi; Khi hắt trở về phòng nhìn đến trên bàn kẹo bông tuyết đã để đó khi nào, mới biết được nàng không có hảo hảo nghỉ ngơi.

Nàng hừ nhẹ nhện không được ở trong lòng nói thầm: Cũng không giấu lại là ai hại nàng mệt thành như vậy.....

“Ta ôm người trở về phòng ngủ đi.” Thấy nàng bộ dáng mệt thành thế này của nàng, hắt tính đứng dậy ôm nàng trở về phòng để nàng hảo hảo ngủ có thể ngủ được thoải mái hơn.

“Không cần, ta nghĩ muốn ở lại một hồi.” Hồng Diệp hai tay ôm lấy hắt thất lưng, khuôn mặt nhỏ nhắn ở hắt trước ngực cọ xát không chịu làm cho hắt dừng đứng dậy.

Âu Dương Liệt gương mặt tuần khốc giờ lên một chút cười. Khó được nàng hội chủ động ở hắt trong lòng, không cần hắt cưỡng bức, hắt là không nên phá hư ý lại của nàng mà hắt có thể khó được. Cánh tay sắt đem trong lòng tiểu mỹ nhân ôm càng nhanh nếu nàng thích nằm ở này ngủ hắt tất nhiên là vui phụng bồi.

“Hồng Diệp, nếu ta muốn người cả đời ở lại này, người có bằng lòng hay không?” đôi môi ở nàng bên tai giống thấp giọng nói.

Hồng Diệp cho dù đang ngủ khi nghe trong lòng kinh ngạc bởi câu hỏi của hắt, vẫn còn thông minh để lựa chọn câu trả lời, như cơn buồn ngủ thổi quét mà đến. Nàng vẫn là mau chóng đi vào giấc ngủ hảo, như vậy sẽ không cùng đối mặt hắt vấn đề khó này. Đây nam nhân vì sao lại hỏi nàng một vấn đề mà hắt biết rõ đáp án vấn đề? Biết rõ của nàng trả lời chắc chắn chọc giận hắt, vì sao lão yêu này hỏi lại hỏi nàng?

Ôm ấp giai nhân vào lòng hai người đang ở rừng hoa đào mà do nàng gieo trồng, hắt ở nàng trắng nõn giữa trán hạ xuống nụ hôn.

“Xem ra, vấn đề hắt hỏi đến lại nàng khó có thể trả lời. Vô phương ta nói rồi một ngày nào đó, ta sẽ bắt người phải cam tâm tình nguyện nói ra đáp án mà ta muốn nghe.”

Biết rõ của nàng tính cách, hẳn sẽ không ở nàng còn chưa hoàn toàn nhận hẳn bức nàng thật chặt. Con người đen để có mặt thế ở nhất định phải, hẳn nhìn chăm chú vào nàng thanh lệ ngủ nhan. Vì được đến nàng, hẳn tuyệt đối sẽ là một người thợ săn kiên nhẫn. Từng bước một bức con mồi nhảy vào hẳn sở thiết kế cạm bẫy đến con mồi chủ động đầu hàng, quá trình này có lẽ vất vả, nhưng kết quả tuyệt đối sẽ là tâm hẳn muốn thế.

Một ngày nào đó, hẳn sẽ làm nàng hiểu được, hẳn ôm ấp mới là nàng cuối cùng điểm xuất phát và nơi nàng ngụ.

Đêm dài thanh vắng, bên trong căn ngọn đèn ..

Trong phòng nhỏ hẹp hồi trong cốc mười mấy người đứng quay chung quanh nhau ..

“Đêm nay, triệu tập mọi người tới nơi này, là vì Hồng Diệp chuyện tình.”

Dì Quế lên Âu Dương Liệt triệu tập mọi người đến, ánh mắt của nàng nhất nhất đảo qua mọi người, vẻ mặt có chút ngưng trọng.

“Hồng Diệp phát sinh chuyện gì sao?” Kim bà bà vui vẻ hỏi.

“Buổi sáng còn làm kẹo bông tuyết ọi người ăn, người không phải hảo hảo sao?” Ngân bà bà buồn bực hỏi.

“Đúng vậy, nha đầu xảy ra chuyện gì sao?” Lão Triệu lo lắng hỏi.

“Quế Hương, rốt cuộc là chuyện gì? Người liền rõ ràng nói thẳng vấn đề đi.”

Mọi người người một lời, ta một câu, không một người có kiên nhẫn, nhưng nhìn ra được ai cũng đều thực lòng quan tâm Hồng Diệp.

“Chẳng lẽ các người mọi người đều không có phát hiện Hồng Diệp trên mặt tươi cười ít đi sao? Có khi nàng căn bản chính là ở miễn cưỡng cười vui.”

Quế di nhìn mọi người hai mặt nhìn nhau khe thở dài. Thôi thật sự không thể trách này đó của những lão nhân gia mấy người sơ ý, nàng cũng là hôm nay mới giật mình thấy.

“Vừa nghe nói xong ta mới nhớ tới nha đầu có mấy lần đến giờ cơm, đều là một dáng mắt hồn mất vía.” Lão Triệu nhớ tới gần nhất Hồng Diệp xác thực không giống từ trước vui vẻ khi gặp hẳn, thường thường mang một bộ dáng rất nhiều tâm sự.

“Nói như vậy, hình như là có vấn đề quan trọng rồi.” Kim bà bà trầm ngâm nói.

“Quế Hương, người có biết nguyên nhân ra sao làm Hồng Diệp khác thường?” Ngân bà bà vội hỏi.

Quế Hương nhìn nàng một cái, cũng không có trả lời của nàng vấn đề, ngược lại nói từ từ nói ra sự kiện mọi người đang chuyện tình mà mọi người đang tập trung muốn biết.

“Các người biết Hồng Diệp cùng thiếu chủ đã xảy ra quan hệ như phu lê chưa?”

Quả nhiên, như nàng sở liệu, mọi người trên mặt cũng không có quá lớn kinh ngạc. Dù sao bọn họ hai người đồng giường nhiều năm, hơn nữa này mấy năm qua thiếu chủ đối Hồng Diệp thái độ chuyển biến, biểu hiện ra ngoài giữ lấy dục vọng như chỉ cần qua ánh mắt mọi người nhìn ra.

“Có lẽ mọi người trong lòng đều cho rằng Hồng Diệp vốn nên thuộc về thiếu chủ, hai người cùng một chỗ cũng không có cái gì không đúng, Hồng Diệp lại có thể ở lại Độc vương trong cốc, chúng ta mọi người cũng sẽ không tách ra nàng.”

Mọi người gật đầu như đảo tỏi, này thật là mọi người sở nhạc gặp. Dù sao Hồng Diệp thâm mọi người yêu thích, mọi người xem nàng lớn lên, sớm đem nàng trở thành là cháu gái, nữ nhi bàn yêu thương, đương nhiên là luyến tiếc nàng ly khai.

“Có thể thấy được, chúng ta mọi người đều không có đặt mình vào hoàn cảnh người khác vì Hồng Diệp nghĩ tới. Các người mọi người nói Hồng Diệp thực ra thích thiếu chủ sao?” Quế Hương hỏi lại lần này mọi người thực nhất trí lắc đầu thấy thế nàng không khỏi cười khổ. Đây không mọi người ích kỷ sao? Biết rõ Hồng Diệp thông khổ, mọi người lại còn luôn muốn lưu nàng lại vì mình.

“Nếu mọi người đều trong lòng biết rõ ràng Hồng Diệp không thích thiếu chủ, kia vì sao còn tổn hại của nàng ý nguyện, cứng rắn phải ghép nàng cùng thiếu chủ vào cùng nhau? Cho nên Hồng Diệp hôm nay thống khổ, chúng ta mọi người đều có lỗi.”

Mọi người cúi đầu một trận trầm mặc.

“Các người biết không? Hồng Diệp sáng nay đưa kẹo bông tuyết đến ta nơi này, vừa nghe đến bộ đồ thiếu chủ đưa, trên mặt chẳng những không có vẻ tươi cười, ngược lại hờ hững, cuối cùng còn không khống chế được đối với ta rống to, nói vì sao mọi người đều nhận định nàng là thuộc về thiếu chủ, chưa từng có người hỏi qua của nàng ý nguyện.”

Quế Hương trong lời nói, mọi người trên mặt khó nén kinh ngạc. Luôn luôn nhu thuận tuy rằng nàng có tính cách tinh quái Hồng Diệp, đối với mọi người luôn yêu thương kính trọng thủ lễ, xem ra sự tình xác thực nghiêm trọng.

“Quế Hương, người tối nay tìm chúng ta mọi người tiến đến, chẳng lẽ là nghĩ đến biện pháp gì sao?” Lão Triệu hỏi.

“Ta quyết định thả Hồng Diệp rời đi Độc vương cốc.”

Quế Hương lời nàng nói ra làm kinh người, tựa như sấm dậy đất bằng, mọi người trên mặt huyết sắc mất hết.

“Người điên ư? Thiếu chủ sẽ giết người.”

Kim bà bà khiếp sợ qua đi, phe phẩy đầu thẳng ồ ào, nàng không thể tin được nàng thế nhưng có suy tính này, thôi bỏ qua đi nếu còn muốn sống nữa.

“Đúng vậy, thiếu chủ sẽ làm người ngay cả thi thể cũng không còn lưu lại. Quế Hương, người cần phải hiểu a!” Ngân bà bà cũng khuyên nhủ. Tuy rằng thương Hồng Diệp nhưng là không cần hy sinh chính mình mệnh.

“Các người sai lầm rồi, thiếu chủ sẽ không giết ta, hoặc là nên thiếu chủ sẽ không giết chúng ta.”

Quế Hương cười nhìn mọi người, mọi người nghe hiểu được lời của nàng tất cả đều sắc mặt đại biến, nhắm thẳng cửa thối lui.

“Người điên ư! Người muốn mọi người đi theo người phản bội thiếu chủ?” Lão Triệu dẫn đầu nhảy ra rống to.

“Này không phải phản bội, mà là giúp thiếu chủ. Các người ngẫm lại xem, thiếu chủ hiện tại chính là được đến Hồng Diệp, lại thủy chung không chiếm được lòng của nàng, và sẽ không buông tay đâu? Chẳng những có thể cho Hồng Diệp hoàn thành tâm nguyện cùng người nhà đoàn tụ, hai người trong lúc đó khoảng cách cũng có thể cho Hồng Diệp thể hội không có thiếu chủ tại bên trong lòng, nếu đến lúc đó Hồng Diệp vẫn như cũ sống được tự tại trong lời nói, như vậy thiếu chủ sẽ không nên cưỡng cầu nữa, cưỡng ép không được hạnh phúc, đạo lý này chúng ta mọi người đều biết. Đương nhiên, cũng có khả năng Hồng Diệp hội như chúng ta mong muốn, có thể cùng thiếu chủ sống bên nhau cả đời.”

Quế Hương một hơi nói, đây là nàng suy nghĩ một ngày của nàng mới liều chết quyết định chuyện tình.

Của nàng ánh mắt ở mọi người trên mặt đi tuần tra, hiện tại sẽ chờ mọi người quyết định.

“Nếu Hồng Diệp ở xuất cốc sau, lại càng thêm xác định chính mình không muốn cùng thiếu chủ cùng một chỗ, hoặc là nàng yêu người khác nếu xảy ra sự tình thế thì làm sao bây giờ?”

Kim bà bà cẩn thận tự hỏi, cảm thấy đó là điều nàng lo xa nhưng vẫn là quá mức mạo hiểm, có nhiều lắm biến đổi vô lường ai cũng vô pháp đoán trước được.

“Đúng vậy, cho nên chúng ta phải đánh cược một keo, trừ phi các người mọi người nhẫn tâm làm cho Hồng Diệp ở trong này càng lúc càng không vui vẻ, đến cuối cùng oán hận khởi chúng ta mọi người vô tình. Của ta đề nghị có lẽ rất mạo hiểm, nhưng là nếu thắng, của chúng ta yêu thương trong sáng Hồng Diệp hội rồi trở về, mà thiếu chủ cũng sẽ được đến một cái cam tâm tình nguyện ở lại hẳn bên người thê tử.”

Quế Hương tiếp tục thuyết phục mọi người. Bọn họ nhóm người này, có lẽ từng là những nhân vật có tiếng trên giang hồ hô mây gọi gió nhưng thoái ẩn tại đây Độc vương cốc này , ngày tuy rằng quá bình tĩnh, ngẫu nhiên trong lòng vẫn hội cảm thấy tịch mịch. Mười một năm trước Hồng Diệp xuất hiện, làm ọi người tâm lại sống, mọi người tranh tương sung ái này trí tuệ ngoan hiền đứa nhỏ, Hồng Diệp sớm là mọi người thích .

“Nhớ ngày đó mọi người quyết định thoái ẩn tại đây Độc vương cốc khi lúc đó chẳng phải lo lắng thật lâu, sự thật cũng không chứng minh chúng ta thắng.”

Kim bà bà nhớ lại năm đó hạ quyết định khi tâm tình, nhưng lần này liên lụy tới Hồng Diệp cùng thiếu chủ hạnh phúc, rốt cuộc có nên hay không tán thành đâu?

“Đặt cược càng lớn , kết quả làm cho ta chờ mong càng cao , chúng ta người nhiều như vậy, chẳng lẽ không có nắm chắc phần thắng sao ? chúng ta có thể thúc đẩy Hồng Diệp cùng thiếu chủ đoạn nhân duyên này sao?” Lão Triệu xoa xoa cằm dưới, vẻ mặt nóng lòng muốn thử.

“Lớn như lợi phẩm ?” Quế Hương liếc mọi người liếc mắt một cái cùng đợi dự kiến trung đáp án.

Ai kêu mọi người từ lúc mười một năm trước, nhìn thấy ngọt ngào đáng yêu Hồng Diệp thì tâm đã bị nàng kia mềm non nớt đồng âm cấp bắt lấy.

“Chúng ta mọi người đồng ý quyết định của người.” Mọi người cắn răng, thừa dịp chính mình còn không có đổi ý phía trước, trăm miệng một lời nói.

Quế Hương đối với kết quả này thập phần vừa lòng, nàng đem ý định sớm chuẩn bị tốt giấy và bút mực đem ra, ở trên bàn mở ra giấy trắng, chậm rãi, ở trên tờ giấy trắng đầu dẫn đầu viết xuống chính mình tên, sau đó ngừng đầu ngênh thị mọi người buồn bực ánh mắt, trên mặt tươi cười phá lệ sáng lạn.

“Để tránh có người lâm trận phản bội mọi người, phiền toái mọi người ở trong này lưu lại tự cái tên đi.”

Nghe vậy, mọi người trên mặt biểu tình khác nhau, tròng mắt kia tờ giấy, không khỏi ở trong lòng tưởng: Không hổ là năm đó cái kia am hiểu mưu tính Mao Quế Hương.

Mọi người hoài không yên bất an tâm tình, có loại lâm lên thuyền giặc cảm giác, đều viết xuống tự cái tên sau, biểu tình tựa hồ so với vừa rồi hơn trầm trọng.

Quế Hương cầm lấy trang giấy, xác nhận mọi người tên không có lầm, thể mới cao giọng cửa trước hô:“Mạc Ngôn, ngươi còn tính bên ngoài đầu nghe bao lâu? Còn không tiến vào!”

Quế Hương la lên, mọi người sắc mặt phút chốc trắng xanh. Phải biết rằng Mạc Ngôn đối thiếu chủ nhưng là trung thành và tận tâm, thế sống chết cái này làm mọi người thẫn.

Mạc Ngôn vẫn là mặt không chút thay đổi, bước vào phòng trong ánh mắt nhìn quét mọi người rồi buông xuống mặt, cuối cùng dừng ở Quế Hương trên mặt, đạm nói:“Người quá lớn mật, thiếu chủ nhất định sẽ giết người.”

Quế Hương trên mặt như trước duy trì nụ cười, nàng chỉ đem giấy bút đưa cho hắn, khẳng định nói:“Hắn sẽ không. Về phần ngươi, ta tin tưởng ngươi cũng sẽ tại đây viết xuống đại danh của ngươi đi!”

Mạc Ngôn nhìn chăm chú nàng hồi lâu đang phân vân để tránh hắn, tiếp theo mọi người kinh ngạc dưới ánh mắt sợ hãi đi mật báo như hắn cầm lấy bút ở trang giấy phía cuối viết xuống chính mình tên.

Đem cuối cùng một gốc cây túy hoa đào hái xuống đầy giỏ trúc những bong hoa đào, Hồng Diệp tính thừa dịp Âu Dương Liệt luyện công đem độc hoa ma thành độc phấn.

Hôm qua cái sau giữa trưa, nàng ở trong này gặp gỡ Âu Dương Liệt, theo ngay từ đầu trốn tránh hắn vẫn đề giả bộ ngủ, đến cuối cùng thật sự đang ngủ, mà này đã ngủ hết ngủ thẳng hôm nay cái sáng sớm, nhất định là hắn làm cho nàng hít vào trầm thương làm cho giấc ngủ của nàng được thoải mái hơn , nếu không nàng sẽ không ngủ như vậy .

Khê thở dài. Gần đây , hắn tựa hồ là lão yêu hỏi một ít làm nàng khó có thể trả lời vấn đề.

Nàng biết hắn này vài năm dài nàng vô cùng tốt, nhưng nàng nhưng không cách nào cho hắn muốn.

“Hồng Diệp!”

Một âm thanh cấp gọi từ xa và gần gần truyền đến, Hồng Diệp kinh ngạc cầm lấy cái giỏ hoa đào đứng dậy, thấy tay cầm gánh nặng, một đường thi triển khinh công hướng nàng mà đến dì Quế.

“Dì Quế, người vừa muốn xuất cốc sao?” Hồng Diệp nhìn nàng trên tay cầm tay nải nặng, buồn bực nàng không phải tiền trẻ mới trở lại trong cốc, như thế nào nhanh như vậy vừa muốn xuất cốc?

“Không phải, thời gian không nhiều lắm, người mau cùng ta. Nay tay nải nặng của người, bên trong có của người xiêm y, còn có một ít độc được giải hòa được, cho người có thể ở trên đường phòng thân dùng.”

Dì Quế đem gánh nặng nhét vào nàng trong lòng, không tha nàng nhiều lời, lôi kéo tay nàng, lại thi triển khinh công, vài cái lên xuống, hai người liền đi vào dì Quế đi phòng.

“Dì Quế, người mới vừa nói cái gì cái tay nải này của ta à như thế nào càng nghe càng hồ đồ các người..... Đây là chuyện gì xảy ra?” Hồng Diệp khó hiểu hỏi, không rõ rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì, lại nhìn theo hướng trong phòng mọi người đang đi ra trong tay đều cầm một cái tay nải, độc nhất chỉ Mạc Ngôn không có, nàng càng thêm buồn bực.

“Thừa dịp thiếu chủ đang luyện công một canh giờ, chúng ta phải lập tức mang người rời đi Độc vương cốc, hơn nữa đi ra khỏi độc rừng rậm, nếu không sẽ bị thiếu chủ cấp đuổi theo.” Quế Hương giải thích nói.

“Cái gì? Các người –” Hồng Diệp ghen hòng nhìn trần trời, không dám tin nhìn mọi người, chỉ thấy mọi người trên mặt lộ vẻ tươi cười, đồng loạt đối với nàng gật đầu. Đây là thật chẳng? Bọn họ thật sự muốn thả nàng đi?

“Nha đầu, chúng ta không đành lòng nhìn người càng lúc càng không vui vẻ, cho nên mọi người quyết định cùng nhau giúp người chạy ra cốc.” Lão Triệt cười hớ hớ nói.

“Đây là thật chẳng? Nhưng là..... Vì sao các người mỗi người trên tay cũng đều cầm tay nải?”

Sự tình phát sinh quá nhanh, nàng còn không kịp cảm thấy vui sướng thì phát hiện mọi người trên tay nải, nàng buồn bực hỏi.

“Biết người chúng ta mọi người để cho người chạy, người cảm thấy thiếu chủ sẽ bỏ qua chúng ta sao? Ở thịnh nộ khác thường hẳn cùng có khả năng sẽ giết chúng ta, chúng ta cũng không phải ngu ngốc phải xuất cốc tránh nạn không thì mạng sống sao còn trụ lại được à, với lại một thời gian sau cũng trở về.” Quế Hương theo Kim bà bà trong tay tiếp nhận chính mình tay nải, ngắn gọn thuyết minh. Mọi người quyết định phân công nhau trị nạn, để qua thử thách này cùng nhau trở về đây cứ xem là một chuyến xuất cốc chơi đùa.

“Cái gì? Rồi trở về?” Hồng Diệp kinh ngạc hỏi. Nàng còn không có cảm nhận được nổi vui sướng khi có thể rời đi Độc vương cốc hiện tại bọn họ lại cùng nàng nói còn muốn rồi trở về nàng cũng chẳng có được ý kiến gì trong quyết định này.

“Hồng Diệp, người không muốn xuất cốc đi sao? Chúng ta mọi người liệu chết thả người xuất cốc, là muốn cho người với người người nhà đoàn tụ, cũng cho người cẩn thận suy nghĩ cùng thiếu chủ trong lúc có tình cảm không nhưng là người nhất định phải đáp ứng chúng ta mọi người, nhất định phải rồi trở về, chúng ta mọi người liệu mình giúp người, người sẽ không nhẫn tâm hại chúng ta mọi người có nhà về không được?”

Dì Quế thật tình nói. Nàng cũng không tính thực làm cho Hồng Diệp vừa đi không trở về, nếu không thiếu chủ xác định vững chắc sẽ giết nàng; Huống hồ Độc vương cốc này đối với mọi người là nhà, nói cái gì cũng phải rồi trở về.

“Ta đáp ứng các người.” Hồng Diệp nhìn chung quanh mọi người liếc mắt một cái. Mọi người vì nàng rời đi Độc vương cốc, của nàng xác thực không thể không có lương tâm.

“Chúng ta đi nhanh đi, việc này không nên chậm trễ.” Kim bà bà thúc giục mọi người.

“Mạc đại ca, người không theo chúng ta cùng nhau đi sao?” Hồng Diệp thấy hẳn trên tay cũng không có tay nải, hẳn nên sẽ không tính một mình lưu lại đi?

“Không, tổng nên có nhân lưu lại đối mặt thiếu chủ tức giận, cũng như cấp thiếu chủ một cái công đạo mới được.”

Cho dù tán thành mọi người quyết định, nhưng hấn sớm đối tiền nhiệm cốc chủ phát thẻ , đời này tuyệt đối hội canh giữ ở thiếu chủ bên người, thẻ sống chết cùng thiếu chủ .

“Hấn sẽ giết ngươi.” Hồng Diệp lo lắng lôi kéo tay hấn. Coi hấn đối Âu Dương Liệt hiểu biết, hấn nếu biết của nàng rồi đi là bởi vì được mọi người giúp, cuồng nộ của hấn, tuyệt đối sẽ giết Mạc Ngôn.

“ Kệ hấn đi , thời gian không nhiều lắm.” Lão Triệu đi tới lôi kéo tay nàng. Bọn họ này nhóm người đã muốn thay nhau khuyên quá hấn không biết vài lần, tiểu tử này tính tình liền giống như hòn đá cứng rắn, khuyên như thế nào cũng khuyên bất động.

“Không được, bằng không ta lưu phong thư cấp Liệt, có lẽ hấn hội thả hạ lưu tình.

Không để ý mọi người ngăn cản, Hồng Diệp vội vàng xông nhập phòng trong, thoáng nhìn trên bàn chưa thu giấy và bút mực, nàng trực tiếp mở ra giấy trắng, nhanh chóng lưu lại mấy đi thanh tú tự, bỏ vào phong bì lý, lại đi ra khỏi phòng ngoại giao cấp Mạc Ngôn.

“Nhất định phải đem này phong thư giao cho hấn.”

“Ta đã biết, các người đi nhanh đi!” Mạc Ngôn tiếp nhận thư sau, đáy mắt có không tha, nhưng hấn biết không có thể lại thời gian qua như thế nên thúc giục mọi người rời đi nhanh .

“Tiểu tử, ngươi tự mình phải bảo trọng.” Lão Triệu lo lắng liên tiếp quay đầu. Không thể trách bọn họ mọi người không nghĩ khí không để ý hấn , mà là tiểu tử này rất cố chấp không thể mọi người cùng hấn một khối chờ chết đi, chỉ có thể mong hấn hết thấy cẩn thận .

Nhìn theo mọi người rất nhanh rời đi bóng dáng, Mạc Ngôn nắm chặt thư trong tay, tính chờ Âu Dương Liệt vừa luyện công ra phải đi thỉnh tội.

6. Chương 6

Nàng thật sự rời đi Độc vương cốc !

Mười một năm qua hy vọng, lúc này khắc thực hiện, nàng lại có loại cảm giác như đang mộng.

Hai canh giờ trước nàng còn tại Độc vương trong cốc chưa có chuẩn bị tâm lý tình huống , bị mọi người gần hơn giống như chạy nạn mang đi, thông qua khói độc rừng rậm mọi người liền phân ra hai đường tự rời đi.

Giờ phút này nàng ở quán trà , nhìn theo bốn phương tám hướng những người lữ khách đến tại đây để trú nghỉ ngơi, giải khát rồi lại tiếp tục đi, mỗi người đều biết nói chính mình phương hướng để đến còn nàng lại không biết chính mình muốn đi về nơi đâu.

“Hồng Diệp, ngươi làm gì mà phát ngốc thế ? Còn không mau ăn bánh bao.”

Dì Quế ở trước mắt nàng vẫy tay, đem bánh bao bỏ vào nàng trong tay. Nha đầu kia như thế nào vừa ra cốc mà bắt đầu hoảng tinh thần, không phải ra được cốc rất cao hứng sao ?

Hồng Diệp bị nàng gọi, hồi phục lại tinh thần, miệng cắn bánh bao, lại xác nhận hỏi người bên cạnh “ Dì Quế thật sự quyết định đều đi theo ta trên đường ”.

“Đây là đương nhiên. Ngươi mười một năm không xuất cốc, giang hồ hiểm ác, cho ngươi một cái cô nương đi ra giang hồ ta làm sao có thể yên tâm.”

Thực ra cho nha đầu kia một mình đi, không ra sự mới là lạ! Xem giờ phút này ngồi ở này đơn sơ quán trà , còn có không ít song ánh mắt gian tà dừng lại ở Hồng Diệp trên người, nàng không tránh nhanh một chút, vạn nhất đã xảy ra chuyện, nàng này cả đời đừng mơ tưởng hồi lại Độc vương cốc, thiếu chủ xác định vững chắc hội đem nàng chuyển xương nàng thành bụi.

“Cám ơn Dì Quế .” Thanh lệ xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn gợn lên khỏi một chút cười, nàng vui vẻ cầm Quế Hương tay nếu thực Dì Quế cho nàng một mình đi, nàng cũng sẽ rất sợ hãi, có dì Quế ở bên nàng, nàng xác thực yên tâm không ít. Nàng trước kia còn vọng tưởng muốn một người chạy ra cốc, hiện tại ngấm lại thật là rất mạo hiểm.

“Hong Diệp, cầu xin người dọc theo đường đi có thể không cười được không .”

Quế Hương khẽ thở dài, liếc mắt chung quanh mấy bàn khách nhân, mọi người thấy Hồng Diệp xinh như hoa tất cả ánh mắt đều đặt lên người nàng không di dời đi , điều này làm cho nàng thập phần lo lắng. Dọc theo đường lực bạc này nếu thực xảy ra chuyện ngoài khả năng thì làm thế nào mới tốt?

“Vì sao?” Hồng Diệp buồn bực khó hiểu hỏi, không hiểu vì sao đột nhiên vẻ mặt lo lắng này lại thở dài. Dì Quế làm sao vậy? Không phải mới vừa rồi rất tốt sao?

“Đừng hỏi, ăn xong chúng ta cũng đi thôi!”

“ Dì Quế, chúng ta phải đi hướng nào a?” Ăn xong cuối cùng một ngụm bánh bao, uống ngụm trà thông cổ ngẩng nhìn bốn phía liếc mắt một cái phát hiện nơi này trước không thôn sau không điểm vì thế nàng tò mò hỏi.

“Trước hết đi Hoài Ninh thành , năm đó người là ở nơi nào cùng người nhà thất lạc .”

Nàng nghe qua Kim, Ngân bà bà nói qua Hồng Diệp chuyện, theo hướng kia bắt đầu tìm kiếm, hy vọng sẽ có manh mối, cũng hy vọng sớm ngày tìm được Hồng Diệp người nhà.

“Các người này , rốt cuộc nhìn theo dõi ta tới khi nào?” Một trận âm thanh bỗng dừng khẽ kêu ở quán trà , hấp dẫn ánh mắt mọi người . Chỉ thấy một gã thân hoàng sam cầm trong tay trường kiếm cô nương bị năm tên nam tử cấp vây quanh trụ; Kia năm tên nam tử vừa thấy chỉ biết cũng không người lương thiện, làm cho người ta không khỏi thay tên kia cô nương một phen toát mồ hôi lạnh.

“Thức thời liền giao ra ngọc bội trên người của người !” Trong đó một gã độc nhãn nam nhân, cầm trong tay đại đao ở nàng trước mặt còn thô thanh đe dọa nói.

“Các người làm sao có thể biết ta trên người có ngọc bội?” Hoàng sam cô nương đôi mi thanh tú . Những người này thế nào lại biết ngọc bội chuyện tình, xem ra chuyện này không đơn giản.

“Hãy bớt sàm ngôn đi, không giao ra ngọc bội liền đừng trách chúng ta động thủ.”

“Kia cũng gặp phải các người hay không có bốn sự này!”

Hoàng sam nữ tử rút ra trường kiếm, dẫn đầu ra chiêu, hai hướng người ngựa ngay tại ngoài quán trà đứng lên đánh .

Trong quán trà mọi người tránh một bên để không bị đao kiếm gây hại cho thân và cũng nhau nhìn trò hay, không người nguyện ý ra tay giúp .

“Hong Diệp, trên giang hồ có nhiều chuyện , hành tẩu giang hồ nhớ lấy chớ xen vào việc của người khác, để tránh hại vào thân.” Hương Quế liếc mắt nhìn cảnh sáu người, nhân cơ hội này cảnh cáo Hồng Diệp vì nàng chưa từng giao thiệp với giang hồ.

“Nhưng là bọn họ năm đại nam nhân đánh một cái cô nương sự việc thế này cũng không tránh khỏi hơi quá đáng !”

Hồng Diệp vẫn chú ý vị kia cô nương an nguy, không biết vì sao nàng thấy khẩn trương, kia khuôn mặt..... cảm thấy ở nơi nào xem qua.

“Đừng khẩn trương, vị kia cô nương võ công này không hẳn thua năm người kia , trừ phi đối phương ra ám chiêu, nếu không vị kia cô nương ổn thắng.” Chỉ cần ngắm liếc mắt một cái, Hương Quế đã nhìn biết thắng bại. Huống hồ bọn họ ai thắng ai thua, cũng cùng các nàng không quan hệ, bớt lo chuyện người .

Quả nhiên, liền giống như Hương Quế lời nói, không cần một lát, vị kia cô nương đã dễ dàng đem năm người cấp đánh bại, xoay người chuẩn bị rời đi khi, vị kia độc nhãn nam nhân thế nhưng theo trong lòng bắn ra một quả ám khí.

“Cẩn thận!” Hồng Diệp khẩn trương ra tiếng cảnh báo, nhưng vẫn là chậm một bước chỉ thấy hoàng sam nữ tử kia vẻ mặt thống khổ ngã xuống đất, mà kia năm tên bị thương nam nhân đã ở giờ phút này một lần nữa vây quanh nàng. Tình thế biến đổi , trong quán trà mọi người xem chuyện nhìn vị cô nương kia không khỏi thay nàng ta đó lo lắng .

“Rất bĩ ỉi !” Hồng Diệp thật sự là nhìn không được, thấy không có người nguyện ý ra tay cứu giúp, mà chính mình lại vẫn không hiểu vì sao thay nàng ta lo lắng, nàng quyết định thuận theo chính mình tâm ý, hai tay vỗ nhẹ mặt bàn xoa người nhảy hướng năm người phía sau xuất chưởng.

“Hồng Diệp!” Quế Hương bị hành động của nàng đến mức kêu sợ hãi ra tiếng, ngấm bực của nàng hành động nhưng vội vàng tiến lên hỗ trợ. Bởi vì năm người sớm bị thương lại bị Hồng Diệp đánh bất ngờ, hơn nữa Quế Hương không lưu tình xuất chưởng, trong nháy mắt, năm người kêu rên không ngừng, chặt vật hoành nằm xuống đất chỉ còn lại có một hơi.

“Cô nương, người không sao chứ?”

Hồng Diệp vội vàng đi đến trước vị cô nương kia , hai tay ôm nàng giúp đỡ hai người bốn mắt đối nhau đều là chấn động.

“Hồng Diệp, người thật sự là rất lỗ mãng, không phải gọi người đừng xen vào việc của người khác sao?”

Quế Hương dễ dàng giải quyết hoàn năm người, nhin không được mắng to, xoa người nhìn lại Hồng Diệp chỉ thấy Hồng Diệp ngồi về mặt khiếp sợ nhìn vị cô nương kia , nàng nghi hoặc đi đến hai người bên cạnh vừa thấy phút chốc hai mắt mở to.

“Hồng Diệp..... Người thật sự kêu Hồng Diệp? Ta rốt cục tìm được người.....” nữ tử nói đến một nửa, toàn bộ thân mình đổ hướng Hồng Diệp, về mặt kinh ngạc Hồng Diệp mới tỉnh táo lại, vội vã reo lên:“ dì Quế, mau cứu người a!”

“ Quế Hương , không thể tưởng được ta nhanh như vậy tìm đến gia nhân của Hồng Diệp , cô nương kia thật là người nha của Hồng Diệp sao ?”

Hồng Diệp nhìn chăm chú vào giường đang có hôn mê nữ tử nằm , trên người nàng trúng độc phiêu Hồng Diệp đã giúp nàng giải độc, miệng vết thương cũng xử lý tốt, hẳn là không có việc gì xảy ra . Nàng đến bây giờ vẫn là không dám tưởng hai người đối mặt kia có những điểm giống nhau , ít nhất cũng hoài nghi, hai người nhất định là có huyết thống quan hệ.

“Ta nghĩ hẳn là đúng vậy, các người hai người tương mạo tuy rằng không giống sinh đôi , nhưng tương tự độ đã có đến tám phần giống nhau , muốn nói không phải là tỷ muội thật đúng là làm cho người ta hoài nghi.”

Đúng vậy, trên giường người này hôn mê nữ tử, bất luận là ngũ quan hình dáng đều cùng Hồng Diệp cực vì tương tự, cũng khó trách Hồng Diệp hội không nghe của nàng khuyên can, không hiểu lo lắng cho xa lạ nữ tử an nguy, nguyên lai là huyết thống quan hệ .

“Nói như vậy, ta thật sự tìm được chính mình người nhà, đúng hay không, Dì Quế ?”

Thẳng đến giờ phút này, Hồng Diệp mới thiết tình cười mở ra. Không nghĩ tới chính mình lại có thể may mắn thuận lợi chạy ra cốc sau lại nhanh như vậy tìm đến chính mình người nhà, nàng lần này xuất cốc quả thật tốt .

“Người sao không tự mình cùng nàng ta xác nhận?”

Quế Hương nhìn trên giường nữ tử hôn mê dần chuyển tỉnh. Bởi vì hai người nói chuyện có thanh âm, cũng khó trách hội đem nàng đánh thức.

“Người tỉnh? Miệng vết thương còn đau không?” Hồng Diệp nhanh chóng ngồi xuống cho giường , đem nàng đỡ ngồi dậy, xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn lộ vẻ tươi cười quan tâm hỏi.

Mai Muội Viện tái nhợt trên mặt lộ ra cười, lẳng lẳng nhìn trước mặt tiểu cô nương cùng nàng cực vì tương tự khuôn mặt nhỏ nhắn, cảm giác rất kỳ quái. Nhìn đến của nàng đầu tiên mắt, không cần hoài nghi, nàng tiểu cô nương này cũng đã nói mười một năm trước bị mất tính nàng chính làm muội muội của ta .

Trừ bỏ hai người tương tự dung mạo ngoại, còn có một loại trực giác liên thông . Từ nhỏ các nàng tỷ muội lưỡng liên cực có ấn ý, có khi một ánh mắt giao nhau, có thể biết đối phương suy nghĩ cái gì, cho nên ở mất đi tiểu muội kém hai tuổi, nàng mới có thể như vậy đau lòng, căn bản không thể nhận.

“ Dì Quế nói rất đúng, người sao không tự mình hỏi ta.”

Tái nhợt tú lệ nét mặt biểu lộ một chút cười yếu ớt, tay mềm khê vuốt nàng cẩn thận khuôn mặt nhỏ nhắn. thương yêu , nàng nay đã tìm được tiểu muội của mình đã mất tích lâu .

“Nguyên lai người nghe được chúng ta nói chuyện. Thực thật có lỗi, chúng ta thanh âm quá lớn, đánh thức người.” Hồng Diệp xinh đẹp phun thè lưỡi, thể này mới ý thức được mới vừa rồi nàng cùng Dì Quế nói chuyện thanh quá lớn, cũng khó trách hội đánh thức nàng.

“Hồng Diệp, người thật sự là của ta muội muội, ta là của người tỷ tỷ Mai Muội Viện, người còn có một đại ca kêu Mai Tử Vân, cha kêu Mai Trường Thanh, nương kêu Lí Thúy Nga, nhà chúng ta là kinh doanh tiêu cực , Mai Phong tiêu cực ở hắc bạch lưỡng đạo rất có thanh danh, cái chuyện tình khác ợi ta trên đường về nhà nói cho người sau .”

Mai Muội Viện bằng giọng suy yếu nói ra thân thế gia cảnh . Hiện tại nàng thầm nghĩ chạy nhanh mang Hồng Diệp về nhà, nếu cha mẹ cùng đại ca thấy nàng, xác định vững chắc hội vui vẻ .

“Tỷ, người vừa bị thương, cần nghỉ ngơi nhiều vài ngày, chúng ta không vội nhất thời đi.”

Hồng Diệp không chút nghi ngờ của nàng cách nói, ở nàng mơ hồ trong ấn tượng, xác thực có người nhà nàng bao nhiêu người ; Nói sau khi mười một năm không thấy mặt tỷ tỷ giờ gặp lại , một loại khó cảm giác khó có thể lời nói diễn đạt , một cảm giác quen thuộc nhanh chóng ở nàng ngực trào dâng , nàng là thật tâm thích tỷ tỷ .

“Của ta thương không có gì trở ngại , chẳng lẽ người không nghĩ mau một chút nhìn thấy người nhà sao? Dọc theo đường đi người mới hảo hảo nói cho ta biết năm đó người vì sao ở âm miếu tiền mất tích, là ai đem người mang đi.”

Mai Muội Viện trên mặt mặc dù mang theo một chút ôn nhu ý cười, nhưng nhìn về phía Quế Hương mắt đẹp lại rõ ràng có không thuận hòa .

Quế Hương ở một bên nghe hai người đối thoại, không nhìn nàng ánh mắt kia tràn ngập địch ý .

Thì ra là thế Hồng Diệp là tiểu nữ nhi Mai Phong tiêu cực. Mai Phong tiêu cực ở trên giang hồ rất có danh vọng, hắc bạch lưỡng đạo đều nể mặt , lão cục chủ Mai Trường Thanh làm người hiệp nghĩa trọng tình, đương nhiên cục chủ Mai Tử Vân cũng là người quang minh lỗi lạc , về phần Mai Muội Viện, của nàng dung mạo cho trí tuệ là làm cho không ít danh môn đệ tử ngưỡng mộ , hiện tại hơn nữa một Mai Hồng Diệp, nhà này nhân thật đúng là chuyên ra tuần nam mỹ nữ.

Tuy rằng nàng đã vài thập niên chưa giao thiệp với giang hồ, nhưng ngẫu nhiên xuất cốc lần này , vẫn là hội nghe được không ít giang hồ nghe đồn, Hồng Diệp có như vậy thật là có gia thế tốt , nàng cũng thập phần thay nàng cao hứng.

“Nhưng là..... Thương thế của người thật sự không ý kiến sự sao?”

Hồng Diệp liếc mắt nhìn tỷ tỷ nàng miệng vết thương, cái kia miệng vết thương đã tốt ,như còn sắc mặt tỷ tỷ cũng rất kém cỏi, xem ra tỷ tỷ nàng tuy yếu như vẫn làm ra vẻ mạnh .

“Ta nói không có việc gì sẽ không có việc gì , chúng ta vẫn là đi nhanh đi. Về phần người vị này Dì Quế , cũng muốn theo chúng ta đi sao?”

Mai Muội Viện đánh giá Quế Hương , xem nàng đối Hồng Diệp nhưng thật ra rất bảo hộ, hai người trong lúc đó cũng thập phần thân mật, nàng cùng Hồng Diệp rốt cuộc là cái gì quan hệ?

“Đây là đương nhiên, Mai cô nương sẽ không là muốn qua cầu rút ván chứ ?”

Quế Hương hai tay hoàn ngực, cười ghe nàng, vẻ mặt không có hảo ý.

“Tỷ, Dì Quế đương nhiên là theo chúng ta cùng nhau đi.” Hồng Diệp rất sợ nàng hội cự tuyệt, toàn thân trấn an rõ ràng không hờn giận Dì Quế , giành trước mở miệng.

“Ta Mai Muội Viện không phải qua cầu rút ván, vậy hoan nghênh Dì Quế đến Mai Phong tiêu cực đến làm khách.”

Mai Muội Viện qua lại nhìn hai người, này dọc theo đường đi nàng hội chờ nghe Hồng Diệp nói cho nàng chuyện mất tích mười một trước nàng rút cuộc đi nơi nào. Mặc dù nhìn ra được đến nàng được chiếu cố rất tốt khá, nhưng là đem nàng mang đi, làm cho nàng cùng người nhà phân tán nhân, vẫn là không thể tha thứ.

Xa xa thỉnh thoảng truyền âm thanh hồ thét luyện võ, còn ở tiền viện truyền đến tiếng cười của một đám tiêu sư dũng mãnh, lại liếc mắt thấy nhưng gian ngăn gọn lịch sự tao nhã tắm phòng, Hồng Diệp cảm thấy nàng hích nơi này.

“Dì Quế, người nói tỷ tỷ bị thương có nặng lắm không a?”

Hồng Diệp cắn hạt dưa, ánh mắt thỉnh thoảng ngắm hướng ngoài cửa sổ. Nàng quyết định đợi văn tỷ tỷ đang ngủ và nhìn quanh một chút.

Nghĩ đến hôm qua sau giữa trưa, ba người chạy tới tiêu cục, tình huống thật sự là một nhà đoàn tụ. Tỷ tỷ ở mọi người giới thiệu hoàn thân thể của nàng, đột nhiên té xỉu ngay sau đó bị một người tên là Phó Hoàng Nghiêu nam nhân cấp ôm trở về phòng, nàng thế mới biết miệng vết thương của tỷ tỷ đã sớm nhiễm trùng, sốt ột buổi tối mới hạ. Nàng thật sự bị tỷ tỷ cấp hù chết, dọc theo đường đi đều nói không có việc gì, còn không ngừng chạy đi, sắc mặt lại càng lúc càng tái nhợt, nàng đã sớm cảm thấy không thích hợp, không nghĩ tới nàng còn có thể chống đỡ hồi tiêu cục.

“Không chết được, người cái kia tỷ tỷ, tính tình có thể sánh bằng người còn quật cường hơn.”

Quế Hương vừa cắn hạt dưa vừa cần ly trà. Các nàng chạy ra cốc cũng có vài ngày, lấy thiếu chủ cá tính, hiện tại hẳn là đã muốn chung quanh đang tìm tìm các nàng.

“Dì Quế, người suy nghĩ cái gì?” Hồng Diệp cũng đáng lý trà lên miệng, phát hiện bên cạnh người đang trừng mắt vào chén trà, còn nghĩ xuất thần.

“Hồng Diệp, đừng nói ta không nhắc nhở người, thiếu chủ này hội chỉ sợ đã đang tìm chúng ta, để tránh nhanh như vậy bị tìm được, chúng ta tốt nhất đừng ở một chỗ dừng lại lâu lắm.”

Nghe vậy, Hồng Diệp khuôn mặt nhỏ nhắn nháy mắt suy sụp hạ. Mấy ngày nay nàng không phải không nghĩ tới chuyện này, chính là vẫn không dám nhắc tới, nghĩ đến Mạc Ngôn đơn độc ở lại trong cốc, nàng lo lắng nói: “Không biết Mạc đại ca có mạnh khỏe không?”

“Yên tâm, người khởi xướng là ta, hẳn nhiên lắm xem như đồng lõa, hướng hồ người không phải lưu lại một phong cầu tình, thiếu chủ sẽ không giết hẳn, nhiều nhất đem hẳn đánh thành trọng thương thôi. Bất quá nói còn nói trở về, người rút cuộc viết cái gì cấp thiếu chủ?” Quế Hương tò mò hỏi. Rút cuộc là nội dung thể nào, có thể cho thịnh nộ của thiếu chủ hạ xuống thiếu chủ sẽ không giết Mạc Ngôn?

Hồng Diệp liếc mắt về mặt hứng thú nàng, tiếp tục cắn hạt dưa, nhẹ nhàng băng quơ nói: “Ta chỉ bất quá viết, Độc vương cốc mỗi người đối ta đều rất quan trọng, nếu là có bất luận kẻ nào mà tử hoặc bị thương, như vậy ta cả đời cũng không hội lại bước vào Độc vương cốc từng bước.”

Quế Hương cảm động tiến lên ôm lấy nàng. Mọi người quả thực không sao, có Hồng Diệp như vậy hy vọng thiếu chủ có thể nở mặt ở Hồng Diệp đối mọi người thủ hạ lưu tình.

“Hồng Diệp, mọi người cho người mạo hiểm quả thật là đáng giá.”

“Dì Quế, đừng như vậy!” Hồng Diệp đẩy nàng ra, hướng nàng xinh đẹp cười, “Các người mọi người liệu mình giúp ta, đây là ta phải làm. Nhưng ta lại sợ, vạn _ nhất..... Liệt diên rồi, mặc kệ ta cầu tình kia Mạc đại ca làm sao bây giờ?”

Nghĩ vậy một chút, Hồng Diệp nét tươi cười mất đi. Hẳn kia hỉ nộ vô thường dữ dằn tính tình, nàng luôn luôn khó có thể nắm trong tay, vạn nhất cuồng nộ trung hẳn thực giết Mạc đại ca, nếu xảy ra khả năng thế thì làm sao cho tốt?

“Đừng nghĩ nhiều như vậy. Hồng Diệp, người hiện tại có tính toán gì không?”

“Ta vừa cùng người nhà mới nhận lại nhau, tưởng tại đây nhiều dừng lại vài ngày, sau đó chúng ta lại rời đi. Nhiều như vậy năm không xuất cốc, ta nghĩ chung quanh đi đi dạo, Dì Quế người đi cùng ta nha?”

Rất đúng, trước đừng nghĩ nhiều như vậy, nếu không nghĩ nhiều như vậy nếu không những ngày kế tiếp sẽ không vui.

“Đây là đương nhiên.” Quế Hương yêu thương nhẹ nắm trụ tay nàng, cười nhìn nàng nói: “Nhưng đi chơi thì chơi cũng đừng quên những gì ta nói trước khi xuất cốc, cẩn thận ngấm lại chuyện người cùng thiếu chủ đi.”

“Ta biết.” Hồng Diệp khẽ thở dài, Dì Quế thật sự là thế nào cũng không quên.”

“Người mấy ngày nay buổi tối, tựa hồ ngủ không an ổn.” dì Quế quan tâm nói.

“Có..... Có sao?” Hồng Diệp vội vàng uống một ngụm trà, lảng tránh nàng thăm dò ánh mắt.

“Còn muốn gạt ta? Xem người ban ngày ngáp liên tục, một bộ tinh thần không đủ bộ dáng, Hồng Diệp, người nên sẽ không là thiếu chủ không ở bên cạnh, ngược lại ngủ không được?”

Quế Hương thử hỏi. Tuy rằng nàng trước mặt người khác che dấu rất khá, nhưng nha đầu kia là do nàng từ nhỏ chăm sóc, một chút không thích hợp, nàng lập tức có thể phát hiện.

Nghe vậy, Hồng Diệp đôi má thoáng hồng, ho khan vài tiếng, đang muốn phản bác như lại ở Dì Quế cặp mắt có thể hiểu rõ lòng người vội vàng quay đầu đi, phiết thanh nói: “Nào có, người nhưng đừng nói lung tung! Thiếu một cái người đáng ghét ta, sẽ không lại đối ta hạnh kiểm xấu, ta làm sao không ở cùng có thể ngủ không tốt đâu.”

“Thật vậy chăng?” Quế Hương không buông tha nàng, cười nàng.

“Tiểu muội, người ở trong phòng không?”

Ngoài cửa một tiếng nói vang lên, Mai Tử Vân từ ngoại đi đến, hợp thời giải cứu nàng.

“Đại ca, ta ở trong này.”

Nghe tiếng, Hồng Diệp vội vàng ba bước hướng hắt đi đến.

“Tiểu muội, cha mẹ ở trong đại sảnh chờ người, muốn đem người chính thức giới thiệu ọi người “

Mai Tử Vân cười nhìn tiểu muội, trong mắt có ôn nhu. Tìm mười một năm, nàng rốt cục trở về người nhà ôm ấp, mọi người đối nàng tất nhiên là quý trọng.

“Tốt lắm, đại ca chúng ta đi thôi.” Hồng Diệp chủ động tiến lên ôm lấy cánh tay hắt, cử chỉ thập phần tự nhiên. Hành động cũng làm cho Tử Vân thập phi thường cao hứng, nàng cùng nhiều năm không thấy người nhà hoàn toàn không có gì ngăn cách.

Quế Hương nhìn hai người rời đi thân ảnh. Cứ việc nha đầu kia mạ miệng, nhưng nàng vẫn là nhìn ra được đến, Hồng Diệp đối thiếu chủ có lẽ là thói quen, có lẽ chưa nhận thấy được chính tâm ý, nhưng có thể khẳng định là, nàng đối thiếu chủ tuyệt đối không thể hòng có một chút cảm tình. Thật sự là quá tốt, trận này mọi người dùng mệnh làm tiền đặt cược, xem ra có lẽ có thể như mọi người mong muốn.

Hộ tống Mai Tử Vân ở trong đại sảnh gặp qua trong tiêu cục sở hữu tiêu sư, ở mọi người hoan nghênh tiếng cười cùng nhiệt tình quan tâm, Hồng Diệp rất nhanh cùng mọi người hoà mình. Nàng là thật tâm thích nơi này, cũng thật cao hứng có này nhóm người làm bạn.

Thủy chung không bỏ được Mai Muội Viện, ở mọi người cười đùa thanh hạ, vụng trộm rời đi, nàng đi vào Mai Muội Viện sương phòng nói: “Tỷ, ta có thể tiến vào sao?”

“Tiến vào.” Trong phòng đầu truyền đến suy yếu vô lực tiếng nói.

Hồng Diệp vừa đi vào phòng nội, tùy tay đem cửa phòng đóng lại, tiến vào giường, nhìn đang nằm ở giường sắc mặt như tờ giấy, lo lắng hỏi: “Tỷ, thương thế của người có hay không tốt lên một chút?”

“Ta không sao.” Mai Muội Viện nhẹ nắm trụ tay nàng, đem nàng kéo ngồi ở giường, quan tâm hỏi: “Còn quen với nhà chưa sao?”

Hồng Diệp mỉm cười gật đầu. “Tuy rằng cách xa nhau mười một năm, có thể nói cũng kỳ quái, ở nhìn thấy cha mẹ cùng đại ca, không thể không biết mới lạ, liền giống như ở quán trà nhìn thấy tỷ khi giống nhau, cái loại cảm giác này thực thân thiết.”

“Có lẽ, đây là cái gọi là huyết thống , dù sao mọi người đều là người một nhà.”

Đối với nàng có thể rất nhanh dung nhập này gia, Mai Muội Viện cảm thấy thập phần cao hứng. Nàng này muội muội thông minh trung có chứa vài phần ngoan điểm. Nàng dọc theo đường đi nàng quan sát quá nàng, nàng đối gì này nọ đều cảm giác sâu sắc hứng thú, kia nóng bỏng tò mò bộ dáng tựa hồ là không thường xuất môn.

“Hong Diệp, này dọc theo đường đi rất nhiều sự ta không có phương tiện hỏi người, hiện tại cũng chỉ còn lại chúng ta tỷ muội hai người, có một số việc người nên thành thật nói cho tỷ tỷ.”

“Chuyện gì?” Hong Diệp chợt dạ lảng tránh của nàng ánh mắt, nhin không được dưới đáy lòng khổ thân: Vì s bên người nàng mọi người như vậy khôn khéo? Âu Dương Liệt, Dì Quế , hiện tại lại nhiều một cái tỷ tỷ, nàng giống như suốt ngày đều gặp phải bị buộc hỏi tình trạng quần bách.

“Người nói người năm đó là bị Độc vương cóc mang đi, lần này xuất cóc là mọi người Độc vương cóc thiếu chủ Âu Dương Liệt liệu chết giúp người trốn tới, vì thành toàn người muốn cùng người nhà đoàn tụ tâm nguyện. Nhưng là người vẫn cũng không nói gì rõ ràng, người cùng Âu Dương Liệt lại là loại nào quan hệ?”

Nàng dọc theo đường đi, nàng nói Độc vương cóc hoàn cảnh, cũng nói Độc vương cóc mọi người đãi nàng vô cùng tốt, thậm chí nhắc tới nàng có thể hạ độc , nhưng là đối nàng cùng Âu Dương Liệt trong lúc đó quan hệ nàng lại chỉ tự chưa đề.

Đối với tỷ tỷ đây là vấn đề nghiêm trọng , Hong Diệp chỉ có thể ở trong lòng cười khổ, nàng thật đúng là không biết nên như thế nào trả lời. Nếu nói nàng cùng Âu Dương Liệt sớm đã là vợ chồng , nàng dám cam đoan, cha mẹ nhất định hội suất lĩnh tiêu cục mọi người đi tìm Âu Dương Liệt liệu mạng.

“Vấn đề này, thực làm người như vậy khó có thể trả lời sao?”

Mai Muội Viện thấy nàng hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn mặt nhăn lại , một bộ không biết như thế nào mở miệng bộ dáng, căn cứ vào trực giác, nàng dám cắt định Hong Diệp cùng cái kia Âu Dương Liệt chi hỏi tuyệt không đơn thuần.

“Tỷ, vấn đề này thật là rất khó trả lời, cũng không thể được chờ ta thời điểm thích hợp nói sau Hong Diệp khê thở dài, khó xử nói.

“Được rồi, ta không bức người.”

Không đành lòng thấy nàng vẽ mặt ưu sầu, nàng vừa mới trở lại này gia, về sau có khi là thời gian có thể ép hỏi nàng.

“Tỷ, có một việc, ta theo ngày hôm qua liền vẫn rất ngạc nhiên, ta có thể hỏi người sao?”

Hong Diệp thấy nàng buông tha cho ép hỏi nàng, nhẹ nhàng thở ra rất nhiều, hai mắt sáng lên, xoay mình nhớ tới một sự kiện đến.

“Chuyện gì, người cứ việc hỏi.”

“Người cùng cái kia Phó đại ca là cái gì quan hệ a?”

Nghĩ đến ngày hôm qua vừa mới tiến tiêu cục, sắc mặt tái nhợt, lưng lay sắp đổ tỷ tỷ ở giới thiệu hoàn thân thể của nàng , chuyển hướng một bên Phó Hoảng Nghiêu, theo trong lòng xuất ra hại nàng thân trúng độc phiêu ngọc bội quăng cho hắn, sau đó thân mình mềm nhũn, liền ngất đi. Còn nhớ rõ lúc ấy Phó Hoảng Nghiêu vẽ mặt lo lắng, ở mọi người dưới ánh mắt, ôm lấy hôn mê tỷ tỷ, nhắm thẳng nàng khuê phòng phóng đi, còn hướng tới mọi người gào thét chạy nhanh kêu đại phu, thẳng đến đại phu chẩn đoán qua đi, đoàn người thể này mới đem tâm tư đặt ở trên người nàng, kia một màn vừa vừa thật làm nàng ấn tượng khắc sâu đầu.

“Cái gì quan hệ cũng không có.” Mai Muội Viện kiêu nhan trầm xuống, phiệt quá đi, cắn răng cả giận.

“Người xác định cái gì quan hệ cũng không có?”

Bỗng dưng, cửa phòng thỉnh linh bị đẩy ra đến, một chút thon dài thân ảnh bước vào trong phòng, nhưng thấy Phó Hoàng Nghiêu trong tay bưng một chén chén thuốc, luôn luôn tuần nhã mỉm cười gương mặt, lúc này bao trùm một tầng tức giận, hướng tới giường đi tới.

“Phó đại ca, người giúp tỷ tỷ uống được !”

Hồng Diệp qua lại nhìn hai người. Tuy rằng ngày hôm qua lần đầu nhìn thấy Phó Hoàng Nghiêu, đối hẳn làm người không lắm rõ ràng, nhưng nàng từng ngầm quan sát quá hẳn; Hẳn đối bất luận kẻ nào đều chuyện trò vui vẻ, ôn hòa có lễ, thậm chí cùng một đám tiêu sư cũng có thể hào hùng tâm tình, duy độc đối mặt tỷ tỷ khi, tựa hồ hơn một ít không tầm thường mùi thuốc súng, điểm này làm nàng cảm giác sâu sắc hứng thú.

“Hong Diệp, phiền toái người trước đi ra ngoài một chút, ta với người tỷ tỷ có một chút nói muốn nói.”

Hoàng Nghiêu hướng nàng ôn hòa cười, để tránh đợi dọa đến nàng, vẫn là thỉnh nàng lánh tránh tốt lắm.

“Hảo, vậy người nhóm từ từ nói chuyện. Tỷ, ta trễ một chút lại đến nhìn người.”

Tuy rằng rất muốn lưu lại xem diễn, nhưng người ta đều bỏ qua không cho xem, nàng đành phải tiếc nuối đi trước rời đi, rời đi khi còn không quên hảo tâm quan thượng cửa phòng.

7. Chương 7

Màn đêm buông xuống, xa xa mơ hồ truyền đến âm thanh tiếng gõ mõ báo canh .

Đã là vào lúc canh ba trên giường có một người trên vẫn không hề buồn ngủ.

Dì Quế nói đúng cho dù chính mình không muốn thừa nhận nhưng từ xuất cốc đến giờ mỗi đến đêm dài yên tĩnh nàng luôn trần trọc nan miên. Mười một năm thời gian dài, nàng đã có thói quen hẳn nhiệt độ cơ thể thậm chí đến sau này , nàng lại thói quen ở hẳn trong lòng đi vào giấc ngủ, thiếu hẳn ấm áp ôm ấp, nàng nhưng lại trở nên khó có thể ngủ ..

Nàng bắt đắc dĩ che mặt than nhẹ. Cùng người nhà đoàn tụ là nàng mười một năm qua tâm nguyện, nhưng vì sao ở hoàn cảnh vui vẻ rất này , nàng nhưng lại có cảm giác thần nhiên mất mát? Nàng thật sự là thực không muốn thừa nhận, chính mình còn muốn niệm khởi cái kia chán ghét nam nhân .

Nàng không phải thực chán ghét hẳn sao? Nàng không phải hận không thể rời đi Độc vương cốc sau, liền cùng hẳn không còn có gì liên quan, kia vì sao tình thế biến thành như bây giờ ? Nàng chẳng lẽ là đã sớm thích hẳn, chính là vẫn không muốn đi thừa nhận mà thôi.....

Này tỉnh ngộ, làm Hồng Diệp đột nhiên xoay người ngồi dậy, nàng khổ hể ra khuôn mặt nhỏ nhắn, ôm đầu thở dài.

Nàng làm sao có thể thích hẳn ? Nàng không phải luôn luôn ghét nhất hẳn sao?

Không không không, có lẽ là vừa xuất cốc, nàng còn không thói quen ngủ một mình , cho nên mới miên man suy nghĩ, nhất định là như vậy.

Ngay khi nàng càng không ngừng thuyết phục chính mình , ngoài cửa phòng bỗng nhiên truyền đến dồn dập tiếng bước chân, ngay sau đó cửa phòng bị đẩy mở ra, Dì Quế vẻ mặt kinh hoảng xuất hiện ở nàng trong phòng, nhìn thấy nàng tỉnh giấc ngồi ở giường, đầu tiên là ngăn người, lập tức vội la lên:“Hong Diệp, đã xảy ra chuyện, mau mặc vào xiêm y đến bên ngoài .”

“ Dì Quế, người nói cái gì, ra chuyện gì?”

Hồng Diệp bị của nàng phản ứng cấp làm sợ, tiếp nhận xiêm y chạy nhanh mặc vào,Dì Quế đi lập tức lôi kéo nàng đi ra ngoài.

“Vừa rồi ta ở kế bên nhà xí, phát giác trong tiêu cục đầu đèn đuốc sáng trưng, ta cảm thấy kỳ quái, liền tùy tiện kéo một người tới hỏi, thế mới biết có không ít người tất cả đều không hiểu nôm mửa mắt hoa.”

“Cái gì?” Hồng Diệp khuôn mặt nhỏ nhắn phút chốc trắng xanh, dừng lại cước bộ, phần môi khê run, khó khăn khải khẩu nói:“Ý của người là, bọn họ mới có thể trúng độc?”

“Đúng vậy.” Quế Hương i vẻ mặt ngưng trọng nhìn nàng. Nếu thật sự là trúng độc, hạ độc người ó khả năng là thiếu chủ.

“Chúng ta mau quay trở lại!”

Hồng Diệp việc không ngừng chạy gấp đến đại sảnh, thấy mọi người cuồng nôn, thậm chí đã muốn lấy đi hết sức lực xụi lơ làm cho nàng kinh hoảng muốn tiến lên xem xét.

“Hong Diệp.....”

Hồng Diệp nhìn lại, chỉ thấy cha mẹ đỡ lẫn nhau sắc mặt tái nhợt ôm bụng, chậm rãi hướng nàng đi tới.

“Cha, nương, các người làm sao không thoải mái?”

Hồng Diệp bước nhanh tiến lên, giúp đỡ hai người ngồi xuống, một mặt cẩn thận giúp hai người khám bệnh.

“Ngủ thẳng một nửa, đột nhiên đau bụng tiếp theo liền vẫn nôn mửa trong bụng những gì có đều đã phun ra muốn không có cái gì để phun mới tạm thời đình chỉ, đến bây giờ bụng vẫn ỉn ỉn làm đau.”

Lí Thúy Nga hừ nhuyển than tựa vào ghế, hai tay vẫn ôm bụng đau đớn , hơi thở mong manh nói.

“Như thế nào mọi người đều giống nhau, rốt cuộc là làm sao xảy ra vấn đề?”

Mai Trường Thanh vô lực liếc mắt góc vài tên đang ở cuồng nôn tiêu sư, trong không khí tràn ngập một cỗ mùi khó nghe , chuyện này tuyệt đối không tầm thường.

“Cha, nương, các người trước ăn vào này được, bụng lập tức sẽ không đau.”

Hồng Diệp theo trong lòng lấy ra một lọ mặc màu xanh bình sứ, trước đổ ra hai viên viên thuốc, phân biệt đưa cho hai người, lại đem được bình giao ột bên Di Quế phụ nàng chia mọi người ăn vào.

“Đây là chuyện gì xảy ra?” Mai Tử Vân từ bên ngoài trở về, một bước vào tiêu cục, tức nhìn thấy bên trong tình huống bi thảm, nhận không được nhủu mày vội hỏi.

Mai Trường Thanh nhìn từ bên ngoài trở về trưởng tử, nói đơn giản nguyên do, càng thêm chứng thật hấn mới vừa rồi phỏng đoán; Mọi người đều là ở dùng quá bữa tối sau mới biến thành như vậy, xem ra là có người ở bữa tối hạ độc.

“Tiểu muội, người vì sao hội không có việc gì, nhưng lại có giải được?”

Mai Tử Vân ở bữa tối có việc đi tranh nha môn, cho tới bây giờ mới trở về, bởi vậy cũng không có ở trong tiêu cục dùng bữa tối. Nhìn những người ăn qua bữa tối không người nào may mắn thoát khỏi, chỉ duy nhất tiểu muội cùng người ở bên cạnh nàng Di Quế không có việc gì, càng làm người ta kinh ngạc là nàng thế nhưng có giải được!

“Ta.....” Đối mặt cha mẹ cùng đại ca hồ nghi ánh mắt cùng hỏi, Hồng Diệp nhất thời cũng không biết nên như thế nào giải thích.

“Không tốt, nhị cô nương tình hình không tốt .”

Nha hoàn hầu hạ Mai Muội Viện lấy giải được tính mang một viên trở về cho nàng như Mai Muội Viện ăn vào thì té xỉu trên giường vội vàng chạy tới đại sảnh cầu cứu.

Nghe vậy, bốn người sắc mặt đại biến, Hồng Diệp dẫn đầu chạy đến Mai Muội Viện phòng Mai Tử Vân tắc giúp đỡ cha mẹ đuổi theo sau .

“Tỷ.....” Hồng Diệp đi vào trong phòng nhìn sắc mặt xanh trắng Mai Muội Viện , nàng vội vàng tiến lên nâng dậy nàng, cẩn thận xem xét tình huống của nàng đôi mi thanh tú không khỏi cau lại .

Không tốt, tỷ tỷ trúng độc tình huống so với mọi người nghiêm trọng hơn , có thể là bởi vì nàng có thương tích trong người, thân mình tương đối suy yếu, độc xâm nhập khá nhanh . Nàng việc không ngừng theo trong lòng lấy ra được bình, đổ ra hai viên viên thuốc làm cho nàng ăn vào.

“Đại muội.”

“Muội viện.”

Mai Tử vân lúc này giúp đỡ cha mẹ bước vào trong phòng, Hồng Diệp thừa dịp ba người tiến lên xem xét tỷ tỷ tình huống khi, phân phó nha hoàn đem trong phòng rửa sạch sạch sẽ, tiếp theo mới lặng lẽ rời khỏi phòng.

“Hồng Diệp, tỷ tỷ người tình huống thế nào?”

Bên ngoài hậu viện Quế Hương, thấy nàng xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn che kín ưu sầu theo trong phòng đi ra, quan tâm liên hỏi.

“Không có việc gì. Dì Quế, mọi người trúng là thất điệp lan vĩ độc, độc này là do Liệt hạ.”

Mọi người trúng độc coi như rất nhỏ, sẽ không lấy đi mạng, trong lòng nàng hiểu được đây là Âu Dương Liệt cảnh cáo nàng ..

Nhìn đến mọi người tình huống, nàng không dám tưởng tượng, nếu là hấn độc xuống lần nữa nặng thêm một chút, kết quả nàng hay không thể tưởng tượng ..

“Người này nói chuyện không tiện, chúng ta về trước người trong phòng bàn lại.”

Quế Hương lôi kéo tay nàng, thừa dịp mọi người không chú ý tới các nàng, bước nhanh trở về Hồng Diệp phòng nhìn thấy một thân ảnh thân quen tựa hồ đã đợi chờ các nani lâu.

“Mạc đại ca!” Hồng Diệp vui vẻ kinh hô, vội vàng tiến lên nhìn kỹ. Thật là Mạc Ngôn, hấn hảo

Tốt quá đứng ở nàng trước mắt, thật tốt quá, nàng tự xuất cốc sau bất an tâm, cuối cùng có thể buông xuống.

“Mạc Ngôn, người làm sao có thể ở trong này?” Quế Hương vẻ mặt ngưng trọng, nhìn thấy hấn cũng không giống Hồng Diệp như vậy vui vẻ. Người ở trong này vậy thiếu chủ cũng đến đây.

“Thiếu chủ muốn ta tiện thể nhấn tới Hồng Diệp.”

Mạc Ngôn liếc mắt đến hai người một cái, như trước mặt không chút thay đổi bộ dáng, chút không có gì vui sướng loại tình cảm.

“Mau nói cái gì..... Đợi chút, Mạc đại ca, mặt của người sắc không thích hợp, người có phải hay không trúng độc?”

Cho dù sớm có chuẩn bị tâm lý, Âu Dương Liệt đã tìm được nàng, nhưng chính mắt nhìn thấy hấn ở Mạc đại ca truyền mệnh lệnh của hấn nàng nhưng lại không có một tia muốn chạy trốn ý niệm trong đầu, ngược lại chờ mong gặp lại cái kia nam nhân. Còn không kịp miệt mài theo đuổi chính mình phức tạp tâm tình, đột nhiên phát hiện ánh mắt mơ hồ Mạc Ngôn, nàng vội vã hỏi.

Mạc Ngôn xem nàng liếc mắt một cái, đáy mắt có tia bội phục, nàng có thể liếc mắt một cái nhìn ra đến, đây cũng chứng minh Hồng Diệp sử độc bất phạm, không hổ là thiếu chủ một tay dạy dỗ đi ra.

“Cái gì! Mạc Ngôn trúng độc? Ta không thấy như vậy!”

Quế Hương khẩn trương ở trên mặt hấn đi tuần tra, lại như thế nào cũng nhìn không chỗ khác thường .

“Không chỉ là ta, Kim, Ngân bà bà, lão Triệu, còn có những người khác, tất cả đều bị thiếu chủ tìm được rồi. Thiếu chủ đối chúng ta hạ tử ngọc phệ cốt.”

Mạc Ngôn trên mặt vẫn không có một tia pháp phòng, vẫn là một bộ mặt không chút thay đổi nói, như người trúng kịch độc không phải hấn.

Nghe vậy, hai người sắc mặt khê biến. Tử ngọc phệ cốt loại này độc, là mỗi đến giờ tý cùng buổi trưa sẽ gặp phát tác kịch độc, này độc càng làm toàn thân giống như vạn nghê phệ cốt, cái loại này đau đớn cũng không người bình thường có thể chịu được, nếu khó giải được phải chịu một cái canh giờ.

Trúng độc này giả, phải trong bảy ngày uống thuốc giải được, nếu không độc tính đem xâm nhập nội tạng, làm cho nội tạng bị cắn bị tiêu hủy hầu như không còn, đến lúc đó cho dù là có đến giải được cũng vô dụng. Nhưng thường thường có người chịu không nổi loại này chuy tâm đến xương đau nhức, hấn không đến bảy ngày, liền tự sát cầu giải thoát.

“Mạc đại ca, người trên người độc hiện tại này canh giờ không có phát tác, chắc là Liệt cho người tạm thời giảm đau được phải không?”

Hiện tại đúng là giờ tỵ, cũng là độc tính phát tác thời điểm, nhưng hẳn lại một bộ không có việc gì bộ đáng, hẳn là ăn xong Âu Dương Liệt cấp tạm thời giảm đau được, làm cho hẳn có thể thuận lợi đến truyền lời.

“Đúng vậy.” Mạc Ngôn vuốt cằm, Hồng Diệp xác thực hiểu biết thiếu chủ.

“Không nghĩ tới những người khác nhanh như vậy đã bị thiếu chủ tìm được rồi, nhưng lại bị thiếu chủ hạ nặng như vậy độc, xem ra thiếu chủ lúc này tức giận đến không nhẹ.”

Quê Hương sắc mặt trầm trọng nói. Nàng này người khởi xướng kết cục, tuyệt đối hội so với những người khác thậm hơn, thiếu chủ tuyệt không tha cho nàng.

“Liệt, hẳn muốn người nói cái tới ta?”

“Thiếu chủ nói đêm nay chính là cảnh cáo, nếu là người không muốn theo ta đi, thì hậu quả chính người phụ trách. Còn có những người khác, tử ngọc phê cốt độc hiện tại sớm phát tác, lúc này thiếu chủ không tính thay bọn họ tạm thời giảm đau, trừ phi nhìn thấy người, nếu không sẽ làm ọi người đan dược sẽ để bọn họ chịu đau đớn một cái canh giờ.”

Mạc Ngôn khó được một lần nói dài và nhiều như thế trong lời nói, trong giọng nói có rõ ràng vội vàng, hẳn sợ những người khác không chịu nổi độc phát thống khổ.

“Ta căn bản không hề có đường để chọn lựa. Ta lưu lương từ giấy ọi người, chúng ta đi.”

Hồng Diệp tươi cười có vị chua xót. Vì sao hẳn cũng chỉ hội uy hiếp nàng, luôn không cho nàng phản kháng? Để lại tờ giấy giải thích hành tung sau, ba người sắc mặt trầm trọng cùng nhau biến mất ở màn đêm trung.

Con người đen như ngọn đuốc, nhìn xa ngoài cửa phòng âm trầm bóng đêm.

Tính tính thời gian, hẳn chờ người cũng gần đến.

Âu Dương Liệt thay chính mình châm chén rượu, không nhìn trong phòng mấy người kêu rên đau ngâm thanh, lãnh khốc trên mặt lộ ra một chút âm trầm, nhếch bạc môi càng có vẻ vô tình.

“Thiếu chủ tha mạng a!” Lão Triệu, Kim, Ngân bà bà, đau đến trên mặt đất lăn lộn, tiếng kêu rên không ngừng, trầm miêng một lời cầu tình nói. Bọn họ toàn thân giống như vạn nghê phê cốt bàn, loại này chuy tâm đau nhức cho dù là con người sắt đá cũng chịu không nổi, huống chi là bọn hắn ba người đã già xương cốt đâu còn như trước. Chỉ sợ không cần chờ một cái canh giờ, ba người sẽ chịu không nổi loại loại đau đớn này, tự sát cầu cái giải thoát rồi.

Âu Dương Liệt thờ ơ, nâng chén uống rượu, con người đen xẹt qua một chút lửa giận. Hẳn nâng mâu nhìn phía ngoài cửa, tam mặt thân ảnh đồng thời phiêu nhiên dừng ở hành lang dài, trong đó một chút tinh tế thân ảnh lại nhắm thẳng trong phòng vội vàng chạy tới.

“Triệu gia gia, Kim, Ngân bà bà, các người làm sao vậy?”

Hồng Diệp ở ngoài cửa chợt nghe đến ba người tiếng kêu thảm thiết, vội vàng nhảy vào trong phòng, chỉ thấy ba người cuộn lại thân thể trên mặt đất lăn lộn, ba người sắc mặt trắng bệch, làm như cố nén thật lớn thống khổ.

Thấy thế, Hồng Diệp khổ sở đỏ hốc mắt. Đều là nàng làm phiền hà bọn họ! Rưng rưng hai tròng mắt nhấc lên, chống lại một đôi con người đen kia, nàng sốt ruột cầu nói: “Liệt, ta đã đến đây, mau cho bọn hắn giải được đi, bọn họ tuổi lớn như vậy, chịu không nổi loại này đau nhức tra tấn.”

Âu Dương Liệt lạnh lùng mắt liếc nàng một cái, sắc bén con người đen thẳng nhìn chằm chằm Quê Hương, hẳn thương thức bắt tay vào làm từ chén, bạc môi phun ra lạnh như băng vô tình trong lời nói đến.

“Mao Quê Hương, người là muốn chính mình động thủ, hay là muốn ta tự mình ra tay?”

Quế Hương toàn thân chỉ không được phát run, sắc mặt trắng nhợt. Nàng biết của nàng kết cục tuyệt đối hội thực phẩm, thiếu chủ tuyệt không tha cho nàng, chẳng qua làm giờ khắc này chuyện xảy ra, nàng nhưng lại so với chính mình đoán trước còn muốn sợ hãi hơn i.

“Không cần.” Hồng Diệp nhanh chóng che ở Quế Hương trước người, xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn khẩn cầu, chỉ sợ hấn ngay sau đó sẽ ở không người phát hiện trúng đối Quế Hương đau hạ sát thủ.

Âu Dương Liệt vẫn là không nói một câu, con ngươi đen để có gạt bỏ ý, giống như khóa trụ con mồi, nhanh nhìn chăm chăm Quế Hương. Tuần khốc gương mặt thượng, như bao trùm một tầng hàn sương, trong phòng buộc chặt bầu không khí, làm người nghĩ đến liền làm cho ngay cả đau trên mặt đất lẫn lộn ba người cũng phát giác khác thường, cố nén đau đớn, khẩn trương nhìn chăm chú vào Âu Dương Liệt.

Xoay mình, ở mọi người kinh ngạc dưới ánh mắt, Hồng Diệp thừa dịp bên cạnh Mạc Ngôn chưa chuẩn bị, cướp đi trong tay hấn trường kiếm, cũng ở mọi người tiếng kinh hô trung, đem trường kiếm để ở chính mình cổ hạ, hai tròng mắt hàm quật nghênh thị Âu Dương Liệt lóe lửa giận con ngươi đen.

“Ta nói rồi, Độc vương cốc mỗi người đối ta đều rất trọng yếu, nếu là người thương tổn gì một người, ta này cả đời cũng không hội bước vào Độc vương cốc từng bước. Hiện tại người không chỉ có đối bọn họ hạ độc, còn tính ở ta trước mắt ta giết Di Quế, bọn họ liệu chết theo giúp ta xuất cốc, ta cũng không thể vô tình vô nghĩa, một khi đã như vậy, ta đây liền cùng bọn họ cùng chết.”

Cùng hấn đồng giường cộng chằm nhiều năm, đối hấn tính tình nàng cũng biết vài phần, luôn luôn hỉ nộ vô thường dữ dằn hấn giờ phút này thấy chạy trốn nàng, thế nhưng không có giận tím mặt, cũng không phải hấn không tức giận, ngược lại là càng làm nàng sợ hãi đến cuồng nộ dưới sát khí của hấn, hấn là thật sự tính giết Di Quế, nếu nàng không ra tay can thiệp trong lời nói, Di Quế tuyệt đối sẽ ở trong chớp mắt ở giữa độc bắt ngờ tử.

“Người ở uy hiếp ta?” Âu Dương Liệt trong tay cần chén rượu thưởng thức bóp thành bột phấn.

“Người cũng uy hiếp ta.”

Hồng Diệp hít một hơi thật sâu, không ngại hấn bùng bùng tức giận, nhưng nàng biết tuyệt không có thể lại chọc giận hấn, nếu không khó bảo toàn mọi người bình an, vì thế ôn nhu thỉnh cầu nói:“Liệt, ta cầu người, buông tha Di Quế, đem giải được cấp mọi người được không? Ta với người hồi Độc vương cốc, mặc cho người xử trí, yêu cầu duy nhất, chính là đừng nữa thương tổn mọi người được không?”

Âu Dương Liệt nén giận con ngươi đen thật sâu nhìn chăm chú vào nàng hồi lâu, nhìn ra nàng đáy mắt còn thật sự, nàng là thật mang tính mạng uy hiếp hấn.

“Buông thanh kiếm ra, nếu là người dám bị thương chính mình, ta cam đoan làm cho bọn họ bị chết thực phẩm.”

“Trừ phi người đáp ứng không giết Di Quế, hơn nữa cảm ngộ phệ cốt giải được đưa ọi người.”

Hồng Diệp thế nào cũng phải đến hấn cam đoan. Nàng ngẫm bực chính mình đối hấn độc môn độc được chỉ nghiên cứu ra vài loại giải được mà thôi, tử ngộ phệ cốt nàng nghiên cứu hồi lâu, vẫn là tìm không ra gì giải độc phương pháp đến, nếu không nàng là có thể thay mọi người giải độc, không cần tại đây cầu xin hấn.

Mọi người liệu mình vì nàng hy sinh nhiều lắm, nàng vô luận như thế nào cũng phải bảo trụ mọi người mệnh, làm ọi người trở về Độc vương cốc mới được.

“Dem này được ăn vào, ta bỏ qua bọn họ.”

Âu Dương Liệt trong nháy mắt đem viên tung lên không trung Hồng Diệp cánh tay hướng không trung nhất tiếp, hai tròng mắt nhìn chăm chú hấn một hồi, không nhiều lời đã đem được cấp nuốt vào.

“Người sẽ không sợ này được có độc?”

Nàng nhìn bộ dáng, làm hấn ngực tức giận nàng nghĩ đến hấn sẽ không đối nàng hạ độc sao?

“Cho dù có độc, ta cũng không sợ, bởi vì cuối cùng người nhất định sẽ vì ta giải độc, sẽ không nhẫn tâm xem ta thống khổ. Liệt, ta nói đúng không?”

Hồng Diệp mâu nội tình tự phức tạp, nàng nhìn chăm chú vào hấn tức giận mà buộc chặt gương mặt, phát hiện hấn dường như gầy đi, mà này phát hiện nhưng lại làm trong lòng nàng có một tia thương sót .

Tưởng rằng sau khi rời đi Độc vương cốc, nàng sẽ không tưởng gặp lại hấn, nhưng nhìn thấy Mạc Ngôn xuất hiện khi, nàng lại không có một tí đào tẩu ý niệm trong đầu, ngược lại có chút chờ mong cùng hấn gặp lại, cho dù biết rõ đối mặt hấn tức giận. Xem ra thực làm cho Dì Quế đoán trúng, nàng đối hấn là có cảm tình, chính là này phân cảm tình chính mình vẫn không muốn đi thừa nhận.

Lời của nàng làm con người đen hấn híp lại, nhìn chăm chú của nàng ánh mắt có tia ôm nhu , ngực tức giận không hiểu sao đã không còn , hấn hướng qua ba người quay cuồng quăng đi bình sứ bạch ngọc, trầm giọng gầm lên:“tất cả đều cút cho ta đi ra ngoài! Trước khi ở ta thay đổi chủ ý”.

Ba người như lấy được đặc xá, vội vàng run run đổ ra viên thuốc ăn vào, cùng nhau miễn cưỡng đỡ đứng lên, Quế Hương cùng Mạc Ngôn cũng rời đi, thuận tay đóng cửa phòng. Mọi người chỉ có thể dưới đáy lòng cầu xin mong Hồng Diệp gặp vận may.

“ Đã như ý người mong muốn, còn không đem kiếm buồng, lại đây.”

Thẳng đến trong phòng chỉ còn lại có hai người, đối mặt hấn âm trầm gương mặt, nàng mới cảm thấy sợ hãi. Nàng nuốt nước miếng một cái, buồng trong tay trường kiếm, nhin xuống muốn tông cửa xông ra ý niệm trong đầu như lại kiên trì hướng hấn đi đến.

Bước đi không được vài bước, thân thể của nàng đột nhiên mềm nhũn té xuống trên mặt đất một chút cao lớn thân ảnh mau từng bước lăm ôm lấy của nàng eo nhỏ, đem nàng vô lực thân thể mềm mại cuối ôm lấy.

“Kia viên thuốc là tô cân xương sụn đan.”

Hồng Diệp toàn thân mềm yếu vô lực ngã vào Âu Dương Liệt trong lòng, nàng hiện tại động liên tục những ngón tay khí lực đều không có.

“Đúng vậy, ta muốn từ đây về Độc vương cốc trên đường ngươi từng bước cũng không có thể rời đi của ta ôm ấp.”

Tuần khốc gương mặt nén giận nhìn gần nàng xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn, bên tai nàng cắn răng gầm nhẹ nói.

Hấn đến giờ phút này, ôm lấy nàng mềm mại thân thể nghe trên người nàng quen thuộc mùi hương thoang thoảng với hành động nàng chạy trốn ngực không ngừng tích lũy phần giận như bấy giờ mới dần dần bình ổn, hấn tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha của nàng.

“Có cần làm như vậy sao? Ta đáp ứng rồi ngươi, sẽ tuân thủ lời hứa với ngươi hồi Độc vương cốc,nàng toàn thân không một chút khí lực nói , vừa muốn như thế nào tắm rửa , nhà xí thì sao ?”

Nàng bắt đắc dĩ cười khổ nói. Hấn nếu thực tính dọc theo đường đi hầu hạ nàng, làm cho nàng không hề một chút riêng tư trong sinh hoạt , nàng tuyệt đối phải phản kháng.

“Đừng quên, các ngươi mọi người cùng nhau phản bội ta, các ngươi trong lời nói, ta không bao giờ nữa hội tin.

Dọc theo đường đi ngươi có gì cần, ta đều đã tự mình giúp ngươi , vô luận ngươi có thể thuận hay không nhận, ta khuyên ngươi vẫn là sớm tập làm thói quen đi.”

Lần này, nàng một lần nữa trở lại hấn ôm ấp, hấn sẽ không lại cho nàng gì cơ hội trốn tránh, hết thấy đều do hấn vì nàng suy nghĩ ra . Hấn đối nàng đã muốn đủ khoan dung, xem ở nàng thì sống chết bảo vệ những người kia , hấn mới không có giết đám phản đồ đó , cho nên hấn tốt nhất đừng ý đồ chọc giận hấn.

“Liệt, ta nói rồi ngươi như vậy đa nghi, ta sẽ không thích.”

Hồng Diệp hiện trong tia mắt hiện lên không đồng ý, ý đồ muốn ngăn cản hấn ý niệm trong đầu. Nàng cũng không tưởng tượng mình là một phế nhân cho hấn chăm sóc nàng sở hữu hết thấy, cho dù hai người đã có vợ chồng chi thật, nàng vẫn không thể nhận.

“Mặc kệ người có thích hay không như ta vẫn vậy , người chỉ có thể chấp nhận , cả đời này đừng mơ tưởng chạy ra khỏi lòng bàn tay của ta .” Lời của nàng khơi lại sự tức giận của hắn , hắn ôm nàng đi nhanh hướng giường .

Xem ra hắn đối nàng rất nhân từ, mọi người đã bị trừng phạt, duy độc nàng không có hiện tại hắn sẽ làm cho nàng biết được sự trừng phạt của hắn , tuyệt đối muốn cho nàng phải ghi tạc trong đầu.

“Người muốn làm cái gì?” Vô lực thân mình bị hắn đặt ở giường, tiếp theo hắn hai tay cùng sử dụng động thủ thoát khỏi của nàng quần áo, sợ tới mức nàng kinh hoảng vội hỏi nói.

Âu Dương Liệt đem lẫn nhau quần áo thoát ra , thân hình trần trụi rấn chừa hắn đang đặt lên tấm thân mềm mại của nàng, con người đen hiện lên nóng cháy hỏa dục, thẳng tắp khóa trụ nàng, không nhanh không chậm hôn lên mặt nàng ,nói đến bên tai nàng .

“Ta quyết định ở trên đường trở về, hết sức giúp nàng cho nàng trong bụng có đứa nhỏ, đến lúc đó ta xem nàng còn có thể chạy làm sao.”

“Ta không cần.” Hồng Diệp kinh hoảng khuôn mặt nhỏ nhắn phút chốc trắng bệch, thực tại bị hắn trong lời nói dọa đến.

Việc này quá nhanh chỉ cho nàng một chút thời gian, nàng không nghĩ đến và nàng chưa xác định hoàn toàn biết rõ chính mình đối hắn cảm tình, đã bị bách mang đứa nhỏ của hắn . câu nói của của nàng lại làm cho Âu Dương Liệt hiểu lầm.

“Nàng nói cái gì? Nàng không nghĩ muốn ta đứa nhỏ?”

Con người đen nguy hiểm nheo lại, ở nàng bên tai rống lên . Cuồng nộ mất đi lý trí, thâm nghĩ hung hăng đem tức giận phát tiết ở trên người nàng. Hắn thô bạo quắc trụ của nàng phần môi, động tác không còn ôn nhu mà là cường tác của nàng ngọt, một hồi kích cuồng bí mật mang theo trả thù hỏa dục, hung hăng đánh úp về phía vô lực chống cự nàng, đem hai người kéo đến sáng lạn tình triền lý..... (khúc này ta cũng chém hơn nhiều)

Này hai người rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Khách sạn ở một góc sáng sủa, Âu Dương Liệt bên cạnh bàn , trừ bỏ Mạc Ngôn, lão Triệu, Quế Hương, Kim, Ngân bà bà ở ngoài, hắn ra lệnh hồi Độc vương cốc.

Lão Triệu cẩn thận ngắm mắt thiếu chủ tuần khốc buộc chặt gương mặt, tầm mắt đi xuống dừng ở lại trong lòng ngực đang ôm vào Hồng Diệp , hai mắt nhắm nghiền mỗi một khuôn mặt nhỏ nhắn.

Đêm đó Hồng Diệp vì cứu mọi người chui đầu vô lưới, bọn họ hai người ở tại trong phòng suốt ba ngày, không có bước ra cửa phòng từng bước. Hôm nay trời mới sáng sớm, thiếu chủ liền ôm Hồng Diệp xuất hiện ở mọi người trước mắt, hạ lệnh chạy về Độc vương cốc.

Lão mất vừa chuyển, nhìn không gian khách sạn bao quanh tiếng người ồn ào, như khi ở mấy người bọn họ bước vào khách sạn ,không ai dám lớn tiếng nói chuyện, ánh mắt thỉnh thoảng hướng bọn họ , liền ngay cả tiểu nhị động tác cũng thật cẩn thận.

“Vài vị khách quan, đây là nấm hương trúc cẩu và canh gà, thỉnh các vị chậm dùng.”

Tiểu nhị khi rời đi , còn trộm ngắm vài lần Hồng Diệp trong lòng Âu Dương Liệt như ánh mắt đó lại lọt vào ánh mắt Âu Dương Liệt , hắn tàn nhẫn nhìn chăm chăm lại thế là tiểu nhị sợ tới mức bước đi lảo đảo, nghiêng ngã rời đi.

Mọi người trong khách sạn đều nhìn thấy tiểu nhị chột vật bộ dáng, đều không dám lên nhìn .

Lúc này, mọi người ngay cả thở lớn cũng không dám thở một chút, vội vàng cúi đầu dùng bữa tạo nên không gian khách sạn quỷ dị, thần kỳ im lặng.

“Uống canh gà, nàng ba ngày này cũng chưa ăn cái gì .” Âu Dương Liệt lấy thìa canh gà, thổi nguội một chút sau, để sát vào miệng nàng , ý bảo nàng mở miệng uống.

Hồng Diệp chậm rãi mở hai tròng mắt, nhìn thẳng hấn thâm thúy con người đen, điền đạm nói: “Ta không đói bụng.”

Con người đen nhú lại, nhìn chăm chú vào nàng mỗi một khuôn mặt nhỏ nhắn, ôm nàng thân thể mềm mại cánh tay căng thẳng, cảnh cáo nói: “Ta khuyên người tốt nhất đừng chọc giận ta.”

Ở một bên năm người nhìn xem kinh hồn, không tiếng động cúi đầu dùng bữa, nhưng thỉnh thoảng nâng lên lo lắng ánh mắt nhìn hai người.

Hồng Diệp vô lực nhìn hấn nén giận. Ba ngày qua này, nàng bị hấn vây ở giường, toàn thân hư nhược vô lực nàng chỉ có thể tùy ý hấn ở trên người nàng hết sức điên cuồng mà đoạt lấy, hấn thật sự như trong lời nói i – muốn cho nàng có đứa nhỏ.

Liên tục ba ngày ép buộc, nàng thân mình trừ bỏ vô lực ở ngoài, toàn thân mệt mỏi, mệt đến nàng ngay cả trợn mắt khí lực đều không có, căn bản không có gì khẩu vị.

“Liệt, ta thật sự mệt chết đi, ta không có khẩu vị để ăn, ta hiện tại thậm chí hảo hảo ngủ “

Trán vô lực đổ hướng hấn gáy oa, nhắm lại hai tròng mắt, ghé vào lỗ tai hấn suy yếu thấp nói.

Xem nàng mệt thành này phó bộ dáng, gương mặt lạnh lùng hơi chuyển biến, biết nàng thể lực kém, hướng chỉ là suốt hoan ái ba ngày, cũng khó trách nàng hội mệt ngay cả trợn mắt khí lực đều không có. Trầm thấp tiếng nói mang theo một chút ôn nhu, ở nàng bên tai khẽ nói: “Lại như thế nào không khẩu vị, cũng phải uống bát canh gà, đợi cho đến thành trấn trước, tìm khách sạn tốt, cho nàng tắm rửa rồi mới hảo hảo ngủ.”

“Đúng vậy, Hồng Diệp, người hảo hảo cũng uống bát canh gà, bổ sung lực.”

Kim bà bà xem thiếu chủ sắc mặt dụ đi không ít, để tránh Hồng Diệp lại làm hấn tức giận, vội vàng ra tiếng khuyên nhủ.

Xem Hồng Diệp mệt thành không thành người hình bộ dáng, tưởng cũng biết là bị thiếu chủ ** quá độ, suốt ba ngày tra tấn, đúng là đáng thương nha đầu! Mặc dù không biết hai người trong lúc đó lại phát sinh chuyện gì, nhưng dọc theo đường đi thiếu chủ không ổn định mà nổi giận tính tình khả làm ọi người như miếng băng mỏng, bởi vậy năm người đạt thành hiệp nghị, vẫn là khuyên Hồng Diệp chiều theo thiếu chủ, để tránh mọi người những ngày khổ sở.

Hồng Diệp mệt mỏi trợn mắt, phát hiện mọi người khẩn cầu lo lắng ánh mắt, không khỏi ở trong lòng thâm than.

Thôi, vì không ọi người lo lắng khổ sở, nàng vẫn là đừng nữa chọc giận hấn, dù sao nàng tình cảnh hiện tại so với cá chậu chim lồng còn không bằng.

Phấn môi khẽ mở, một muỗng canh gà nhanh chóng vào trong miệng nàng từ thìa từ thìa đến nàng uống xong hết bát canh gà, Âu Dương Liệt thế này mới vừa lòng lấy ống tay áo lau đi miệng nàng tùy ý nàng một lần nữa nhắm lại hai tròng mắt.

(haha sau hem lấy khăn mà lấy ống tay áo lau miệng anh này ở dơ wa ____ chạy thôi)

Hồng Diệp chịu thuận theo ý, làm cho Âu Dương Liệt tâm tình rõ ràng chuyển hảo, cũng làm ọi người rất cục có thể yên tâm mà hảo hảo dùng bữa.

Đột nhiên, vài tên đáng người khôi ngô đại hán đi vào khách điểm, ở bước vào đồng thời liền nhận thấy được này gian khách sạn dị thường im lặng, không giống bình thường khách sạn có khách người nơi chuyện ồn ào, vài tên đại hán theo bản năng đi tuần tra người khách điểm, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở góc dài bàn Âu Dương Liệt đám người.

“Lão đại, chính là cái kia xú nha đầu, còn có cái mục kia, phá hỏng việc tốt vừa rồi của chúng ta, đem chúng ta vài tên huynh đệ đánh cho hấp hối, còn hại chúng ta linh không được ngân lượng.”

Trong đó một tên một mắt nhìn thấy Âu Dương Liệt trong lòng Hồng Diệp, còn có ngồi ở dài ghế Quế Hương sau chỉ vào hai người, cho người cầm đầu, trên mặt nam nhân đó điều có sẹo, cắn răng oán hận nói.

Nhóm người này đúng là Thiết Huyết Bang, chỉ cần có tiền là có thể sai bọn họ làm việc, mặc kệ là giết người phóng hỏa, chuyện làm không có lương tâm chỉ cần có tiền bọn họ đều làm .

Nam nhân trên mặt có điều đao sẹo, ánh mắt chống lại Âu Dương Liệt sắc bén con người đen trong lòng rừng mình. Hắn có thể dẫn dắt đàn huynh đệ này không chỉ bằng võ công, còn có vài phần thông minh , chỉ cần liếc mắt một cái, hắn chỉ biết này nam nhân khó đối phó, để tránh sinh ra nhiều không hay , hắn phân phó vài tên huynh đệ di hướng khách sạn, mà nam nhân một mắt cho dù lòng không cam, cũng không dám cãi lời mệnh lệnh, hắn rời đi khi còn ngoan trừng Âu Dương Liệt trong lòng Hồng Diệp liếc mắt một cái.

“Đây là chuyện gì xảy ra?” Âu Dương Liệt mang chút đồ ăn vào đĩa , con người đen chưa nâng, đậm hỏi.

Quế Hương đem sự tình đơn giản nói một lần. Nàng hiện tại nhưng là thiếu chủ cái đình trong mắt, có thể không mở miệng nàng liền tận lực không mở miệng.

“Các người cũng thật lợi hại, xuất cốc không bao lâu, có thể xảy ra nhiều chuyện đến thế .”

Âu Dương Liệt không hề giận lạnh đậm nói, con người đen ở nhìn chăm chú vào trong lòng ngủ thiên hạ đề thấp tiếng nói đối năm người thấp nói:“Chúng ta trước lên xe ngựa, các người dùng xong bữa thì đi ra.”

Thấp giọng nói xong , hắn ôm lấy ngủ say thiên hạ, đi nhanh đi ra ngoài. Trên đường trải qua mấy bàn khách nhân, thế này mới có thể nhìn thấy hắn trong lòng thiên hạ dung mạo, vài tên khách nhân nhìn thấy trong lòng không khỏi âm thầm tiếc hận: Đáng tiếc như vậy xinh đẹp nhu nhược cô nương, lại rơi vào trong tay một nam nhân tàn nhẫn, nhất định là chịu không được đến đối đãi, nếu không như thế nào sắc mặt tái nhợt tiêu tụy thành như vậy.

Ngay tại Âu Dương Liệt bước ra khách sạn, ôm Hồng Diệp đang chuẩn bị đi hướng đồ ở một bên xe ngựa khi, phía sau truyền đến một tiếng quát:“Mặc kệ người là ai, lập tức buông ta tiểu muội!”

8. Chương 8

Âu Dương Liệt ôm Hồng Diệp toàn thân nhìn về phía người tới, người này thân hình cùng hắn tương đương, ngũ quan tuấn lãng , ánh mắt ó cổ chính khí, ánh mắt sáng ngời hữu thần, người này nhìn đã thấy là người quang minh lỗi lạc .

“Đại ca.” Hồng Diệp bị hắn tiếng hét lớn bừng tỉnh, mở mắt trợn nhìn thấy Mai Tử Vân, mấy ngày nay chịu ủy khuất chưa xót tất cả phiếm khai, nàng ủy khuất nhìn hắn.

“Mặc kệ các hạ là ai, thỉnh lập tức buông tiểu muội.” Mai Tử Vân cao giọng nói lại lần nữa .

Đêm đó tiêu cục mọi người không hiểu lý do vì sau trúng độc , tiểu muội tức mất đi bóng dáng, chỉ để lại tờ giấy ngắn gọn nói rõ mọi người hội trúng độc nguyên nhân là do nàng , nếu nguyên nhân tai họa này là do nàng dựng lên, cũng chỉ có nàng mới có thể giải quyết, nàng không có việc gì, mọi người không cần lo lắng an nguy của nàng .

Nhìn đến bức thư , toàn tiêu cục mọi người rối loạn, mọi nơi tìm kiếm của nàng tung tích, thật vất vả tại đây làm cho hắn tìm được, tạm thời mặc kệ này nam nhân là ai, hắn vô luận như thế nào cũng phải đem tiểu muội mang về mới được.

“Kia nhìn người hay không có bốn sự này.”

Âu Dương Liệt liếc mắt trong lòng thiên hạ, phát hiện nàng một bộ nóng lòng đầu hướng người tới ôm ấp bộ dáng, một phen lửa giận nhanh chóng phát hỏa trong ngực hắn .

“Vậy đắc tội.” Mai Tử Vân trường kiếm ra khỏi vỏ, dẫn đầu ra tay. Âu Dương Liệt ôm Hồng Diệp, cho dù trên người không có binh đao, đối phó hắn vẫn dư dả, nhưng hai người để tránh thương đến Hồng Diệp, bất luận là ra chiêu hoặc là phòng thủ, đều đã né qua gì mới có thể không thương đến trong lòng thiên hạ .

“Dừng tay, các người đều dừng đánh !” Hồng Diệp kinh hô. Tuy rằng nhìn ra được đến hai người ra tay đều có sở giữ lại nhưng bất luận là gì nhất phương bị thương, nàng cũng không nguyện.

Ở khách điểm nghe được tiếng đánh nhau lao tới năm người, ở biết đối phương là Hồng Diệp đại ca, quyết định tạm không ra tay, chậm đợi một bên quan khán.

“Người là sợ ta làm bị thương hấn mà đau lòng sao?”

Âu Dương Liệt nghiêng người né qua trường kiếm, trở bàn tay đánh về phía hấn cầm kiếm cổ tay phải, Mai Tử Vân cổ tay phải tê rần, rút tay về đồng thời, phát ra một đạo kiếm khí bổ về phía Âu Dương Liệt, Âu Dương Liệt ở ôm Hồng Diệp xoay người rơi xuống đất khi, cảm tức hời trong lòng thiên hạ.

“Liệt, hấn là đại ca của ta, ta đương nhiên không hy vọng hấn bị thương.”

Hồng Diệp trong lòng biết hấn hướng đến tay không tự mình ra tay, không phải hấn võ công kém, mà là hấn một thân xuất thần nhập hóa sử độc khả năng làm cho đối phương ở trong chớp mắt ngã xuống đất, lại không cần dơ tay hấn.

Hấn đến bây giờ còn chưa đối đại ca hạ độc, nói vậy bao nhiêu là xem ở của nàng mặt mũi.

“Như vậy còn ta? Nếu là ta bị thương, người khả sẽ có có bỏ qua cho hấn?”

Con người đen thâm trầm khóa trụ nàng sót ruột hai tròng mắt, của nàng trả lời đem quyết định Mai Tử Vân sinh tử.

Nàng cùng người nhà tương nhận thức không lâu, nếu là bọn họ trong lòng hấn địa vị hơn với hấn này đồng giường cộng chằm nhiều năm nhân, như vậy Mai Tử Vân cũng không cần sống sót, bất luận kẻ nào trong lòng nàng cũng không thể có địa vị vượt qua hấn, cho dù là người nhà của hấn cũng giống nhau.

“Ta sẽ.” Hồng Diệp không chút do dự trả lời, hai tròng mắt thản nhiên nhìn thẳng hấn con người đen, nhìn ra hấn đáy mắt bất an, đáy lòng không khỏi nổi lên một cỗ không tha. Nàng lần này chạy ra cốc, trừ bỏ làm hấn giận tím mặt ngoại, càng làm cho hấn đối nàng lo được lo mất, nếu không hấn sẽ không đối nàng hành hạ thế, làm cho nàng không thể rời đi hấn nửa bước.

“Người đây là thiệt tình ý, vẫn là sợ ta làm đại ca người bị thương, cố ý gạt ta?”

Con người đen để lộ khí hơi lui, hồ nghi nhìn thẳng nàng; Đối lời của nàng, hấn thật sự không thể tấn tín, hấn vẫn biết hấn trong lòng nàng hấn địa vị, hiện tại liền ngay cả người nhà của hấn đã ở nàng trong lòng giữ lấy nhỏ nhoi, mà hấn là phủ vẫn như cũ vẫn là ghê hận bết? Nghĩ như vậy có thể đó khả năng là vị trí của hấn, một cỗ hờn dỗi chiếm cứ ở hấn ngực.

“Liệt.” Nàng than nhẹ, bất đắc dĩ nói: “Ta nói rồi, ta không thích đa nghi người.”

“Cho nên đây là thiệt tình, ta thật sự quan tâm người thật sự chẳng muốn người bị tổn thương.”

Hấn lại xác nhận nói, thẳng đến nàng khẳng định vuốt cảm, con người đen để hiện lên một chút vui sướng, nhếch bạc môi khẽ nhếch.

Ở một bên cầm kiếm muốn đánh Mai Tử Vân, ở bọn họ hai người bắt đầu đối thoại sau liền dừng lại thế công.

Hấn trong lòng biết Âu Dương Liệt vẫn chưa toàn lực ứng phó, lấy hấn ôm Hồng Diệp, tay không tác sát, vẫn đang du đao có thừa né tránh hấn chiêu thức, hấn chỉ biết này nam nhân võ công không kém, nếu là trở thành địch nhân, chỉ sợ sẽ là một đối thủ đáng sợ.

Hấn mới vừa rồi nghe được đối thoại biết được mối quan hệ hai người, nói vậy nam nhân này tại Hồng Diệp mất tích mười một năm có liên quan và cùng nàng có quan hệ mật thiết; Lại liếc mắt đứng ở khách sạn của năm người, xem ra hấn hôm nay nếu là muốn mạnh mẽ mang đi tiểu muội, chỉ sợ không phải chuyện dễ dàng.

“Xin hỏi các hạ như thế nào xưng hô? Cùng ta gia tiểu muội lại là loại nào quan hệ?”

“Độc vương cốc chủ Âu Dương Liệt, cũng là nam nhân của Hồng Diệp.”

Âu Dương Liệt khiêu khích nhìn thẳng hấn, khóe môi gợi lên nhất hình cung tà. Hấn đồ muốn nhìn một chút Mai Tử Vân nghe xong sau phản ứng như thế nào.

Nghe vậy, Mai Tử Vân sắc mặt hơi trầm xuống. Hắn mặc dù sớm đoán được hai người quan hệ ái muội, nhưng không nghĩ tới là loại quan hệ này, càng làm hắn kinh ngạc là người này thân phận; Độc vương cốc chính là trên giang hồ cầm địa chi nhất, thiện sát Độc vương cốc, đến nay không người sống sót, mà trước mắt người này đúng là Độc vương cốc cốc chủ!

“Liệt..... Người.....” Âu Dương Liệt lớn giọng tuyên cáo, làm Hồng Diệp xấu hổ cúi mặt, nàng căn bản không dám nhìn hướng huynh trưởng, ngậm bực cắn răng. Đây nam nhân ý định làm cho nàng ở đại ca trước mặt nan kham, cái này tử đại ca hội như thế nào tưởng nàng đâu? “ta hok h nam kham la gì nên de nguyên văn “

“Vô luận ngươi cùng muội ta quan hệ như thế nào, đều thỉnh các hạ cùng ta đi một chuyến Mai Phong tiêu cục.”

Mai Tử Vân nhìn hắn trong lòng khuôn mặt nhỏ nhắn khốn quẫn Hồng Diệp ánh mắt không dám đón lấy cái nhìn của hắn, xem ra đây nam nhân lời nói có thể tự mình nói không có sự nguyên ý của muội muội, nếu hai người quan hệ không đơn giản, như vậy hôm nay vô luận như thế nào đều muốn hắn theo hồi tiêu cục một chuyến, hướng cha mẹ giải thích rõ ràng.

“Ta không kiên nhẫn lại cùng ngươi tiêu hao lời, đừng ép ta thực đối với ngươi hạ độc thủ.” Âu Dương Liệt tính nhẫn nại mất hết gót chân nhất tuyệt, ôm Hồng Diệp thẳng đi hướng xe ngựa.

Đứng lặng cho khách sạn tiền năm người ở cùng thời gian có điều động tác; Mạc Ngôn phụ trách bán trụ Mai Tử Vân, bốn người khác lên xe ngựa rời đi.

“Tiểu muội.”

Mai Tử Vân đang muốn đuổi theo xe ngựa, lại bị Mạc Ngôn mau từng bước ngăn cản trụ, thường ở hắn mở miệng phía trước vô biểu tình nói:“Xin khuyên ngươi dừng lại theo kịp, Hồng Diệp cùng thiếu chủ trong lúc đó chuyện, không phải ngoại nhân có thể nhúng tay, nếu lại tới chọc giận thiếu chủ, đối với ngươi tuyệt không có lợi. Độc vương cốc sử độc có thể ngươi cũng đã thấy qua, trước đó vài ngày các ngươi đã mở thêm kiến thức, nếu ngươi thật muốn tử thì liền cứ việc chạy theo đi!”

Mạc Ngôn nói vừa xong, không đợi hắn phản ứng, thân mình nhảy lên thi triển khinh công, đuổi theo xe ngựa mới vừa rời đi.

Thì ra, mấy ngày hôm trước ban đêm, tiêu cục mọi người vô cớ nôn mửa, đau bụng là Âu Dương Liệt hạ độc.

Đối mặt một người am hiểu sử độc, võ công lại không kém, xác thực không phải đối thủ của hắn. Thật vất vả tìm được tiểu muội, chẳng lẽ cứ như vậy làm cho hắn mang đi sao?

Mai Tử Vân khuôn mặt tuấn tú trầm trọng nhìn phương hướng xe ngựa rời đi. Nhưng ít ra hắn biết Âu Dương Liệt sẽ không đối tiểu muội bất lợi ngược lại hắn còn thấp phần để ý nàng, điểm ấy nhưng trước mắt đã làm cho hắn thật có thể yên tâm. Xem ra, hắn về trước tiêu cục một chuyến, cùng người nhà thảo luận sau lại.

Khí trời nhiệt khí như đám sương bao vây quanh vây trụ hai người, hư nhuyễn vô lực thân thể mềm mại ngâm ở trong thùng gỗ lớn, một thân băng cơ ngọc bại lộ ở một con người đen tiền nòng bóng, cùng với thân hình ngăm đen rắn chắc đang ôm nàng trong ngực hình thành mãnh liệt đối lập. Của nàng trán tựa vào hắn gáy, vô lực thân thể mềm mại tựa vào hắn trước ngực, tùy ý hắn ôm ở nàng cẩn thận da thịt làm cảm dao động thăm dò.

“Liệt, ta thật sự mệt chết đi.” Hai tròng mắt nhắm chặt, nàng ở trong vòng tay ấm áp bao trùm trụ nàng bất đắc dĩ thở dài.

Cho dù hắn thật muốn làm cho nàng có đứa nhỏ, làm ơn cũng đừng như vậy tích cực, tốt xấu lưu một chút khí lực cấp nàng, nàng cũng không tưởng mỗi ngày đều hấp hối xuất hiện ở mọi người trước mặt.

Lửa nóng lời lẽ ở nàng cẩn thận hạ hắn hạ xuống hôn cổ nàng, tà tứ hàm trụ nàng một vành tai, ở nàng bên tai mỉm cười ách thanh nói nhỏ:“Yên tâm, ta nếu đáp ứng cho nàng tắm rửa sau hảo hảo nghỉ ngơi, liền nhất định làm được.”

“Kia xin hỏi người hiện tại hành vi, phải làm giải thích thế nào thích?” Hấn trong lời nói cùng hấn hành vi cần bản chính là hai việc khác nhau !

“Ta sẽ lướt qua tức chỉ. Nàng nên biết đối với nàng, ta vĩnh viễn cũng muốn không đủ.” Lời lẽ âm điệu vừa nghe xong quắc trạ của nàng phần môi, trần trọc **, đến nàng không thở nổi, hấn mới buông ra nàng. Nóng rực lời lẽ vẫn không tha ở nàng xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn càng không ngừng hôn, cuối cùng dừng lại ở nàng môi dùng hai tay ôm chặt trạ trong lòng thiên hạ, thỏa mãn than thở.

Ít nhất giờ phút này ở hấn trong lòng nàng, không hề chính là không xác. Từ tìm về nàng sau, hấn liền tuyệt không lại cho phép nàng nhân ở hấn trong lòng, tâm cũng không ở.

“Liệt, ta không phải không nghĩ muốn hài tử của chúng ta , cũng đừng phạt mọi người được không? Ít nhất lần này xuất cốc, làm cho ta xem chính mình xem lại tâm ý đối với chàng và ta cũng không phải không có tình cảm , chàng trong lòng ta địa vị tuyệt đối là không người có thể thay thế được.”

Trong suốt hai trông mắt nhìn thẳng hấn đáy mắt. Này dọc theo đường đi, hấn đối nàng cuồng bạo đoạt lấy, cùng dữ dần không ổn định tính tình, toàn đơn giản là đối của nàng bất an. Tái kiến hấn nàng đột nhiên thấy chính mình tâm ý, cũng không thể lại tra tấn hấn, thật sự nếu không đem chính mình tâm ý nói ra, chỉ sợ chịu khổ nhân tuyệt không chỉ có nàng.

Đôi tay to lớn trạ lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng con người đen tinh nhuệ nhìn chăm chú vào ánh mắt ấm áp của nàng ở trên mặt hấn.“Hôm nay, nàng khác thường nói rất nhiều làm cho ta cao hứng trong lời nói, này tất cả đều là lời thiệt tình của lòng nàng , hay cũng là một khác hạng mưu kế khác của nàng ?”

Không thể trách hấn không tín nhiệm nàng, nàng nếu thật có lòng dùng kế, tuyệt đối là trong đó nhân tài kiệt xuất, thông minh có nàng, khả thường đem trong cốc làm ọi người xoay quanh.

Hồng Diệp lại bất đắc dĩ than nhẹ, cảm thán chính mình không được tín nhiệm. Nàng hàm răng khê cắn trạ hấn môi dưới, giống như trừng phạt lại giống như khiêu tình, hai trông mắt bằng phẳng nhìn thẳng hấn, phần môi để ở hấn môi, cười khê:“Luôn luôn không coi ai ra gì như Âu Dương Liệt, như thế nào đối lời ta nói không có tự tin ? Tin tưởng ta bắt đầu để ý chàng , nhận thức tình cảm của ta đối với chàng là chuyện rất khó tin tưởng sao?”

“Nàng nguyện ý cho ta sinh đứa nhỏ sao?” Con người đen tiến ở chỗ sâu trong đôi mắt nàng , không buông từng cử chỉ trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng .

Nàng đêm đó trong lời nói khắc sâu vào hấn , hấn không tin mới ngăn ngừa vài ngày nàng sẽ chợt thay đổi, hấn không thể không nghi ngờ này quỷ linh tinh hay không ở kế hoạch cái gì.

“Đêm đó trong lời nói, chàng quả nhiên nghĩ sai ý.” Nàng mỉm cười thở dài,“Ta nói không cần, đều không phải là không cần hài tử của chúng ta , mà là ta vừa nhận rõ chính mình đối với chàng cảm tình, ta hy vọng chàng có thể cho ta một chút thời gian, mà không phải không nghĩ muốn hài tử của chúng ta .”

Nàng lúc ấy nên giải thích rõ ràng, nhưng hấn cũng không có cho nàng cơ hội, cho tới bây giờ, cuối cùng có thể giáp mặt đem hiểu lầm này nói ra . Nhìn hấn tuyệt vọng thống khổ bộ dáng, trong lòng nàng cũng không chịu nổi a!

“Lời này thật sao? Nếu là nàng dám đùa bỡn cảm tình của ta, lần này ta tuyệt đối lại thân thủ giết nàng.”

Con người đen xẹt qua một chút phệ huyết điên cuồng. Hấn đối nàng lần nữa trốn tránh đã muốn không có kiên nhẫn, nếu đến cuối cùng, hấn phát giác nàng dám can đảm lừa gạt hấn cảm tình, kia hấn hội không tiếc tự tay bị hủy nàng.

“Liệt, ta nói lại lần nữa xem, ta không thích chàng đa nghi , lần này ta liền tha thứ chàng , bắt quá không cho phép lại có lần sau. Lời nói của ta, chàng nếu là không tin, chàng thân tự đi nghiệm chứng.”

Hồng Diệp chẳng những không có bị hấn trong lời nói cấp dọa đến, ngược lại chủ động hôn trạ hấn, cái lưỡi dụ hoặc khinh xẹt qua hấn nhắm chặt bạc môi, giống như hấn mỗi đêm đối nàng làm.

Con người đen thật sâu chăm chú nhìn nàng hồi lâu, gầm nhẹ một tiếng, cuồng mạnh quắc trạ của nàng mềm mại môi , một lần nữa cầm lại chủ quyền, cũng ở nàng bên tai nghiêm túc cảnh cáo:“Nhớ kỹ nàng hiện tại theo như lời trong lời nàng nói.”

“Oa, nơi này nóng quá náo nhiệt quá nha!”

Hồng Diệp vui vẻ hoa chân múa tay vui sướng, ở mỗi một cái quầy hàng tiền đều nhìn , đối mỗi một cái bán hàng rong đi bán gì đó đều thấy thực tâm kỳ thú vị. Đây chính là nàng xuất cốc phía sau một lần hảo hảo mà dạo đường cái, lần trước gặp gỡ tỷ tỷ, vội vã chạy đi hồi tiêu cực, căn bản không có thời gian hảo hảo dạo.

Từ khi hai người nói chuyện , Âu Dương Liệt lựa chọn tin tưởng lời của nàng, tự mình thay nàng giải tô căn xương sụn độc, làm cho nàng hảo hảo ngủ một ngày, sau khi khôi phục thể lực nàng sáng sớm liền lôi kéo Âu Dương Liệt đến dạo thị tiêu.

“Liệt, chàng cảm thấy này hai chi trâm gài tóc này cây nào đẹp mắt?”

Hồng Diệp dừng ở một cái bán trâm gài tóc bán hàng rong , cũng không quay đầu lại hỏi người phía sau một tác cũng không rời nàng.

Âu Dương Liệt đi đến nàng bên cạnh, nhìn nàng sờ chỉ hai chi trâm gài tóc, trong đó một chi điều có hoa hồng, chạm trổ phi thường tinh tế, mỗi một đoá hoa điều trông rất sống động, không khó nhìn ra khéo tượng lo lắng; Một khác chi trâm gài tóc tương đối mộc mạc, nhưng là là một chi cả vật thể xanh biếc ngọc bích trâm.

“Hai vị khách nhân thật có ánh mắt, này hai chi trâm gài tóc ta là hai món sở hữu cây trâm tốt nhất lại và có giá trị, nếu là các người thích, ta có thể tính các người hữu nghị một chút. Vị cô nương này dung mạo không tầm thường, tin tưởng này hai chi trâm gài tóc tuyệt đối có thể đem cô nương ị trợ đẹp hơn .” Tiểu thương liền tiếp nói nước miếng tung bay , hẳn xem chuẩn này hai người tuyệt đối sẽ mua.

Âu Dương Liệt nhìn bên cạnh thiên hạ, chỉ thấy nàng hai tay các lấy một chi trâm gài tóc, thanh lệ xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn hơi nhú, vẻ mặt khó có thể lựa chọn bộ đáng, con người đen để có mặt sủng ái .

Đây chính là nàng lần đầu tiên coi trọng thích món đồ , xưa nay nàng ăn mặc đều là trong cốc mọi người thay phiên mua cấp cho nàng, khó được có chính nàng coi trọng gì đó, không có lý do gì không mua.

“Này hai chi trâm gài tóc ta toàn mua .”

Âu Dương Liệt bỏ lại một thỏi bạc, đem nàng trên tay trong đó một chi hoa hồng trâm gài tóc cầm ở nàng , liền giống như tiểu thương lời nói, vì nàng nguyên bản liền xinh đẹp dung nhan tăng thêm một chút điểm sắc.

“Đẹp lắm sao?” Hồng Diệp khuôn mặt nhỏ phấn khởi một chút tươi cười như hoa , ngửa đầu hỏi hẳn. Thấy được đến hẳn mỉm cười vuốt cằm hưởng ứng sau, đem một khác chi ngọc bích trâm bỏ vào trong lòng, vui vẻ lôi kéo tay hẳn, tiếp tục dạo kế tiếp bán hàng rong.

Phía sau vài bước xa năm người nhìn thấy hai người ở chung hòa hợp bộ đáng, thực tại vì hai người cao hứng, cuối cùng là thiên tình.

“Đây là làm như thế nào có được ? Thế nhưng có thể làm cho thiếu chủ vì nàng giải độc, thả còn làm cho thiếu chủ dừng lại tốc độ chạy về Độc vương cốc, làm cho chúng ta có thể nhả ra khí, ở trong này dạo chợ.”

Lão Triệu xoa xoa cằm dưới, nhìn phương hướng hai người. Thiếu chủ luôn nhắm mắt theo đuôi theo ở Hồng Diệp phía sau, mà Hồng Diệp bất luận đi đến làm sao, tổng hội quay đầu tìm kiếm hẳn bóng dáng; Hồng Diệp nha đầu đối thiếu chủ thái độ không giống với trước, nàng nên sẽ không là thật tâm thích thiếu chủ chứ?

“Đây là cái gọi là nhu tình chỉ cần Hồng Diệp nhận ra được trong lòng có thiếu chủ , thiếu chủ hội sẽ hướng đến nàng yêu cầu tất cả đáp ứng .” “câu này ta cũng chêm “.

Kim bà bà nhìn hướng đáng yêu nha đầu thấy chỉ vào kẹo hồ lô, dọc theo đường đi âm tình bất định thiếu chủ tuần khốc gương mặt có tia ôn nhu ý cười, mềm hoá trên gương mặt lãnh cứng rắn đường cong, hẳn không nói hai lời lấy ra ngân lượng phó trả . Hôm nay thiếu chủ, tựa hồ biến thành Hồng Diệp trả tiền người hầu.

“Đúng vậy, Hồng Diệp cuối cùng ở mọi người cũng không lo lắng.”

Ngân bà bà cười nhìn thiếu chủ bị Hồng Diệp buộc ăn một viên kẹo hồ lô, cũng chỉ có Hồng Diệp mới có năng lực này, có thể làm thiếu chủ khuất phục.

“Xem các người mọi người nói này cái gì lời vô vị, đó là bởi vì chúng ta đồ thắng. Hồng Diệp thay đổi, là vì nàng phát giác chính mình đối thiếu chủ hữu tình, hai người hảo hảo nói chuyện, thì sẽ không có việc gì, có cái gì phải quan tâm.”

Quế Hương chịu không nổi phiên . Xem những người này nói cho cùng giống Hồng Diệp là tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục ở thiếu chủ bên người, cũng không xem phương hướng kia bộ dáng nhảy nhót tinh tế thân ảnh, nào có một chút ủy khuất a!

Hồng Diệp dọc theo đường đi lôi kéo Âu Dương Liệt tay, đi dạo vài cái bán hàng rong sau, bỗng nhiên nhìn đến một đám người đều đi ở phía trước chạy đi, nàng nhìn không được tò mò hỏi bên người cạnh.

“Liệt, kỳ quái, vì sao mọi người như ong vỡ tổ toàn đi phía trước chạy đi, phía trước đã xảy ra chuyện gì sao?”

“Mau mau mau! Có mấy người ở phía trước quảng trường làm xiếc biểu diễn, chúng ta mau quay trở lại!”

Hồng Diệp vấn đề rất nhanh có đáp án; Từ nàng bên cạnh nghe qua người nói chuyện , nàng rốt cục hiểu được mọi người một bộ hưng trí cao nguyên nhân. Nàng đang muốn quay đầu hỏi bên người cạnh có không đang tiến đến giúp vui, nhưng nhưng vào lúc này lại có một đám người chen chúc mà đến, đám đánh lên chen ở đường ở hai người, làm tách ra hai người nắm chặt tay .

Nắm chặt tay bị phá khai , Âu Dương Liệt nét tuấn khóc mặt trầm xuống, sau khi bị người đám người chen qua tách hai đi qua thì thân ảnh Hồng Diệp cũng nhìn không thấy .

“Hồng Diệp!” Âu Dương Liệt kinh hoảng rống to, con người đen lo lắng nhìn mọi nơi tìm thân ảnh nàng , một cái ý tưởng bỗng nhiên nhảy vào hần trong đầu –

Hay là, nàng đem trước lời nói , tất cả đều là lừa hấn ; chỉ vì muốn hấn giúp nàng giải đi tô cân xương sụn độc, và cũng chỉ vì giờ khắc này đào tẩu.

Nàng đem đó theo như lời trong lời nói còn lời nói còn vắng vắng bên tai, khả sự thật cũng là.....

Vì vậy ngực hấn đau hung hăng xé mở, đau đến hấn không thể thành ngôn, con người đen hiện lên một chút cuồng nộ, nắm chặt hai đấm gân xanh .

“Thiếu chủ, phát sinh chuyện gì?” Mạc Ngôn người thứ nhất phát hiện có chuyện không thích hợp, nhanh chóng đuổi tới hấn bên người đến.

“Hồng Diệp người đâu?”

Cái khác bốn người lục tục tới rồi, bất giác không Hồng Diệp và nhìn thấy sắc mặt của Âu Dương Liệt lẫm liệt , bốn người trong lòng xẹt qua một chút rung mình.

“Lập tức phân công nhau hành động, Hồng Diệp hấn là chạy không xa, nếu là nàng dám phản kháng, không tiếc bị thương nàng, cũng phải đem nàng mang về.”

Âu Dương Liệt khuôn mặt phát ra tuấn khóc , cắn răng mệnh lệnh nói. Hấn là bị nàng lừa gạt hấn cảm tình .

“Dạ.” Năm người lo lắng , nhanh chóng phân công nhau hành động, trong lòng không khỏi vì Hồng Diệp nghĩ đến kết cục cảm thấy lo lắng.

“Tỷ, người làm cái gì vậy?”

Hồng Diệp còn không kịp tỏ vẻ cao hứng thấy nàng, tức bị nàng che khẩu, một đường tha hướng ám hạng lý.

“Hồng Diệp, muội không sao chứ?” Xác định không ai phát hiện các nàng, Mai Muội Viện thể này mới xoay người đối mặt nàng.

Tự nàng đêm đó lưu lại tờ giấy sau khi mất tích, làm hại mọi người lo lắng khẩn trương không thôi, nàng một đường tìm kiếm của nàng hành tung, thật vất vả bị nàng tìm được , theo sát ở bọn họ phía sau nàng, mới vừa rồi rốt cục chuyện , thừa dịp loạn mang nàng đi .

“Tỷ, trên người tỷ vết thương có tốt lắm không ?” Nàng còn nhớ rõ nàng rời đi đêm đó, tỷ tỷ bị thương nặng lại trúng độc, làm cho nàng đối nàng cảm giác sâu sắc áy náy.

“Ta không sao. Nhưng thật ra muội cùng cái nam nhân kia là chuyện gì xảy ra?”

Biết được muội muội sau khi mất tích, không để ý mọi người ngăn cản, nàng chuồn êm ra tiêu cực. không nghĩ tới trải qua một gian khách sạn, nàng chỉ mở miệng nói muốn tìm một cô nương, đều còn chưa nói tỉ mỉ, tiểu nhị cấp một ít khách nhân vừa thấy nàng, liền kích động vây quanh nàng hỏi nàng hay không muốn tìm một cái cùng nàng nương tước mạo có tám phần rất giống cô nương, và thực tâm chỉ cho nàng phương hướng .

Lần này tìm kiếm Hồng Diệp, có thể sánh bằng mười một năm trước rất dễ dàng hơn, hai người rất giống tước mạo ! .

“Tỷ, người còn nói dối, của tỷ khí sắc rất kém cỏi, trúng độc lại bị thương nặng chưa lành người, hẳn là nghỉ ngơi nhiều mới là.” Hồng Diệp xem của nàng sắc mặt, không khỏi lắc đầu. Nàng nhưng là hiểu qua tỷ tỷ tính tình , thực làm cho người thay tỷ lo lắng.

“Chuyện của ta không trọng yếu. muội còn chưa trả lời cho ta , cái kia nam nhân là ai? Muội cùng hắn lại là loại nào quan hệ?”

Này hai ngày theo sát ở bọn họ phía sau, nàng chính mắt thấy hai người quan hệ chặt chẽ, thậm chí còn cùng ở một gian ngủ phòng; Mà nam nhân kia đối với Dì Quế cả luôn bốn người khác , đối cái kia nam nhân tựa hồ thập phần kính sợ, hôm nay nàng thế nào cũng phải để hỏi hiểu rõ.

“Tỷ, nói vậy tỷ không có gặp qua đại ca đi?” Nếu không nàng sẽ không như vậy hỏi nàng.

“Đại ca? muội nói đại ca cũng từng tìm được muội?”

“Đúng vậy.”

“Vậy muội vì sao không muốn theo đại ca trở về, hay là muội lúc ấy bị nam nhân kia quản chế ?”

Mai Muội Viện nhíu mày. Nàng biết rõ đại ca tính tình, không đạo lý đại ca tìm được muội sau lại tay không mà quay về, trừ phi lúc ấy đã xảy ra chuyện gì, làm cho đại ca không thể không dừng tay.

“Tỷ, người quả thực thông minh.” Hồng Diệp cười . Giống tỷ tỷ như vậy một cái trí tuệ lại cố chấp yếu cật mạnh , không biết tương lai ai muốn vì nàng lo lắng ? Trong đầu bất kỳ nhiên hiện ra Phó Hoàng Nghiêu thân ảnh đến.

“Nam nhân kia rốt cuộc là ai?” Mai Muội Viện nhấn nại tính tình hỏi lại.

“Tỷ, người còn nhớ rõ từng hỏi qua ta có về Độc vương cốc thiếu chủ chuyện tình?”

“Ý của người là, cái kia nam nhân là Âu Dương Liệt?”

Mai Muội Viện vẻ mặt nghiêm túc. Có thể làm Độc vương cốc thiếu chủ tự thân xuất cốc , Hồng Diệp cùng Âu Dương Liệt quan hệ quả thực không đơn thuần. Cái nam nhân kia khó giải quyết, ngay cả đại ca đều không thể đem Hồng Diệp mang về, làm sao hướng chỉ là nàng ?

“Muội cùng với hắn khúc mắc, trong khoảng thời gian ngắn rất khó nói rõ ràng, tóm lại, muội sẽ không theo tỷ đi, tỷ, vẫn là đi nhanh đi.” Nói vậy Âu Dương Liệt này hội đã phát hiện nàng mất tích. Thật vất vả mới được đến hẩn tín nhiệm, nàng không nghĩ hai người trong lúc đó tái sinh hiểu lầm.

“Tiểu muội, muội cùng ta mới nhận được nhau vài ngày thời gian muội lại muốn đi, muội cũng biết cha mẹ đối với muội mất tích có bao nhiêu lo lắng sao?”

Thật vất vả tìm về mất tích nhiều năm muội muội, nàng không nghĩ nhanh như vậy liền cùng nàng tách ra. Cha mẹ vui mừng mới được quá vài ngày, hiện tại nàng nói cũng không nói rõ ràng liền vừa muốn ly khai, chuyện này làm sao mọi người như thế nào tiếp nhận?

“Tỷ, phiên toái thay muội chuyển cáo cha mẹ cùng đại ca, muội thật cao hứng lần này xuất cốc có thể thuận lợi cùng các người nhận lại nhau, cũng thật cao hứng khi được người nhà như vậy quan tâm muội, về sau nếu là có cơ hội, muội nhất định trở về gặp các người.”

Lần này xuất cốc so với nàng đoán trước rất thuận lợi. Cùng người nhà nàng đoàn tụ sau mười một năm chờ đợi, hiện tại nàng như nguyện ý của nàng, tuy rằng tiệc nuôi không thể cùng người nhà có nhiều chút thời gian ở chung, nhưng nàng hiện tại càng để ý Âu Dương Liệt, nàng không nghĩ cùng hắn tách ra.

“Tiểu muội, muội là thiết tình thích Âu Dương Liệt, không một tí miễn cưỡng hoặc là gì bức bách sao?”

Mai Muội Viện tăng thêm ngữ khí, xác định hỏi, ở được đến nàng gật đầu, nàng đôi mi thanh tú suy nghĩ.

Cái này nàng nên làm thế nào cho phải? Nghĩ lại đến cho dù tiểu muội thật sự cùng Âu Dương Liệt yêu nhau, cũng nên hồi tiêu cục một chuyến, bẩm báo cha mẹ làm cho hai người thành thân mới đúng, mà không phải như vậy Vô Danh Vô Danh phân theo Âu Dương Liệt hồi Độc vương cốc a!

“Vô luận như thế nào, muội vẫn là trước thề tỷ hồi tiêu cục một chuyến, bẩm báo cha mẹ nói sau.” Mai Muội Viện tâm ý đã quyết, lời kéo nàng sẽ rời đi.

“Không được, tỷ, cẩn thận!”

Hồng Diệp đang muốn cự tuyệt, thoáng nhìn nàng phía sau một đạo sắc bén chưởng phong tới gần, cảm thấy cả kinh, không chút do dự động thân lấy thân mình bảo vệ nàng, dám thừa nhận chưởng.

“Tiểu muội!” Sự tình phát sinh rất đột nhiên, Mai Muội Viện sắc mặt đại biến đỡ lấy lung lay sắp đổ Hồng Diệp, thấy nàng chảy ra một ngụm máu đen, cùng với không biết khi nào xuất hiện, lấy Âu Dương Liệt cầm đầu ngăn trở hạng khẩu sáu người, ánh mắt ở chạm đến cặp kia lãnh khốc con người đen, cảm thấy không khỏi rùng mình.

“Các người hai người cũng đừng đừng mơ có thể rời đi.” Âu Dương Liệt khuôn mặt âm trầm, nhìn chăm chăm chú vào khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch Hồng Diệp, ánh mắt không một tí độ ấm.

“Liệt, người hiểu lầm, ta căn bản không tính cùng tỷ tỷ trở về.” Hồng Diệp biết hắn hiểu lầm, cuống quýt giải thích.

Hắn này chưởng đánh không nhẹ, chưởng mang theo kịch độc, nếu không phải nàng lấy thân bảo vệ tỷ tỷ, chỉ sợ thân mình chưa khỏi hắn tỷ tỷ tuyệt không chịu được một chưởng này.

Cũng may nàng từ nhỏ ngay tại Độc vương trong cốc lớn lên, từ nhỏ đã bị huấn luyện không ít độc, bao nhiêu có chút chống đỡ năng lực khả chống đỡ nhất thời. Xem ra hắn thật sự khí điên rồi, còn muốn muốn giết tỷ tỷ.

“Câm mồm! Nàng cho là hiện tại ta còn tin tưởng của người lời nói sao? Ta nói rồi người nếu dám lừa gạt cảm tình của ta, ta sẽ tự tay giết người.” Âu Dương Liệt phần giận rống to, cuống nộ trung hắn mất đi lý trí, chỉ cảm thấy của nàng phản bội như có ngọn lửa làm đau triệt tâm phế, làm cho hắn không thể nhận, hắn thậm chí làm cho nàng ném thử hắn hiện tại thống khổ.

“Liệt, chàng bình tĩnh một chút nhìn ta, ta không có muốn cùng tỷ tỷ rời đi, càng không có lừa gạt của chàng cảm tình, ta sẽ không rời đi chàng.” Hồng Diệp không bị hắn điên cuồng bộ dáng cấp làm sợ, ngược lại che đau đớn ngực, từng bước một hướng hắn đi đến.

“Nàng nghĩ rằng ta và nàng còn có thể lại tin tưởng của nàng chuyện ma quỷ nàng mới làm sao? Nàng thật nghĩ đến ta Âu Dương Liệt là có thể để người đùa bỡn sao nàng nghĩ ta là người si ngu sao?” Song chưởng cầm chặt của nàng vai, hận không thể đem nàng bóp nát giống như, cuống rầm rĩ con người đen khóa trụ nàng thống khổ con mắt sáng, cắn răng hận nói.

Hồng Diệp hai tay ôm gương mặt hắn, trong suốt con mắt sáng không ngại nhìn thẳng hắn đáy mắt lửa giận, cường chống không khoẻ thân mình khẳng định nói: “Chàng sẽ tin, bởi vì chàng cho tới bây giờ sẽ không là người ngu dốt, cho nên chỉ cần chàng khẳng định lại, chàng sẽ biết ta căn bản không có đùa bỡn của chàng cảm tình, tình cảm ở đây hông phải chỉ có chàng. Liệt, tin tưởng ta được không?” Nói vừa chấm dứt lời, nàng chủ động hôn trụ hắn bạc môi, thân thể mềm mại suy yếu cũng đã ở hắn trước ngực.

Một đôi cánh tay sắt nhanh chóng đem nàng ngồi chỗ cuối ôm lấy, thâm trầm con người đen dưng ở nàng không có chút máu khuôn mặt nhỏ nhắn, đáy mắt tức giận tẩn lui, sắc bén mâu quang bắn về phía một bên Mai Muội Viện, hướng phía sau năm người quát:“Đem nàng cùng nhau mang đi!”

9. Chương 9

“Mai nhị cô nương, người cũng thật dễ gây chuyện a!”

Quê Hương hoàn tay trước ngực, ngữ khí không tốt thêm vẻ mặt sốt ruột nhắm chặt hai phiến cửa gỗ nhìn Mai Muội Viện. Thiếu chủ mang Hồng Diệp bị trọng thương về khách sạn trị liệu bọn họ năm người liền phụ trách trông giữ Mai Muội Viện. Đây Mai gia huynh muội thật đúng là đáng ghét, trước sau đến làm rối, thật vất vả thiếu chủ cùng Hồng Diệp cảm tình chuyển hảo, hiện tại bị phá hư trộn lẫn, chỉ sợ lại sinh biến, bọn họ năm người lại không qua những ngày tháng lành .

“Ta nghe chuyện ta mang về chính mình muội muội, có gì không đúng?”

Mai Muội Viện cũng không cam yếu thể hỏi lại năm người quay trụ nàng , cho dù bị này năm người vẻ mặt không tốt nhìn chăm chăm, nàng vẫn như cũ vẫn ngẩng cao, không một tí sợ hãi.

“Người chính là Hồng Diệp tỷ tỷ a, bộ dáng này thật giống chín phần giống tương tự.” Kim bà bà đem nàng từ đầu đến chân cẩn thận đánh giá sau nói ra kết luận.

Bọn họ ban đầu còn có chút lo lắng, Hồng Diệp nhanh như vậy tìm về nhà nhân, trong đó không biết là có phải có dối trá, nhưng ở thấy mai gia huynh muội , thể này mới chân chính yên tâm. Vì một cái mất tích mười một năm vừa tưởng nhận thức muội muội, này đối huynh muội thật đúng là không là vất vả, đồng dạng không ngại đến thiếu chủ, thậm chí đem chính mình muội muội mang về, cũng khó trách Hồng Diệp hội xả thân cứu giúp.

“Tính tình nhưng thật ra rất quật.” Ngân bà bà cười nhìn nàng một đôi tinh xán hữu thần mắt đẹp. Hồng Diệp tỷ tỷ, xem ra tính khí quật cường không thua gì Hồng Diệp, quả thật là người của Mai gia .

“Nha đầu, của người khí sắc không tốt lắm, có phải hay không làm sao không thoải mái a?”

Lão Triệu theo vừa rồi ngay tại quan sát của nàng khí sắc, có mang một tia bệnh nặng sau tái nhợt, như lại xem nàng thẳng tắp không ngại đứng ở bọn họ năm người trước mặt, làm cho hắn không thể không hoài nghi chính mình hay không mất mớ, nhưng xem ở nàng kia tương cùng Hồng Diệp tương tự dung mạo, lại là Hồng Diệp tỷ tỷ , hắn tự nhiên xuất khẩu quan tâm nói.

“Khí sắc hội hảo mới là lạ. Mai nhị cô nương, người bị thương kiêm trúng độc, không tốt cũng may trong tiêu cực điều dưỡng, làm gì tới nơi này quấy rối.”

Quê Hương sớm nhìn ra nàng khí sắc khác thường, đáy lòng mặc dù có tí cảm động nàng vì Hồng Diệp không để ý thân thể của chính mình, nhưng càng bức bối vì của nàng duyên cớ, làm hại Hồng Diệp bản thân bị trọng thương, cùng thiếu chủ quan hệ lại càng tới băng điểm.

“Tiểu muội, nàng hội không có việc gì ?” Mai Muội Viện căn bản mặc kệ hội bốn người người một lời, ta một câu, mặt nàng sắc trầm trọng, lo lắng ánh mắt thủy chung nhìn nhắm chặt cửa gỗ. Nghĩ đến Hồng Diệp thay nàng căn kia một chưởng, trong miệng thốt ra máu đen chứng minh kia một chưởng mang theo độc khí, này Âu Dương Liệt nguyên bản là muốn sát của nàng, là Hồng Diệp thay nàng chắn quá này một kiếp.

“Yên tâm, có thiếu chủ ở đây nàng không chết được.” Quê Hương như trước miệng không buông tha nhân.

“Cám ơn các người mọi người .Mười một năm qua đối tiểu muội chiếu cố, ta lúc này đại diện Mai Phong tiêu cực hướng đến các người chân thành nói cảm ơn .” Mai Muội Viện mắt đẹp tinh lực đảo qua năm người, hướng năm người chấp tay hành lễ, kia tự nhiên hào phóng cử chỉ, lập tức làm cho năm người tâm sinh ra tâm thoải mái .

Quê Hương nguyên bản không tốt sắc mặt cũng dần dần hòa hoãn. Đây Mai Muội Viện không hổ là Mai Phong tiêu cực nhân, giang hồ đồn đãi quả thực không giả, tập trí tuệ cùng mỹ mạo ột thân nàng, người

ngoài chân thành, ân oán rõ ràng, cử chỉ hào phóng, không một tí đáng vẻ ketch cớm, cũng khó trách hội làm không ít giang hồ hào kiệt ngưỡng mộ

“Không cần theo chúng ta nói lời cảm tạ, chúng ta mọi người yêu thương Hồng Diệp, là vì nha đầu kia đáng giá.” Quế Hương cười nói.

“Đúng vậy, ít nhiều Hồng Diệp, làm cho Độc vương cốc náo nhiệt hơn.” Kim bà bà nghĩ đến Hồng Diệp đến Độc vương cốc tình cảnh, nàng vì Độc vương cốc mang đến rất nhiều cười vui.

“Đúng vậy, Độc vương trong cốc mọi người đều là thật tâm ở yêu thương Hồng Diệp, cho nên người có thể yên tâm.” Ngân bà bà cười yếu ớt nói. Hồng Diệp đã đến, cải biến mọi người, trong đó thiếu chủ thay đổi lớn nhất, đối này thay đổi, mọi người nhưng là vui vẻ thật sự.

“Nhị nha đầu, người cũng đừng lại lo lắng, không ai hội khi dễ Hồng Diệp, nàng không cho chúng ta mọi người chọc phiền toái, chúng ta đã có thể cảm ơn trời đất.” Lão Triệu cười hớ hớ nói, nghiêm nhiên đã đem Mai Muội Viện trở thành người một nhà . Không hổ là Hồng Diệp tỷ tỷ, giống nhau đều làm ọi người thích.

“Cám ơn các người mọi người.” Mai Muội Viện lại thiết tình nói.

Nhưng vào lúc này, nhắm chặt hai cánh cửa gỗ từ từ mở ra đến. Âu Dương Liệt cao lớn cao ngất thân hình đi ra, con người đen nhìn thẳng Mai Muội Viện, thẳng tắp hướng nàng đi tới.

“Âu Dương Liệt, tiểu muội rốt cuộc có nặng lắm không?” Mai Muội Viện không ngại hấn âm trầm thần sắc, húc đầu liền hỏi.

“Nàng không có việc gì. Hồng Diệp nói trong lời nói nhưng là thật sự?” Cho dù trong lòng đã tin tưởng nàng, nhưng hấn vẫn tưởng lại xác nhận.

“Đúng vậy, nàng cũng không tưởng rời đi người, là ta cứng rắn lôi kéo nàng, muốn dẫn nàng hồi tiêu cục.” Mai Muội Viện không sợ chết nói thẳng.

Âu Dương Liệt lệ mâu ngoan trừng nàng liếc mắt một cái sau, nhìn cùng Hồng Diệp tương tự dung nhan, lược hạ cảnh cáo trong lời nói:“Xem ở Hồng Diệp mặt mũi, lần này ta không thể giết người, lập tức biến mất ở trước mặt ta.”

“Âu Dương Liệt, người nếu thật muốn làm Mai Phong tiêu cục con rể, hay không nên tự mình bái kiến cha nương ta , mà không phải bắt người đi.” Nàng Mai Muội Viện nếu không mang được tiểu muội của mình về thì cũng phải nói một câu thể nào cũng phải muốn một câu hứa hẹn không thể.

“Chuyện của ta còn không tới phiên người tới thuyết giáo.” Đừng tưởng rằng hấn không giết nàng, nàng là có thể ở trước mặt hấn làm càn.

“Nếu người thật muốn thú Hồng Diệp, vậy người chính là của ta muội phụ, ta đều có lý do can thiệp.”

Người khác sợ hấn Âu Dương Liệt, nàng Mai Muội Viện cũng không sợ, ai kêu này nam nhân yêu thương nàng tiểu muội, nàng liệu định hấn xem ở tiểu muội mặt mũi tuyệt không động đến nàng.

“Kia cũng phải xem ta hay không thừa nhận.”

Âu Dương Liệt hừ lạnh một tiếng, không liếc nhìn nàng một cái, phất tay áo rời đi.

“Người –” Mai Muội Viện khí giận nhìn hấn đi vào trong phòng, cửa phòng lại ở nàng trước mắt nàng đóng lại .

“Mai nhị cô nương, thiếu chủ làm việc là không chấp nhận được người khác can thiệp, trừ bỏ Hồng Diệp nói trong lời nói, bao nhiêu có thể tả hữu thiếu chủ quyết định, còn lại nhân, thiếu chủ là nghe không vào. Ta xem người vẫn là đi về trước đi, đừng nữa cùng thiếu chủ khởi xung đột, miễn cho Hồng Diệp ở bên trong nghĩ ngơi .” Quế Hương khổ tâm khuyên nhủ.

Thiếu chủ lần này không giết nàng, là xem ở Hồng Diệp mặt mũi , nhưng cái khó bảo thể nào một ngày nàng lại chọc giận thiếu chủ, chỉ sợ lần sau đã có thể không tốt như vậy vận.

“Đúng vậy, người trước hết hồi tiêu cục đi!” Kim bà bà cũng gia nhập khuyên bảo.

Mai Muội Viện nhìn mọi người liếc mắt một cái, liền ngay cả vẫn không ra tiếng Mạc Ngôn cũng vuốt cằm đáp lại, nàng hiểu được mọi người hảo ý, đành phải thỏa hiệp nói: “Chờ Hồng Diệp tỉnh lại, ta đi.”

Đầu thật sự là đau! Hồng Diệp sắc mặt tái nhợt tọa nằm ở giường. Trên người nàng độc đã giải, chỉ còn lại có nội thương chưa lành. Âu Dương Liệt kia một chưởng đánh không lưu tình chút nào, nếu nàng không võ công trụ cột, lại đối độc có một chút chống cự năng lực, chỉ sợ đã sớm mệnh tang ở hân dưới chưởng.

Nghĩ đến tỷ tỷ những ý tứ trong lời nói, muốn nàng vô luận như thế nào cần phải mang Âu Dương Liệt hồi tiêu cục một chuyến, tự mình bái kiến cha mẹ, tuyệt không hứa Vô Danh vô phân theo hân.

Tuy rằng hiểu được tỷ tỷ nói đúng, nhưng nàng biết Âu Dương Liệt không phải dễ dàng như vậy có thể tả hữu, tuy rằng hân tuyệt không hội ủy khuất nàng, khả y hân thực hiện, tuyệt đối là ở Độc vương trong cốc làm một hồi hôn lễ. Ban đầu nàng cho rằng này cũng không trọng yếu, nhưng tỷ nói đúng vậy, nàng cũng hy vọng ở người nhà chúc phúc gả cho cho hân, xem ra nàng tìm một cơ hội cùng hân hảo hảo đàm nói chuyện.

Đắm chìm ở suy nghĩ nàng, chưa thấy có người đi vào trong phòng, thẳng đến người tới đến gần giường, nàng thể này mới kinh ngạc nâng mâu. “Người.....”

Một khối dính mê được khăn khăn che của nàng miệng mũi, thân thể của nàng tử phút chốc vô lực yếu đuối, dễ dàng bị người tới cắp mang đi.

Một khắc chung sau, Quế Hương bưng một chén chén thuốc mím cười bước vào trong phòng, ở nhìn thấy giường trên không không một người sau, sắc mặt đại biến, tùy ý đem chén thuốc đặt lên bàn, lao ra phòng một đường hô to: “Không tốt ! Thiếu chủ, Hồng Diệp không thấy !”

Rất nhanh đi vào không có một bóng người trong phòng, Âu Dương Liệt sắc mặt âm trầm, con ngươi đen tinh nhuệ đảo qua mỗi một cái góc.

“Có thể hay không bị Mai nhị cô nương cắp mang đi?” Kim bà bà sốt ruột hỏi. Bằng không một cái bị thương nặng nhân, làm sao có thể tự mình đi đâu ?

“Không có khả năng, Mai nhị cô nương rời đi thời điểm mọi người đều có thấy, nàng là một mình rời đi.”

Ngân bà bà trả lời. Mai Muội Viện đi , là mọi người cùng nhau tiễn đưa.

“Đúng vậy, không có khả năng là Mai nhị cô nương, nàng cùng Hồng Diệp cáo biệt hoàn rời đi khi, ta còn ở trong phòng, lúc ấy Hồng Diệp còn tại giường thượng nghỉ ngơi, ta bất quá phải đi đoạn chén thuốc lại đây, Hồng Diệp đã không thấy tăm hơi.”

Quế Hương bình tĩnh hồi tưởng, xác định Mai Muội Viện đi rồi, Hồng Diệp vẫn hảo hảo ở trong phòng, cho nên hân là nàng đi lấy được qua lại này trong khoảng thời gian ngắn bị nhân cắp mang đi.

“Kia làm sao có thể hảo hảo một người nói không thấy sẽ không thấy t?” Lão Triệu cũng vội vã ở trong phòng qua lại đi tới. Hồng Diệp bản thân bị trọng thương, căn bản ngay cả xuống giường đều thực phải cố hết sức, không có khả năng tự mình rời đi.

Mạc Ngôn hướng đến mặt không chút thay đổi mặt, lúc này cũng toát ra lo lắng, hân nhìn chăm chú vào nhắm mắt trầm ngâm Âu Dương Liệt.

“Này trong phòng có lưu lại mê dược hương vị, có nhân dùng mê dược đem Hồng Diệp cắp hôn mê mang đi.”

Con người đen hiện lên một chút thực lệ, Âu Dương Liệt từ nhỏ liền cùng độc làm bạn, chỉ cần trong thời gian ngắn nhất , liền cũng biết trong phòng có mê dược hương vị. Mang đi Hồng Diệp nhân, tuyệt đối không thể chỉ có Mai gia huynh muội, mà là có khác một người khác , nhưng người này mang đi Hồng Diệp mục đích vì sao? Nếu thực tính đối nàng bất lợi, coi nàng bị thương nặng, chẳng phải dễ cho người xâm phạm c? Nghĩ vậy cái khả năng, khủng hoảng cùng cuồng nộ đồng thời đánh úp về phía hân.

“Lập tức phân công nhau đi tìm, tuyệt không có thể buông tha gì một cái khả năng.” Hướng tới mọi người rống to hoàn, cao lớn thân hình dẫn đầu . Ra khỏi phòng, còn lại năm người sắc mặt trầm trọng theo sau đuôi kíp, yêu cầu ở nhất thời gian ngắn nhất phải đem Hồng Diệp bình an mang về ..

Lấy Âu Dương Liệt , phía sau năm người cầm đầu đi theo , một hàng sáu người đi vào Mai Phong tiêu cục cửa.

Trải qua hơn nửa tháng tìm kiếm, vẫn như cũ không tìm ra được Hồng Diệp, ôm một tia hy vọng, bọn họ đi vào Mai Phong tiêu cục.

Sáu người một bước vào trong tiêu cục, lập tức khiến ột trận xôn xao, có người nhận ra Quế Hương nên đến lên lút đi đến nàng bên cạnh, hai mắt thỉnh thoảng ngấm hướng cầm đầu Âu Dương Liệt, hắt trên người tản mát ra âm tà cuồng khí phách thể, thật sự là làm người ta khó có thể bỏ qua.

“Mao cô nương, các người..... Đây là chuyện gì xảy ra?”

“Không có việc gì, làm phiền người đi thỉnh Mai công tử hoặc là nhị cô nương đi ra một chút.” Quế Hương mỉm cười trấn an nói.

Nàng biết mấy người bọn họ đi vào khiến ọi người xôn xao, nhất là thiếu chủ kia dày đặc ác liệt trên gương mặt, làm cho người ta nhìn thấy mà sợ.“Thiếu đương gia đi áp tiêu chưa về, nhị cô nương ở trong phòng nghỉ ngơi, thỉnh chờ, ta đi thỉnh nàng đi ra.”

Người nọ rời đi sau, ước chừng một lát, Mai Muội Viện bước nhanh đi vào phòng, tú lệ trên mặt có mặt kinh ngạc, liếc sáu người liếc mắt một cái, cuối cùng ánh mắt dừng ở Âu Dương Liệt trên mặt.

“Âu Dương Liệt, các người làm sao có thể tới nơi này? Hồng Diệp đâu?” Này nam nhân không phải cố ý phải Hồng Diệp mang về Độc vương cốc sao? Như thế nào này hội tất cả đều ở trong này, ngược lại không thấy Hồng Diệp thân ảnh.

“Hồng Diệp mất tích, nàng không có trở về sao?” Âu Dương Liệt con người đen như đước nhìn thẳng nàng, không buông tha trên mặt hắt gì rất nhỏ biểu tình.

“Cái gì? Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Vì sao Hồng Diệp mất tích? Nàng không phải vẫn với người cùng một chỗ sao?”

Mai Muội Viện vẻ mặt khiếp sợ. Nàng rời đi khi, Hồng Diệp còn nằm ở giường không thể xuống giường, như thế nào qua hơn nửa tháng, này nam nhân đột nhiên xuất hiện, còn nói cho nàng Hồng Diệp mất tích !

“Xác định Hồng Diệp không có trở về quá tiêu cục sao?”

“Không có. Rốt cuộc phát sinh chuyện gì?” Mai Muội Viện sốt ruột hỏi. Âu Dương Liệt sắc mặt, làm cho nàng có loại dự cảm bất hảo, Hồng Diệp nên sẽ không thật sự đã xảy ra chuyện đi?

Âu Dương Liệt con người đen tinh nhuệ nhìn chăm chú vào trên mặt hắt vẻ mặt, xác định nàng cũng không phải giả, mà là nói phản ứng chứng thật, càng làm cho hắt lòng nóng như lửa đốt, không thể bình tĩnh.

“Chúng ta đi.” Biết được Hồng Diệp chưa trở về tiêu cục, Âu Dương Liệt sắc mặt trầm trọng, một khắc cũng không nguyền ở lâu, dẫn đầu cất bước rời đi.

“Dì Quế , này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Mai Muội Viện vội vàng kéo Quế Hương. Nàng đều gấp đến độ muốn giơ chân, dù sao cũng phải có người nói cho nàng phát sinh chuyện gì đi.

“Nhị cô nương, khi người đi rồi không lâu, Hồng Diệp đã bị nhân hạ mê dược mang đi, chúng ta tìm hơn nửa tháng vẫn không chỗ Hồng Diệp , thiếu chủ đều nhanh cấp điên rồi. Không nói nhiều, chúng ta sau này còn gặp lại.”

Quế Hương vẻ mặt ưu sầu thở dài, ngăn gọn công đạo hoàn sau, liền vội vàng đuổi kịp đã đi xa mọi người.

Nghe vậy, Mai Muội Viện sắc mặt phút chốc trắng xanh, chạy nhanh hướng phía sau tiêu sư nhóm nói:“Phiền toái trước mắt ở trong tiêu cục các vị đại ca, hỗ trợ tìm kiếm ta tiểu muội nơi ở.....”

Trong mang đêm yên tĩnh trời không trăng .

Âu Dương Liệt tâm tình nhìn như đen như mực trầm ngâm nhìn bầu trời, cao lớn thân hình ẩn cho trong rừng cây.

Tìm kiếm gần một tháng, vẫn như cũ không tìm được nơi ở Hồng Diệp , rốt cuộc là ai mang nàng đi ? Nàng hiện tại nàng có hay không bình an ?

Nếu là làm cho hắt tìm được người mang đi nàng , hắt tuyệt đối sẽ làm người nọ muốn sống không được.

Con người đen vi liễm, hần dựa phía sau , hồi tưởng khởi mười một năm trước trong Ninh thành lễ nguyên tiêu hội đèn lồng , lần đầu thấy của nàng tình cảnh.

Lúc ấy, nàng năm tuổi, tuổi còn nhỏ phần điêu ngọc mài bộ dáng, mười phần đáng yêu , chẳng những hấp dẫn Kim, Ngân bà bà ánh mắt, cũng khiến cho luôn luôn ít lời Mạc Ngôn chú ý, lúc ấy hần chỉ cảm thấy hơn một cái thú vị xinh đẹp đồ chơi có thể cho hần chơi đùa trong dài thời gian.

Kết quả không để ý ba người ngăn cản, hần cố ý đem nàng mang về Độc vương cốc, từ nay về sau cải biến của nàng cuộc sống .

Nếu là hần năm đó không có mang đi nàng, nàng ở tiêu cục lớn lên , nên giống Mai Muội Viện như vậy áp tiêu hành tẩu giang hồ, hai người vị tất sẽ có cùng xuất hiện.

Đem nàng mang về trong cốc, hần cũng không có đối xử tử tế quá nàng; Yêu cầu nàng cùng hần cùng phòng, không quan hệ , chỉ vì tưởng chọc ghẹo khi dễ nàng, xem nàng rưng rưng lên án ủy khuất khuôn mặt nhỏ nhắn, hần liền thâm thấy thú vị.

Thẳng đến nàng mười hai tuổi kia một năm, ý đồ chạy ra Độc vương cốc, suýt nữa mất mệnh trong khói độc rừng rậm.

Kia một khắc, nhìn nàng mặt phiếm hồng khí gần chết khuôn mặt nhỏ nhắn, một loại tâm trạng như chưa có nôn nóng đánh sâu vào hần ngực, hần mới hiểu được chính mình tâm ý đã đặt lên nàng .

Nguyên lai từ lúc bắt tri bắt giác , chính mình đối của nàng cảm tình đã theo đơn thuần đùa bắt nạt, biến chất diễn sinh vì càng sâu một cảm tình, hần không cần nàng tử, không cần nàng rời đi hần.

Cứu được nàng trở về sau hần bắt đầu thử đối nàng hảo, muốn nàng nhận hần cảm tình, nhưng có lẽ nàng đối hần chán ghét sớm đã ở trong lòng sâu , nàng không chỉ không muốn nhận, còn vẫn trốn tránh.

Thẳng đến nàng lại chạy ra Độc vương cốc sau ở hần tróc nàng , nàng lại nói nàng phát hiện chính mình đối hần cảm tình; Mà ở hần không tín nhiệm thương tổn nàng , nàng lại mất tích , mặc cho hần hao hết tâm lực vẫn như cũ tìm không thấy nàng.

Con người đen thống khổ nhắm chặt, bên cạnh người hai đấm nắm chặt, lần đầu cảm thấy thâm trầm cảm giác vô lực, làm hần thúc thủ vô sách.

Hồng Diệp, người rút cuộc ở nơi nào.....

Bỗng dưng, xa xa truyền đến âm thanh nói chuyện, theo tiếng bước chân dần dần hướng rừng cây ở chỗ sâu trong đi tới.

“Thật tốt quá, ít nhiều cái kia xú nha đầu, làm cho chúng ta đại kiếm nhất bút.”——ta hok h nen de luôn

“Lão lục, nói thật, kia cô nương bộ dáng nhưng thật ra hiếm thấy, nhưng là lão đại không phải đã nói không cho phép đánh nàng chủ ý sao?”

“Đi, lão Bát người câm miệng cho ta, chuyện này đương nhiên chỉ có chúng ta hai người biết, trăm ngàn không thể làm cho lão đại biết.”

“Nhưng là lão đại ánh mắt luôn luôn tinh xảo , hần nói qua người ôm cô nương kia nam nhân cũng không kẻ đầu đường xó chợ, bảo chúng ta ít gây chuyện.”

Bị gọi lão Bát nam nhân, nghĩ đến bọn họ Thiết Huyết Bang đều là dựa vào lão đại tỉnh táo mới có thể tránh thoát vài lần trên giang hồ cái gọi là danh môn chính phái bao vây diệt trừ, lần này trốn lão đại làm chuyện này, tổng cảm thấy trong lòng có chút bất an.

Hai người đối thoại, từ xa đến gần, cước bộ dần dần tới gần rừng cây ở chỗ sâu trong.

“Câm miệng! Cái kia xú nha đầu, còn có đồng mình thói đàn bà từng hung hăng đánh chúng ta một chút, này thù không báo, ta có thể nào nuốt xuống này khẩu khí!”

Ánh trăng chiếu rọi đang nói chuyện nam nhân trên mặt, hần một con mắt đội mắt tráo, còn lại một con mắt lúc này toát ra một chút ngoan ý.

Một người cao lớn thân ảnh vô thanh vô tức che ở hai người đằng trước, bởi vì người tới ẩn cho chỗ tối, chỉ có thể y theo thân hình phỏng đoán là nam nhân, đang có lẽ nghe được cuộc nói chuyện giữa hai người đánh cái rùng mình.

“Người nào?” Độc nhân nam nhân bình tĩnh lá gan hô. Xem giờ phút này nửa đêm, hai người trên đường đi qua chỗ rừng cây này, lại gặp gỡ này không biết là nhân vẫn là quỷ cũng không biết khi nào đột nhiên xuất hiện ngăn trở bọn họ đường, có lẽ là sự việc xấu tại đây cái thời khắc hai người nhưng lại nhin không được cảm thấy sợ hãi.

“Đem nói rõ ràng, các người trong miệng cô nương, nhưng là ở hỉ lai khách sạn bị các người dùng mê dược hôn mê cấp mang đi cô nương?” Lãnh Liệt không một tí độ âm tiếng nói, quanh quẩn ở trong rừng cây, tĩnh tường truyền vào hai người trong tai.

“Người là ai? Người làm sao có thể biết chuyện này?”

Lão Bát cái này tử lại sợ tới mức cả người phát run cái không ngừng. Người này rốt cuộc là nhân vẫn là quỷ a? Làm sao có thể biết bọn họ chuyện đã làm?

“Vậy người nên tử.” Nói vĩ vừa, cao lớn thân ảnh như quỷ mỹ bàn đánh về phía hai người, phân biệt khắp trụ hai người cổ, ánh mắt tàn nhẫn bắn về phía hai người.

Hai người này hội cuối cùng thấy rõ nam nhân diện mạo, hơn nữa vô báo động trước bị khắp trụ cổ, sợ tới mức hồn phi phách tán, một câu cũng không nói ra được.

“Còn không mau nói! Bị các người dùng mê dược cấp mang đi cô nương, hiện tại nàng ở nơi nào?”

Song chưởng nhất dùng sức, hai người gương mặt nháy mắt trưởng hồng, sanh đại hai mắt lý có hoảng sợ.

“Ta nói.....” Độc nhân nam nhân thống khổ ra tiếng, giờ phút này hẩn vạn phần hối hận không có nghe lão đại cảnh cáo, cố ý muốn báo này chưởng. Đây nam nhân đáng sợ, hẩn thật sự là không nên trêu chọc thượng hẩn.

“Còn không mau nói!” Âu Dương Liệt song chưởng lược tung, nhưng vẫn khắp hai người cổ, tùy thời có thể ở nháy mắt bẻ gãy bọn họ cổ. Hai người có thể thở dốc nhìn nhau ánh mắt có mặt hoảng sợ, chỉ sợ này vừa nói ra, hai người mạng nhỏ chỉ sợ.....

Độc nhân nam nhân nuốt nước miếng một cái, sợ hãi liếc mắt Âu Dương Liệt âm trầm gương mặt, kiên trì, ấp a ấp úng nói:“..... Ở..... Quận huyện thiên..... Thiên hương lâu lý.”

“Người nói cái gì? Người đem nàng bán được Thiên hương lâu đi?” Con người đen nguy hiểm nheo lại, tuấn khốc gương mặt che kín xơ xác tiêu điều. Hẩn dám làm như vậy!

“Tha mạng a! Đại gia, không liên quan chuyện của ta, tất cả đều là hẩn một người làm, người muốn tìm người tính toán sổ sách, tìm hẩn là tốt rồi, thật sự không liên quan chuyện của ta, cầu đại gia dù tiểu nhân một mạng a!” Lão Bát sợ tới mức tè ra quần, toàn thân đầu cái không ngừng, đem mọi chuyện giao cho độc nhân nam nhân, chỉ cầu có thể tránh được kiếp nạn này.

“Ta sẽ không cho các người bị chết rất thoải mái.” Bẻ gãy bọn họ cổ, làm cho bọn họ ở nháy mắt bị mất mạng, này thật sự là rất tiện nghi bọn họ; Con người đen xét qua một chút âm ngoan, nghĩ đến Hồng Diệp bị này hai người bán được Thiên hương lâu, khi nàng không có năng lực tự bảo vệ mình? Không muốn suy nghĩ không chịu nổi tình cảnh, sợ chính mình không thể thừa nhận, này hai người động người của hẩn, liền tuyệt đối không thể có thể có mạng sống cơ hội.

Xuất hồ ý liệu, Âu Dương Liệt buông ra đối hai người kiềm chế, hai người như lấy được đặc xá, không thể tin được chính mình vận tốt, cuống quýt chạy đi chạy như điên, chạy không vài bước, thê lương tiếng kêu thảm thiết ở trong rừng cây vang lên; Hai người trở mắt kinh hãi nhìn chính mình hai chân thể nhưng chậm rãi hòa tan, từ hạ mà lên nhanh chóng lan tràn tới toàn thân, cuối cùng ở làm người ta không đành lòng nghe nói tru lên thanh hạ, hóa thành hai quán máu loãng không còn xương cốt.

Âu Dương Liệt âm trầm gương mặt che kín hàn sương, cũng không quay đầu lại đi ra rừng cây.

Rừng cây lại khôi phục yên tĩnh, gió lạnh xuyên qua ở trong rừng, phát ra sần sật tiếng vang, giống như vì hai người chết thảm tử ra nhất thủ thủ thể lương bài ca phúng điếu.

Quần áo màu xanh lam sam váy, phiêu bạc như cánh ve áo choàng, lộ ra hơn phân nửa tuyết trắng người, lại lược son phấn, làm cho nguyên liên xuất sắc dung mạo càng thêm điểm lệ động lòng người.

Vừa lòng ở lăng hoa gương đồng tiền lần nữa xem kỹ, phấn môi gợi lên một chút xán cười.“Oánh Oánh tỷ, người xem ta này thân giả dạng được không ?”

“Đương nhiên, của người dung mạo vốn là xuất sắc, lại trải qua tỉ mỉ cho rằng, tất nhiên là thanh lệ tuyệt luân, xem ra ta này hoa khôi vị, cần phải chấp tay nhường chỗ .” Phía sau xinh đẹp nữ tử, giúp nàng làm gọn một đầu mềm nhẵn tóc đen, thiết tình khen.

“Không phải đâu, Oánh Oánh tỷ mới sắc song toàn, tuyệt không bại bởi ta, nếu không lại có thể nào hôm nay hương lâu ngồi trên vị trí hoa khôi ?”

“Hong Diệp, người chơi đùa là tốt rồi, người cho rằng đừng bước ra cửa phòng. Còn có, chờ một chút phải thay cho này thân giả dạng, biết không?” Oánh Oánh ánh mắt cùng lăng hoa gương đồng nội một đôi ngoan điểm đôi mắt chống lại, xinh đẹp trên mặt mang cười cảnh cáo nói.—” Hi’ chỗ này không hiểu nên để vậy luôn “

Nếu không phải nhịn không quá của nàng tiền công, nàng nói cái gì cũng sẽ không đáp ứng làm cho nàng giả dạng thành hiện tại này bộ dáng. Hong Diệp vốn là thanh lệ thoát tục, của nàng xinh đẹp bất đồng phong tình, trải qua tỉ mỉ cho rằng sau, điểm lệ tản mát ra một cỗ mê người hồn nhiên; Mà phân hồn nhiên này khả năng làm nam nhân điên cuồng, nếu nàng thực ở lại Thiên hương lâu, của nàng hoa khôi vị tuyệt đối khó giữ được.

“Đã biết !” Hong Diệp không tình nguyện nói. Lần đầu mặc như vậy xiêm y, làm cho nàng cảm thấy thú vị cực kỳ, vốn định nhiều mặc chút thời điểm, bất quá nếu Oánh Oánh tỷ đều cảnh cáo nàng, nàng hay là nghe nói một chút tốt lắm, miễn cho đợi bên tai tử lại không rõ.

Xoay mình, ngoài cửa phòng truyền đến một đạo tiếng kinh hô, đánh gãy hai người nói chuyện.

“Của ta cô nãi nãi a, ai chuẩn người giả dạng thành nàybộ dáng !”

Một chút điểm lệ thân ảnh hỗn hển đi vào Hong Diệp bên cạnh, trừng liếc mắt một cái âm thầm cười trộm Oánh Oánh, khẩn trương nói.

“Người không biết là ta mặc như vậy tốt lắm xem sao?” Hong Diệp hướng nàng vô tội nháy mắt mấy cái, thanh lệ trên mặt cười đến sáng lạn khả ái, cùng nàng kia nổi giận dưng dưng bộ dáng hình thành mãnh liệt đối lập.

“Của ta tiểu tổ tông, người cũng đừng sẽ tìm ta phiền toái, ai đều có thể phản thành như vậy, duy độc người không được. Người này thân giả dạng nếu làm cho thiếu chủ nhìn đến, ta còn có thể sống mệnh sao?”

Diễm nương xoa phiếm đau giữa trán nói. Từ gặp gỡ nha đầu kia sau, nàng lâu chưa phát tác đau đầu lại bắt đầu, mà hết thấy này toàn nguyên ột tháng trước.....

“Diễm nương, nhìn xem ta lần này mang cái hàng hảo đến cho người , người tới vội nói .”

Độc nhân nam nhân khiêng trên vai thượng túi phóng ra , đem miệng túi, lập tức lộ ra hé ra thanh lệ xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn đến.

“Người đi đâu tìm được như vậy cô nương? Nên sẽ không là cường bắt người trong sạch đi?”

Diễm nương tinh tế đánh giá kia trương hôn mê khuôn mặt nhỏ nhắn, bộ dáng thật là hiếm thấy xinh đẹp thoát nên nét cơ trí , nhưng Thiết Huyết Bang bên ngoài đâu có thể nói là thanh danh sỏi, huống chi lại lấy phương thức này đem nhân mang đến, tuyệt đối rất có vấn đề.

“Này người yên tâm, này cô nương cha chúc không ra đồ trái, đem nàng bán cho chúng ta, chúng ta lão đại là ngại này cô nương khóc nháo không ngớt, cho nên mới hội đem nàng cấp hôn mê, muốn ta đưa tới nơi này bán cho người, tuyệt đối không có vấn đề.” Độc nhân nam nhân nhìn ra nàng đầy mắt nồng hậu hứng thú, vội vàng lần nữa cam đoan, xem ra lần này tuyệt đối có thể bán tốt giá.

“Một trăm lượng thành giao.” Diễm nương do dự hội, nói ra một vài mực, tuy rằng đáy lòng vẫn hoài nghi, nhưng này cô nương thật là ngày thường thập phần xinh đẹp, nếu lại tỉ mỉ cho rằng một phen, tuyệt đối có thể vì nàng kiếm lớn bạc.

“Cái gì? Một trăm lượng? Diễm nương, này giá quá ít đi? Người lại cẩn thận nhìn một cái này cô nương, tuyệt đối không chỉ này giá.” Độc nhân nam nhân kích động cò kè mặc cả, ít nhất cũng phải lại thêm cái một trăm lượng mới được.

“Lí lão lục, người mới vừa rồi cũng không nói sao? Này cô nương là cứng rắn bị các người bán đến ta nơi này, ta còn phải phí công phu dạy, vạn nhất nàng đến cái vừa khóc nháo thất cổ, chẳng phải tăng thêm của ta phiền toái sao? Cho nên một trăm lượng đã đủ rồi.”

Diễm nương song chưởng hoàn ngực. Tưởng hồ nàng Diễm nương ngân lượng, cũng không đi hỏi thăm hỏi thăm, nàng Diễm nương có thể khởi động hôm nay hương lâu, khá vậy không phải người đơn giản, để hấn dung túng làm trời ra giá sao.

“Được rồi, xem như người lợi hại, nhân liền giao cho người.”

Độc nhân nam nhân lại như thế nào bất mãn, cũng phải nhận, ai kêu hấn nóng lòng đem nha đầu kia rời tay. Vì thế hấn không cam lòng nguyện tiếp nhận một trăm lượng, sờ sờ cái mũi chạy lấy người.

Một lúc lâu sau, Diễm nương cuối cùng đợi cho hôn mê thiên hạ trên giường thanh tỉnh

“Cô nương, người cuối cùng tỉnh.”

“Nơi này là chỗ nào?” Này xa lạ thanh âm, còn có xa lạ phòng, làm nàng phòng bị phút chốc ngồi dậy, lắc lắc vẫn có chút mất hoa đầu, hai tròng mắt khó chịu bể khởi, suy yếu hỏi.

“Nơi này là Thiên hương lâu, ta tìm một trăm lượng đem người cấp mua người, khuyên người tốt nhất hợp tác một chút, không cho khóc nháo, nếu không tránh không được một chút da thịt đau.”

Diễm nương nói xấu trước tiên là nói về ở phía trước. Trắng bóng bạc nếu cho đi ra ngoài, nàng cũng không muốn làm bồi tiền sinh ý, lại như thế nào trình liệt nữ tử, rơi xuống nàng trên tay, cũng phải cấp nàng ngoan ngoãn nghe lời.

Thiên hương lâu?

Nàng nghĩ tới, nàng bị nhân cấp hôn mê, cái kia độc nhân nam nhân nàng từng gặp qua, chính là nàng nhúng tay cứu tỷ tỷ khi, cùng Di Quế hợp lực đả thương người.

Đáng giận, không nghĩ tới hấn nhưng lại hội đem nàng bán được kỹ viện đến!

“Người là Diễm nương?”

Diễm nương vì nhạ nhú mày, chậm rãi bước đi vào giường, trên cao nhìn xuống nhìn nàng.

“Xem như người có một chút hiểu biết, nhưng người vì sao hội nhận được ta?”

“Xem ra này một trăm lượng, người nhất định làm bồi tiền sinh ý.”

Hồng Diệp nhú mày vẽ về phiếm đau ngực cập vẫn có chút mất hoa đầu, ngữ mang huyền cơ nói.

“Người lời này là cái gì tứ?”

“Người nếu dám đụng đến ta một cây lông tơ, ta cam đoan Âu Dương Liệt cùng với Độc vương cốc mọi người sẽ không bỏ qua người.”

Hồng Diệp trong suốt hai tròng mắt nhìn thẳng nàng. Nàng có lẽ chưa bao giờ gặp qua nàng, nhưng về chuyện của nàng, nàng nhưng là biết được không ít.

Nghe vậy, Diễm nương thở hắt vì kinh ngạc, ngón trở run run chỉ vào nàng, vội hỏi: “Người rốt cuộc là ai?” Có thể nói ra Độc vương cốc còn có thiếu chủ tục danh, này cô nương rốt cuộc ra sao đến đây?

“Ta gọi là Hồng Diệp, Quế Hương hấn là có với người đề cập qua chuyện của ta đi?”

Hồng Diệp cười đến thập phần vui vẻ, nhìn đến nàng sợ tới mức nghẹn họng nhìn trân trối, sắc mặt phút chốc trắng bệch hoảng sợ bộ dáng, trong đầu một trận thống khoái.

Nàng từng nghe Quế Hương đề cập qua, Diễm nương là Âu Dương Liệt một tay đào tạo ra, lại tay nàng khăn chi giao.

“Cái gì? Người nói người kêu Hồng Diệp?”

Trời ạ! Nếu thiếu chủ biết nàng thế nhưng mua hạ nàng, thả còn tính kêu nàng tiếp khách, nàng xác định vững chắc sẽ bị thiếu chủ cấp giết.

Nàng từng nghe Mao Quế Hương nhắc tới Độc vương trong cốc mọi người, trong đó trước mắt này tự xưng là Hồng Diệp cô nương lại nói không ít, mỗi lần nhắc tới Hồng Diệp, nàng luôn mặt mày hớn hở, nói thẳng đem Hồng Diệp trở thành chính mình nữ nhi ở yêu thương. Hồng Diệp không chỉ có được đến Độc vương cốc mọi người sủng ái, lại thiếu chủ bên gối người, đối thiếu chủ mà nói, Hồng Diệp thân phận thập phần đặc biệt, sớm hay muộn sẽ là Độc vương cốc thiếu phu nhân.

Nàng lần này thật sự xong rồi!

“Diễm nương, người đừng lo lắng, chỉ cần người đáp ứng ta một sự kiện, ta cam đoan sẽ không nói cho Liệt người vừa rồi uy hiếp của ta nói.” Hồng Diệp cười đến thập phần thân thiết khả nhân, uy hiếp không chút nào cố sức.

“Chuyện gì?”

“Không cho phép cùng Liệt nói ta ở trong này.”

“Vì sao?”

“Dù sao ta còn không nghĩ thấy hần là được, người nếu là nói cho hần của ta ở, ta lập tức rời đi nơi này.”

“Này..... Được rồi.” Diễm nương cũng chỉ có thể khổ hể ra mặt đáp ứng rồi.

10. Chương 10

“Diễm nương, người làm gì mở miệng ngậm miệng đều nhắc đến hần, thật sự là mất hứng.”

Hồng Diệp không hề giận ngồi trở lại nghĩ đến Âu Dương Liệt xa cuối chân trời, Diễm nương này cũng không tránh khỏi đối hần quá mức trung thành !

“Mệnh ta nay còn là năm đó được thiếu chủ cứu, Thiên hương lâu này cũng là hần giao cho ta, thiếu chủ đối ta có ân đồng tái tạo, ta tất nhiên là luôn trung thành và cảm ơn trong lòng.”

Diễm nương nhớ lại năm đó, nàng tân hôn lại phùng tang phu chi đau, bị nhà chồng coi là diễm xấu bị đuổi ra khỏi nhà, cơ khổ vô cùng, nàng một thân đau lưu lạc đầu đường, vừa vận gặp gỡ lúc ấy gặp được thiếu chủ lúc ấy thiếu chủ chỉ có mười lăm tuổi, thiếu chủ thấy nàng rất có tư sắc, nói năng bất phàm, trực tiếp hỏi nàng hay không nguyện quản lý Thiên Hương lâu lúc ấy nàng không có lối đi, liền không chút nào lo lắng một ngụm đáp ứng. Năm tháng qua đi, nàng làm cho Thiên hương lâu thanh danh lan xa, cuối cùng không phụ thiếu chủ năm đó nhờ vả.

“Thật sự là kỳ quái, Liệt vì sao mở Thiên hương lâu? Chẳng lẽ mỗi lần xuất cốc hần bộ đi tới nơi này?” Hồng Diệp nhớ tới hần có khi xuất cốc làm việc không phải là đều ở trong này tìm hoan mua vui?

Nghe ra nàng nói lý ghen tuông, Diễm nương che miệng cười trộm. Nha đầu kia còn vẫn mạnh miệng nói không nghĩ gặp thiếu chủ, rõ ràng trong lòng liền nhớ thương thiếu chủ.

“Này người có thể yên tâm, thiếu chủ mỗi lần tới nơi này, đều chính là đến xem vận chuyển buôn bán, sự tình xong tuyệt không lưu lại nhiều. Bất quá, thiếu chủ mỗi lần đến, đều kêu ta chuẩn bị nhất phẩm phòng và điểm tâm, ta còn rất kỳ quái khó hiểu, thiếu chủ không thích ăn ngọt làm sao có thể muốn chuẩn bị điểm tâm, bất quá nhìn thấy người sau này ta cuối cùng hiểu được.”

Diễm nương giữu cột nhìn trên bàn mấy điệp dùng bạch ngọc từ bàn trang điểm tâm, nguyên lai là này nha đầu thích ăn a! “ta để nguyên convert”.

“Người là người của hần, đương nhiên giúp hần nói chuyện, ai biết người nói là thật sự là giả.” Hồng Diệp trong lòng tuy rằng tin, nhưng miệng vẫn cố ý nói.

“Của ta tiểu tổ tông, người cũng đừng tính tình lại, đã muốn một tháng thiếu chủ nói vậy đều nhanh cấp điên rồi, chúng ta vẫn là mau cùng thiếu chủ liên lạc đi!”

Diễm nương nếu không phải sợ nha đầu kia uy hiếp lời của nàng trở thành sự thật, đã sớm vụng trộm thông tri thiếu chủ tử, chỉ sợ cảm kích không báo, tội thêm nhất đẳng, làm hại nàng này một tháng qua, mỗi ngày đều quá lo lắng đề phòng.

“Không cần. Diễm nương, người cũng đừng quên ta cảnh cáo trong lời nói, nếu là ta ở Thiên hương lâu chuyện tình bị Liệt đã biết, đến lúc đó người cũng đừng trách ta.” Hồng Diệp cắn hạt đào tởm, thanh lệ khuôn mặt nhỏ nhắn giờ lên khỏi một chút xán cười, thần nhiên uy hiếp nói.

Nghe vậy, Diễm nương chỉ có thể ôm vai co rút đau đớn đầu, ngửa mặt lên trời thở dài. Nàng cuối cùng là hội ra Quế Hương tại sao đối với nha đầu kia sủng nịnh nha đầu kia miệng lưỡi thông minh quỷ quái linh tinh, nhưng không làm người ta chán ghét. Này nha đầu khó chơi thật sự, Diễm nương nàng có thể đem Thiên hương lâu để quản lý phát triển như hôm nay như lại không làm gì được nha đầu này!

“Mẹ, thời điểm không còn sớm, ta cũng nên đi chuẩn bị.”

Oánh Oánh gặp thời điểm không còn sớm, diễn cũng xem đủ – luôn luôn vì tiền mạnh bạo mẹ lại một lần bại trận đến, nàng cũng nên trở về phòng đi trang điểm, đợi lát nữa Vương công tử chỉ định muốn nàng tiếp.

“Cũng tốt, người về trước về phòng chuẩn bị. Hồng Diệp, người ngoan ngoãn ở trong phòng trăm ngàn chớ đi ra khỏi phòng.” Diễm nương lo lắng nói xong mới cùng Oánh Oánh cùng nhau rời đi.

Hai người đi rồi, trong phòng lại khôi phục yên tĩnh, Hồng Diệp có một ngụm không một ngụm ăn hạch đào tởm. khẽ thở dài.

Nàng rất nhớ mọi người nha, càng muốn lại nhớ đến cái kia làm nàng tức giận nam nhân.

Nàng nhớ tới Diễm nương mới vừa rồi theo như trong lời nói, nàng mất tích một tháng, nói vậy hần nhất định là lòng nóng như lửa đốt, tuy rằng tức hần không tín nhiệm nàng, muốn giết tỷ tỷ, nhưng nghĩ lại luôn nhớ đến hần, hần không tín nhiệm cũng là có thể xem là đúng ..

Nếu đổi thành là nàng, xác thực cũng rất khó tin tưởng khi thì lại chạy trốn lần thứ hai, luôn luôn trốn tránh tình cảm của hần, đột nhiên lại đáp ứng lại tình cảm của hần, cũng khó trách trời sanh tính đa nghi hần không thể tín nhiệm; Về phần tỷ tỷ chuyện công đạo, nàng mới hảo hảo theo hần nói có lẽ hần sẽ nghe theo lời nói của nàng.

Nghĩ đến đây, nàng rốt cuộc kiềm chế không được, quyết định lập tức kêu Diễm nương đi thông báo cho Âu Dương Liệt nàng bình an ở trong này.

Đèn rực rỡ lên, là Thiên hương lâu đến giờ mở cửa vừa vặn thời điểm.

Đây chính là nàng lần đầu đi ra hậu viện sương phòng. Nàng ở trong này dưỡng thương một tháng, vẫn bị Diễm nương cấm đi đến bên ngoài, chỉ sợ sẽ bị tới nơi này tìm hoa thấy nàng nghĩ nàng là cô nương ở đây nên kéo đi tiếp khách.

Dọc theo đường đi, nàng cúi đầu cẩn thận né qua một đôi đối diện cho vô cùng thân thiết nam nữ, nghe truyền vào trong tai tiếng rên nàng không biết nên hướng phương hướng nào mà đi, bỗng nhiên nghe được đằng trước cách đó không xa truyền đến Diễm nương cùng Oánh Oánh tiếng kêu sợ hãi.

Hồng Diệp chạy nhanh hướng thanh âm nơi phát ra chạy gấp mà đi, gần nhất đến đại sảnh dưới đất đồng hỗn độn –

Bàn chén bị đập vỡ vụn nhìn đến dọa người, mà đặt mình trong đồng hỗn loạn Oánh Oánh cùng Diễm nương bị người cấp kèm hai bên.

Một gã bộ dáng lưu manh công tử ra sức mạnh mẽ liều mạng ôm Oánh Oánh đã giãy dụa , một đôi móng vuốt sồi ở trên người nàng càng không ngừng sỗ sàng.

“Diễm nương, hôm nay mặc kệ người có đáp ứng hay không, ta đều phải đem Oánh Oánh mang về khi ta ngủ .”

Người này tên là Quách Ung, là quận huyện nổi danh ác bá, ỷ vào trong nhà có tiền, ngày thường làm xằng làm bậy, háo sắc nếu là thích cô nương nào , bất kể nàng là con gái nha đảng hoàng hoặc là trong lầu xanh giống nhau mạnh mẽ mang đi.

“Quách đại gia, người đã không nghe khuyên bảo, Vậy đừng trách ta không khách khí. Người tới a, còn không mau đi ra!

Diễm nương tiếng hô chưa dứt, vài tên hộ vệ phút chốc xuất hiện, cùng Quách Ung theo hầu thành một đoàn, nhưng người của Quách Ung mang theo rất nhanh chế phục người của Thiên hương lâu .

Diễm nương mắt thấy thất thế đ, sắc mặt trắng bệch. Chẳng lẽ hôm nay nàng thật sự trở mặt nhìn Oánh Oánh bị người ta mang đi ?

“Ha ha ha! Diễm nương, xem ra Oánh Oánh nhất định ta sẽ mang đi.” Quách Ung đắc ý cười to, cúi đầu mạnh mẽ ở Oánh Oánh trên mặt trộm hương, cười đến rất càn rỡ.

“Mẹ cứu ta!” Oánh Oánh kinh hoảng khóc kêu, nhưng vô luận nàng như thế nào giãy dụa, đều trốn không ra Quách Ung kiềm chế. Chỉ có thể bị hãm chiếm hết tiện nghi.

Quách Ung thanh danh, phá hư đến liền ngay cả con nít ba tuổi nghe được tên của hắn đều đã khóc, nếu muốn nàng đi theo am nhân này , nàng thà rằng ở Thiên hương lâu nghỉ ngơi cả đời.

“Buông ra nàng.” Hồng Diệp cũng nhìn không được nữa, nàng theo góc sáng sửa đi ra. Hôm nay Hương lâu hộ vệ cũng quá không đông đảo, có cơ hội cùng Âu Dương Liệt nói một câu mới được.

“Dục! Vị này tiểu mỹ nhân là không nên đánh ? Diễm nương, người Thiên hương lâu khi nào cất giấu một vị quốc sắc mỹ nhân?”

Quách Ung vừa thấy nàng, hai mắt đăm đăm, ánh mắt rớt cuộc rời không được trên người nàng. Hảo một vị mỹ nhân thanh lệ !

“Hồng Diệp, ai kêu người đi ra, còn không mau đi vào!”

Diễm nương thấy nàng xuất hiện, sắc mặt trở nên càng trắng. Nha đầu kia lại là đêm nay thấy nàng không gặp đủ đã kích sao ? Nàng nếu là xảy ra chuyện gì, nàng thật sự muốn đề đầu đi gặp thiếu chủ.

“Còn không buông ra Oánh Oánh tỷ.” Hồng Diệp không để ý tới Diễm nương cấp gọi, đi đến Quách Ung trước mặt, không nhìn đến ánh mắt của hắn lưu luyến ở trên người nàng kia tràn ngập dâm dục .

“Hồng Diệp.....” Oánh Oánh do mang nước mắt trên mặt cảm kích, nhưng có nhiều hơn bất an.

Hồng Diệp thân phận bất đồng, nàng cũng không thể xảy ra một chút sai lầm.

“Tiểu mỹ nhân, muốn ta thả người cũng biết, chỉ cần bắt người đến trao đổi, ta lập tức thả người.”

Đẹp, thật đẹp ! Đây tiểu cô nương thế nhưng so với hoa khôi Oánh Oánh còn đẹp hơn tối nay vô luận như thế nào, hắn nhất định phải mang đi nàng.

“Kia cũng phải nhìn người hay có hay có bản lĩnh ” Hồng Diệp cười lạnh nhìn hắn .

Quách Ung sử dụng ánh mắt; tùy tùng hắn mang theo tiến đến quay trụ nàng, Hồng Diệp mau từng bước hướng Quách Ung cùng thủ hạ của hắn ngón trỏ bắn ra, bắn ra màu vàng bột phấn, cũng ở cùng thời gian xuất chuồng đánh về phía Quách Ung ngực, đem Oánh Oánh cấp mang rời đi.

Mọi người kêu sợ hãi liên tục, không biết phát sinh chuyện gì, chỉ cảm thấy thân mình kì ngứa vô cùng, càng gãi càng ngứa, thẳng đến miệng vết thương vẫn là ngứa tới cực điểm.

“Người..... Người rút cuộc đối chúng ta dùng cái gì?” Quách Ung quát, hai tay càng không ngừng ở toàn thân cao thấp lưu lại vết gầy nói Hãn thật sự là rất khinh địch, không nghĩ tới nàng đẹp thì đẹp thật, thế nhưng còn có chiêu thức ấy.

“Các người trúng trung là kì ngựa phần, kì ngựa phần hiệu quả, các người hiện tại đã muốn tự thể nghiệm đi, ta sẽ không nhiều lời. Thế nào, hiện tại ta muốn nhìn người như thế nào kiêu ngạo.”

Cái này đến phiên Hồng Diệp đặc ý. Dám tìm Thiên hương lâu gây phiền toái, chính là cùng bọn họ Độc vương cốc là địch, khiến cho những người này kiến thức mở rộng một chút biết được sự lợi hại Độc Vương Cốc.

“Xú nha đầu, còn không mau đem giải được giao ra đây!” Quách Ung đánh về phía nàng, lại bị nàng dễ dàng phát ra đến, hãn đành phải càng không ngừng cầm lấy ngựa, phần hận hướng nàng rống to.

“Đây giải được muốn giải được, nhìn người có bản lĩnh hay không tới bắt.”

Hồng Diệp bướng bỉnh hướng hãn thề lưỡi, nhìn mọi người nhin xuống kì ngựa dần dần hướng nàng tới gần, nàng bướng bỉnh một mặt lui về phía sau, một mặt hướng mọi người nói, thẳng đến lui về phía sau thân mình đụng đến lồng ngực cứng cáp.

“Đây là chuyện gì xảy ra?”

Một cái quen thuộc nén giận tiếng nói ở nàng trên đầu vang lên, làm cho nàng nháy mắt da đầu run lên. Không thể nào?

Nàng sợ hãi quay đầu vừa thấy, kinh hoảng đón nhận một đôi mắt con người đen, còn không kịp chạy trốn, tức bị một đôi cánh tay sắt chặt chẽ vây nàng ôm vào lòng.

Âu Dương Liệt vừa bước vào Thiên hương lâu đại sảnh, liền nhìn thấy mồn thất hỗn loạn, còn không kịp ra tiếng, tức bị một gã chạy theo bắt một cô gái thanh lâu đánh tới, đang chuẩn bị đẩy ra người bị đánh chạy đến hãn lại phát hiện người con gái này đúng là hãn người trong lòng hãn nóng như lửa đốt tìm một tháng!

“Ai chuẩn người mặc thành như vậy? Diễm nương, người đối nàng làm cái gì?”

Xem nàng lộ ra hơn phân nửa tuyết trắng da thịt, vật liệu may mặc đơn bạc, nghiễm nhiên là loại trang phục của các cô gái thanh lâu hay là chuyện hãn lo lắng thật sự đã xảy ra? Một cỗ lửa giận thốt nhiên dựng lên, hãn hướng tới Diễm nương rít gào nói.

“..... Thiếu..... Thiếu chủ, người hiểu lầm, không phải ngài nhìn thấy như vậy.”

Diễm nương sợ tới mức chân nhuỵễn. Đêm nay rút cuộc là cái gì ngày a? Như thế nào không hay ho chuyện tình tất cả đều đánh lên.

“Diễm nương người bán đứng ta.” Hồng Diệp phần nộ quay đầu mắg. Nếu không phải Diễm nương bán đứng nàng, Âu Dương Liệt lại như thế nào biết nàng nhân ở trong này? Tuy rằng nàng đã muốn tính cho hãn biết của nàng nơi ở nhưng là Diễm nương bán đứng nàng, chính là phản bội nàng đối của nàng tín nhiệm.

“Hồng Diệp, đem nói rõ ràng, Diễm nương hay không có bức bách cho người? Người..... Có thể có đã bị bắt nạt?”

Âu Dương Liệt vội hỏi trong lòng thiên hạ. Hãn đem trên người áo khoác cởi, bao trùm trụ nàng lồ lộ cho ngoại da thịt, không cho người khác nhìn thấy.

Hồng Diệp khí oán trừng mắt nhìn Diễm nương liếc mắt một cái. Nếu nàng đối nàng bất nhân, vậy đừng trách nàng đối nàng bất nghĩa.

“Liệt, Diễm nương nàng..... Nàng thừa dịp ta bị thương nặng, cường bức ta, nếu là ta không chịu nghe lời của nàng tiếp khách, nàng sẽ hung hăng giáo huấn ta một chút, ô.ô..”

Nàng đem khuôn mặt nhỏ nhắn vùi vào Âu Dương Liệt trước ngực, kia liên tiếp ủy khuất khóc nức nở, nghe được Âu Dương Liệt tuần khóc gương mặt che kín âm trầm, cũng với hãn phía sau năm người sắc mặt trầm xuống, nhìn phía Diễm nương ánh mắt, như là hận không thể giết nàng.

“Không phải, thiếu chủ.....”

Nghe vậy, Diễm nương sắc mặt trắng bệch thở hốc vì kinh ngạc. Nha đầu kia là ý định yếu hại nàng chết sao?

“Diễm nương, cho dù ngươi là ta một tay đào tạo ra , nhưng là động đến người của ta , thì phải chết.”

Âu Dương Liệt không tha khẽ vuốt trong lòng khóc nức nở thiên hạ, ngực hấn đau lòng cùng mãnh liệt đau lòng cùng với cuồng thiêu phần giận sắp mất đi lý trí. Con người đen dấy lên một chút sát ý, ôm trụ trong lòng thiên hạ, cao lớn thân ảnh nhanh chóng đánh về phía Diễm nương, đại chưởng đánh về phía trán của nàng –

“Dừng tay! Liệt, ngươi muốn làm gì?” Hồng Diệp tại đây nguy cấp trong nháy mắt, vội vàng cầm lại tay của hấn . Nàng chính là chỉ đùa một chút, hấn nên sẽ không thật sự muốn giết Diễm nương ?

“Nàng bức ngươi tiếp khách, thì phải chết.” Âu Dương Liệt lộc lãnh ánh mắt không rời Diễm nương trên mặt, lãnh liệt tiếng nói ra không một tí độ ấm.

“Hồng Diệp, của ta tiểu tổ tông, ta thật sự không có thông báo thiếu chủ, là thiếu chủ chính mình tìm đến, người mau cùng thiếu chủ giải thích rõ ràng a!”

Diễm nương sợ tới mức hồn phi phách tán. Nàng tuy rằng biết thiếu chủ hỉ giận khó dò, nhưng không nghĩ tới lần đầu thấy hấn phát hỏa, và cũng sắp tiêu mệnh trong tay hấn, Hồng Diệp nha đầu kia quả thật là của nàng khắc tinh.

“Diễm nương không có bức ta tiếp khách, ta vừa rồi là nói giỡn.” Hồng Diệp cuống quýt giải thích nói. Nguyên lai là nàng hiểu lầm, cái này Diễm nương chết trong lòng khả oán chết nàng .

Âu Dương Liệt con người đen híp lại nhìn trong lòng sốt khuôn mặt nhỏ nhắn, còn có yếu đuối trên mặt đất liễu mạng gặt đầu Diễm nương, hồi tưởng khởi mới vừa rồi bước vào Thiên hương lâu khi hai người đối thoại.

“Dem nói rõ ràng.”

“Ngay từ đầu, Diễm nương không biết ta là ai, thật là tính làm như vậy, nhưng ở biết thân phận của ta sau, nàng ngay cả tưởng cũng không dám suy nghĩ. Đây một tháng nay , nàng đối ta dốc lòng chăm sóc, của ta thương mới có thể nhanh hồi phục như vậy.” Ở hấn tình nhuệ ánh mắt , Hồng Diệp hai tròng mắt hạ xuống , chợt dạ không dám nghênh nhìn ánh mắt hấn , tay nhỏ bé thường thức hấn vạt áo giải thích.

“Thật sự?” Âu Dương Liệt hỏi ,Diễm nương, nhìn đến nàng gặt đầu, ngực tức giận thế này mới biến mất, nhưng ở thoáng nhìn trong lòng thiên hạ quần áo mảy rậm lại nhú chặt.

“Vậy ngươi sau lại dùng quần áo như thế này , đây là giải thích thế nào?”

Hồng Diệp cố gắng giữ lại được mạng của Diễm nương nhẹ nhàng thở ra, không dự đoán được hấn sẽ hỏi như thế này , chỉ phải kiên trì trả lời:“Ta..... Mặc..... Hảo ngoạn.”

Trên đầu truyền đến không hồn giận hừ lạnh, cảnh cáo đem eo nhỏ ôm càng mạnh càng nhanh, Hồng Diệp thức thời không dám hừ một tiếng.

“Những người này lại là chuyện gì xảy ra?” Sắc bén con người đen đảo qua một đám liễu mạng thảo ngựa nhân, có người trên người mình gãy đến xuất hiện to nhỏ miệng vết thương; Có lại ngựa trên mặt đất lăn lộn, ai kêu liên tục.

Diễm nương biết đã tránh được một kiếp, thế này mới miễn cưỡng đi lên, ngấn gọn đem sự tình trải qua nói một lần.

“Những người này, liên giao cho các người .” Âu Dương Liệt cũng không quay đầu lại phía sau năm người, tiếp theo cúi đầu hướng trong lòng thiên hạ thấp nói:“Về phần ngươi, chúng ta còn có nhất bút trưởng có thể coi là”

Hoan ái qua đi, Hồng Diệp đỡ mồ hôi đầm đìa, thở gấp vụt vụt ghé vào hấn trước ngực, một đôi tay ôm nhu khẽ vuốt nàng một thân ngọc . Thẳng đến giờ phút này, chân thật ôm quá nàng tự nàng mất tích một

tháng tới nay những cảm giác bất an tâm làm hấn phát cuồng cuối cùng có thể hồi phục bình thường. Trong lòng thiên hạ nhiều lần làm cho hấn thường đến khủng hoảng bất an , trong thiên hạ cũng chỉ có nàng có này năng lực.

“Vì sao không nghĩ gặp ta? Người cũng biết ta tìm người tìm đến phát cuồng.”

Nàng bình an ở Thiên hương lâu, Diễm nương nhưng không có chủ động báo cho biết hấn, hơn nữa lúc trước hiểu lầm, tưởng cũng biết là nàng không nghĩ nhìn thấy hấn mà uy hiếp Diễm nương.

Nhằm vào điểm này, hấn phải nên tức giận, nhưng ít ra giờ phút này nàng bình an ở hấn trong lòng, hấn có thể tạm thời muốn nghe một chút nàng nói như thế nào.

Hồng Diệp khẽ thở dài, nâng ánh mắt nhìn chăm chú hấn thâm trầm con người đen, ngón trỏ khinh xẹt qua trên mặt hấn kiên cường đường cong.“Kỳ thật ta chính là định kêu Diễm nương thông báo đến chàng bình an ở trong này.

Nhưng không nghĩ là gặp được chàng là ta còn tại giận chàng , khi chàng muốn giết tỷ tỷ, chàng đối với ta không tín nhiệm.”

“Hiện tại sao ?” Đại chương đem nàng bưng bình ngón trỏ bao vây trụ, một tay kia đem nàng hấn ẩm ướt dính ở trên mặt sợi tóc nói sau tai làm cho hấn có thể thấy rõ nàng gì rất nhỏ biểu tình.

“Liệt.” Nàng thở dài,“Đối với chàng cảm tình, cho tới nay là thực phức tạp, theo lúc ban đầu sợ hãi chán ghét, đến trốn tránh không nghĩ đối mặt, mãi cho đến cuối cùng yêu thương , tin tưởng ta được không? Ta là thật sự yêu chàng , chính tình cảm này bị cảm xúc bao trùm trụ, làm cho ta nhất thời không thể thấy rõ.”

Nàng hiểu được hấn không tín nhiệm, nhưng vẫn hy vọng hấn có thể tin tưởng nàng, như vậy hai người mới có cùng vui vẻ sống cả đời.

“Nàng xác định người hiện tại thật sự thấy rõ sao? Nàng nên biết của nàng mỗi một câu, đối với ta mà nói đều là quan trọng ”

Chăm chú nhìn của nàng con người đen có áp lực mừng như điên, cho dù đáy lòng đã tin tưởng lời của nàng, nhưng vẫn tưởng lại xác nhận. Đối nàng, hấn trả giá nhiều lắm, được đến quá ít, hấn đã muốn không có tính nhẫn nại.

“Âu Dương Liệt, ta thật sự yêu chàng .” Hồng Diệp kiều mỵ nét mặt biểu lộ một chút xán cười, chủ động hôn trụ hấn bạc môi, biết hấn rất cục tin tưởng nàng.

“Lòng ta cũng thế.” Hấn hồi hôn nàng, xoay người lại đem nàng đặt ở dưới thân, một hồi kích tình lại triển khai.

Hồng Diệp hai tay chủ động ôm lấy hấn cổ, kiều nhuỷ thân mình nghênh hướng hấn, tùy ý hấn ở trên người nàng, thẳng đến hai người tình trạng kiệt sức mới thôi.

“Vẫn đã quên hỏi chàng , chàng là làm sao mà biết ta ở Thiên hương lâu?”

Hồng Diệp ngáp một cái, rúc vào hấn trong lòng. Nếu không phải Diễm nương nói, kia hấn vì sao sẽ biết nàng nhân ở trong này?

“Ta gặp được người làm nàng hô mê mang đi.” Hấn đạm nói.

Hồng Diệp căn bản là không nên hỏi người kia kết cục, tưởng cũng biết người kia tuyệt đối không thể có thể còn mạng .

“Liệt, hôn lễ của chúng ta , ta muốn ở Mai Phong trong tiêu cục cử hành.” Hồng Diệp trán ôi ở hấn cổ gian, mí mắt vô lực cúi hạ, ở hấn bên thấp bên tai .

“Hảo, theo ý nàng .” Đem nàng thân mình gắt gao ôm vào trong ngực, ở nàng mặt mỗi khuôn mặt nhỏ nhắn hạ xuống hôn. Chỉ cần là của nàng yêu cầu, hấn nhất định hội làm được.

“Ta nghĩ ngủ.....” Nàng mơ hồ không rõ lắm bấm.

“Hảo, mau ngủ đi!” Hấn ở nàng bên tai ôn nhu dỗ, hai người giống như uyên ương ôm nhau nhập mộng .

Một tháng qua, chưa từng hảo hảo ngủ luôn cảm giác bất an và lo lắng cho nàng giờ đây hấn nhanh ôm trong lòng thiên hạ, cuối cùng có thể an tâm đi vào giấc ngủ.

Diễm nương oán hận trừng mắt trước mắt năm người, nhất là nhìn về phía Quế Hương ánh mắt lửa giận càng cao

“Mao Quế Hương, ngươi cũng thật bạn chí cốt, cũng sẽ không mở miệng thay ta cùng thiếu chủ cầu tình!”

Quế Hương định thần nhàn hạp hạt dưa, không nhìn bạn tốt trên mặt tức giận, đạm nói:“Gặp gỡ Hồng Diệp chuyện tình, thiếu chủ là không có khả năng nghe khuyên. Huống chi chúng ta mấy người lập tức thực nghĩ đến người cứng rắn bức Hồng Diệp người tiếp khách, nếu thật sự là như thế, đừng nói là thiếu chủ, chúng ta năm người cũng sẽ không buông tha của ngươi.”

Quế Hương hai mắt toát ra hàn quang. Vô luận ai động Hồng Diệp, chính là cùng toàn bộ Độc vương cốc là địch.

“Đúng vậy, Quế Hương nói rất đúng.” Kim, Ngân bà bà cùng lão Triệu trăm miệng một lời nói, liền ngay cả trăm mặc Mạc Ngôn, trong mắt cũng có cảnh cáo ý tứ hàm xúc.

“Uy! Các ngươi năm người nên vậy làm ta sợ đi? Huống chi ta cũng không khó xử quá Hồng Diệp, ngược lại còn nhỏ tâm hầu hạ nàng, kết quả còn bị nha đầu kia chơi xiêm.” Nói đến chuyện này Diễm nương liền nhất bụng khí. Nàng đây là chiêu ai chọc ai a!

Quế Hương thấy nàng khí giận bộ dáng, ngược lại cười đến thập phần thoải mái. Nàng biết rõ bạn tốt buồn bức tâm sự, cười ra tiếng trấn an,“Tốt lắm, ngươi cũng đừng bốc hỏa , chúng ta mọi người tìm Hồng Diệp một tháng, cấp đều vội muốn chết, cảm ơn ngươi tận tâm chiếu cố Hồng Diệp.”

“Không cần nói, nha đầu kia khó chơi thật sự, gặp gỡ nàng, ta cũng nhận thức thêm “.

Diễm nương bắt đắc dĩ thở dài. Cũng may hiện tại người đã bình an giao cho thiếu chủ trong tay, nàng cũng có thể nhả ra khí.

Nàng uể oải trong lời nói, làm cho năm người không khỏi đều cười ra tiếng .

“Quế Hương, ta cuối cùng tính hiểu được ngươi vì sao sẽ nói nha đầu kia cho ngươi lại yêu vừa tức, nhưng không thể chán ghét, thậm chí đối nàng rất tốt.” Diễm nương lắc đầu thở dài, đột nhiên có cảm thấy cũng theo mọi người cười ra tiếng.

Hồng Diệp nha đầu kia trí tuệ thông minh hơn người , mặc dù có đôi khi phá phách làm cho người ta sinh khí nhưng sẽ không đi quá , hiểu được có chừng có mực; Hơn nữa đối nàng người tốt, nàng hội ghi tạc trong lòng, người nọ gặp nạn, nàng hội đem hết toàn lực bảo trụ .

“Này cũng là vì sao chúng ta mọi người hội như vậy yêu thương nha đầu kia nguyên nhân.” Lão Triệu cười nói.

Hồng Diệp ở trong lúc vô tình lại thu nạp tâm mọi người , đây là Hồng Diệp mị lực.

Lâu chưa tề tụ nhất đường sáu người, đang cười nháo qua đi, hạp hạt dưa . Thời gian ngay tại nói chuyện phiếm thẳng đến ánh rạng đông hiện ra, đoàn người mới đều tự trở về phòng nghỉ ngơi.

Hoài ninh thành, xem âm miếu giữ nguyệt lão miếu tiền.

Hồng Diệp cường lời kéo Âu Dương Liệt đứng ở trước nguyệt lão miếu , thành kính tâm nguyện sau, đem hai người trên tay tơ hồng cột vào nguyệt lão miếu giữ trên cây.

“Nghe Kim bà bà nói, năm đó các ngươi chính là tại đây mang đi ta.”

Hồng Diệp nhìn chung quanh chung quanh, có mơ hồ trí nhớ. Nguyên lai lúc ấy nguyệt lão đã vì hai người khiên hảo tơ hồng.

“Đúng vậy. Chính là không nghĩ tới, ta nhưng lại nghĩ muốn có một cái bắt đến thử độc đồ chơi .”

Âu Dương Liệt hai tay ôm trước ngực , tuần khốc gương mặt có vẻ tự giấu, trước tượng thần nguyệt lão dùng gỗ điêu khắc . Hắn mới không tin quỷ thần, hắn chỉ tin tưởng hắn chính mình.

Hắn trong lời nói làm cho Hồng Diệp bất mãn nhéo hắn một cái, lại ngược lại bị hắn ôm , nàng quyết miệng bất mãn nói thầm,“ Chàng hiện tại hối hận còn kịp.”

“Ai nói ta hối hận tới? nàng đừng lại phát loạn .

Hắn cảnh cáo nói. Luôn ở nàng phía sau dõi tìm để tránh chính mình tâm lực lao lực quá độ, hắn vẫn là càng phải giữa hảo nàng .

Liệt, đừng sinh khi ở mọi người nữa được không? Lần này nếu không phải mọi người giúp ta chạy ra cốc, ta cũng không khả năng nhận rõ chính mình chuyện tình .” Hai tay ôm ở hắn thắt lưng, đôi mắt trong suốt nhìn thẳng hắn đáy mắt, khẩn cầu nói.

Này dọc theo đường đi, nàng xem ở trong mắt, biết hắn vẫn chưa hoàn toàn tha thứ mọi người, mà họa là nàng gây ra, tàn cục đương nhiên cần nhờ nàng thu thập.

“Một lần bất trung, trăm thứ bất trung, một đám phản đồ.” Âu Dương Liệt hừ lạnh nói, nhưng cơn tức tựa hồ biến mất chút, không có trước đó vài ngày như vậy phần nổi giận.

“Như vậy chúng ta phải cảm tạ đàn phản đồ này .”

Hồng Diệp hướng hắn giơ lên một chút xán cười. Nàng biết hắn cuối cùng vẫn là hội tha thứ mọi người, chính là thời gian sớm muộn gì vẫn đề.

“Thời điểm không còn sớm, chúng ta vẫn là về tiêu cục trước .”

Hắn thúc giục nàng. Bởi vì biết nàng nghĩ đến nơi này nhìn xem, nhất hỏa nhân mới trước đường vòng tới nơi này thăm lại chốn xưa.

“Hảo.” Tùy ý hắn nắm tay nàng, nàng liên tiếp quay đầu nhìn trên cây mới vừa rồi buộc tơ hồng.

Năm đó, năm tuổi tiểu cô nương, ở trong này gặp gỡ mười lăm tuổi thiếu niên, trải qua một phen truy đuổi , nay mười sáu tuổi cô gái, cùng hai mươi sáu tuổi nam nhân, rốt cục có kết quả.

Có lẽ, hết thấy ở nguyệt lão đã sớm an bài tốt lắm.....

Không hề nghĩ nhiều, ôm lấy cánh tay hắn, nhìn về phía trước năm người.

Tin tưởng cha mẹ, đại ca, tỷ tỷ hội thật cao hứng khi nàng thuyết phục Âu Dương Liệt ở Mai Phong trong tiêu cục cử hành hôn lễ.....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/doc-vuong-coc>